lul respectiv. În momentul de față, Monica se află printre cei mai buni fizicieni ai clasei noastre.

– Pe **Liliana Ionescu, Irena Rogojinaru** și chiar pe **Cristian Vasile** îi vom ajuta să se desprindă de „insula" mediocrității, să pornească alături de noi, umăr lîngă umăr, cu încredere în forțele lor și în prietenia noastră, în această ultimă etapă pe care o parcurgem împreună. Sîntem în clasa a VIII-a, ne așteaptă multă muncă, înainte ca fiecare să decidem viitorul drum al învățăturii, al pregătirii pentru meseriile de mîine. Vrem, totodată, să intrăm cu cinste în rîndurile uteciștilor, să învățăm cu toții mai bine, străduindu-ne să răspundem prin fapte îndemnurilor adresate de către tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, de la tribuna deschiderii noului an de învățămînt.

Sînt cuvinte rostite de pioniera **Alina Neaga,** cuvinte ce exprimă, în numele colegilor ei, angajamentul de a porni cu fermitate în noul an, de a se pregăti temeinic pentru viitorul care așteaptă din rîndurile lor buni muncitori, buni specialiști în toate domeniile.

Doi fotbaliști în „Banca de onoare." **Mihaela Croitoru** din clasa a **VIII-a B,** comandanta unității, ne istorisește:

„Vechi colegi de bancă, prieteni nedespărțiți, „inventivi" la năzbîtii și cam puțin interesați de carte, dar foarte pasionați fotbaliști – iată cam ce se putea spune pînă anul trecut despre elevii **Cristian Pușcașu** și **Francisc Horvath.** Sigur că sportul cu pricina, practicat mai ales în timpul destinat pregătirii lecțiilor, producea numeroase... „autogoluri" în cunoștințele lor. Catalogul le înregistra și el la fiecare nouă... repriză de ascultare, în lucrări, în teze.

Erau însă doi fotbaliști foarte talentați și ca să fie trecuți „în rezervă" n-ar fi fost procedeul cel mai eficace pentru a-i determina să învețe. Atunci, pionierilor din comandamentul unității le-a venit ideea să le facă următoarea propunere: ar putea ei să-și asume răspunderea organizării unor întreceri de anvergură, la nivel de unitate, de pildă? Inima lor de sportivi înflăcărați a bătut mai tare decît înaintea celei mai palpitante partide de fotbal. Ce speranțe și perspective li se deschideau dintr-o dată? Cu un zel impresionant s-au apucat de treabă. Dar bucuria le-a fost repede umbrită: „Mai întîi să nu mai stați „pe tușă" cu cartea și pe urmă să veniți să ne mobilizați pentru meciurile interclase" – i-au admonestat unii colegi.

Ipostaza neplăcută în care s-au aflat nu le-a convenit și la scurt timp am constatat cu bucurie că s-au pus serios pe învațatură. Notele au început să crească frumos, înflorind în catalog – minunate flori pentru învingători –, alături de buchetele pe care le-am așezat pe pupitrul lor atunci cînd au primit trofeul **„Banca de onoare"**. Acum sînt hotărîți să dovedească nu numai că l-au meritat, ci și că vor lupta să-l recucerească în noul an școlar."

Alături de colegi, le urăm și noi succes!

O surpriză cu un.. călușar! Vă întrebați, probabil, de ce în aceste pagini destinate exclusiv învățăturii vă prezentăm o imagine cu... călușari. Ei bine, știți că ei sînt cîștigătorii locului I pe țară la ediția precedentă a Festivalului Național „Cîntarea României"? Aflați că, cel de-al doilea băiat, din dreapta (jos) imaginii, **Dragoș Iliescu** (acum **a VIII-a C),** nu era un elev prea silitor la învățătură și pe deasupra dădea clasei serioasă bătaie de cap în ce privește disciplina. Nu era! – dar în anul școlar trecut el a reușit să cucerească un nou titlu de laureat: al „Băncii de onoare", împreună cu colegul său **Marius Păunescu.** Încă din primele zile ale acestui trimestru, ei s-au înscris din nou printre concurenții care aspiră la trofeul autodepășirii. Au și un temei serios, de vreme ce în vacanță s-au străduit să recupereze mult din ceea ce le rămăsese neînvățat bine și la timp. Sînt acum un exemplu de conștiinciozitate în pregătirea temelor, a lecțiilor, răspund cu curaj și siguranță cînd sînt ascultați.

Îi felicităm, iar lui Dragoș îi urăm să-l vedem din nou de două ori laureat. Episodul lor ne-a fost istorisit, cu firească bucurie, chiar de comandanta detașamentului clasei a VIII-a C, **Camelia Barbu.**

*

Despre ce înseamnă a învăța, despre **cum** și **cît învață pentru a obține rezultate din ce în ce mai bune, pentru a face din acest an un an al calității superioare la învățătură** – iată gînduri, opinii și angajamente ferme exprimate de participanții la dezbaterea care a avut loc, de curînd, într-una dintre școlile de frunte ale Sectorului III al Capitalei – **Școala nr. 89.** Pionierii sînt deciși să-și mențină acest titlu și prestigiu. Ceea ce le dorim și noi!

ILEANA PIȚA

* * *

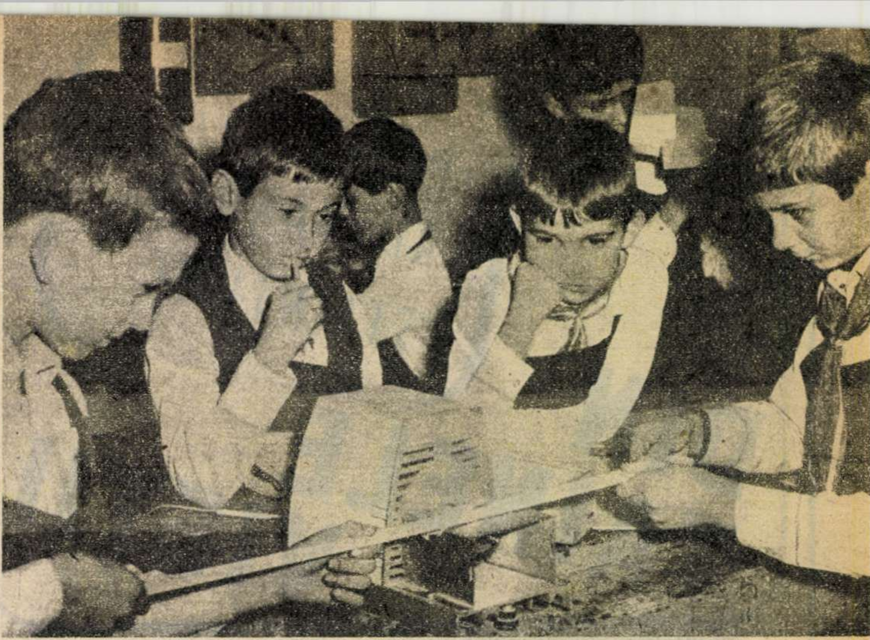

UN NOU START LA CASELE PIONIERILOR ȘI ȘOIMILOR PATRIEI

În aceste zile de început de octombrie, casele pionierilor și șoimilor patriei din întreaga țară își redeschid porțile. Mii și mii de copii pasionați ai științei și tehnicii, ai creației literar-artistice, ai istoriei și arheologiei, ai cunoașterii și ocrotirii naturii pășesc cu bucurie în aceste lăcașuri de cultivare a aptitudinilor și talentelor, a fanteziei creatoare și spiritului de inventivitate.

Pe parcursul noului an de activitate ei vor avea prilejul să-și materializeze gîndurile creatoare, numeroasele proiecte tehnice, îmbinînd cunoștințele teoretice cu practica muncii în cercuri și ateliere, făcînd să rodească astfel pasiunile, adevărate preludii pentru viitoarele meserii. Printre harnicii și talentații pionieri de astăzi îi vedem pe creatorii bunurilor materiale de mîine, pe muncitorii, specialiștii viitorului mileniu.

Din rîndurile celor ce pășesc în aceste zile pe porțile larg deschise ale caselor pionierilor și șoimilor patriei se vor remarca **de-a lungul anului numeroși** participanți și laureați ai marilor întreceri din cadrul Festivalului Național „Cîntarea României", ai concursului de creație tehnico-științifică „Start spre viitor".

La ora cînd revista noastră pleca spre tipar, din județele Iași, Sibiu și Brăila am **primit pe adresa rubricii noastre „Fotosemnal" cîteva imagini care vorbesc elocvent despre realizările dobîndite în cercurile și atelierele caselor pionierilor și șoimilor patriei.**

Tuturor pionierilor, care în aceste zile pornesc cu gîndul înaripat spre noi și frumoase împliniri în marile arene ale pasiunilor, le urăm succes!

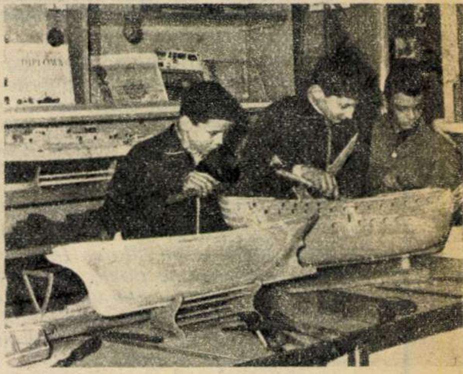

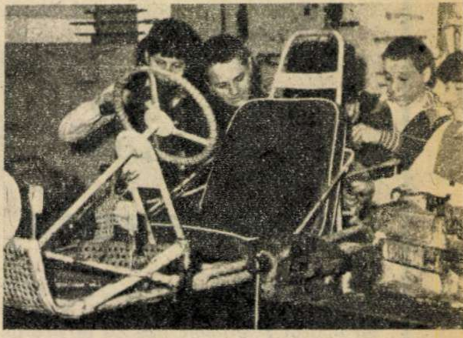

PRIETENII ADEVĂRULUI ȘTIINȚIFIC

DIN TAINELE VIEȚII

Din timpuri foarte îndepărtate, oamenii au dorit să cunoască natura. Înca din antichitate s-au încercat diferite clasificări ale lumii animale și vegetale. Desigur că la început s-au făcut o mulțime de greșeli pentru că cercetarea lumii viețuitoarelor era abia pornită. Datorită acestor clasificări s-au putut face primele observații privind legăturile dintre grupele de viețuitoare.

De aici și pînă la elaborarea unor teorii despre evoluție au trebuit să treacă sute de ani.

Ce înseamnă, de fapt, **evoluție** *și ce este* **evoluționismul?** *Spunem că o specie evoluează atunci cînd se adaptează* **mai bine** *condițiilor de mediu. De pildă, în decursul cîtorva zeci de mii de ani, în condițiile răcirii climei, o populație de animale poate supraviețui modificîndu-și comportamentul: devine inactivă iarna, se retrage în ascunzișuri, iar vara acumulează rezerve de hrană. Specia* **a evoluat** *pentru că s-a adaptat noilor condiții de mediu.*

Evoluționismul este știința evoluției și încearcă să explice **cum** *se realizează asemenea adaptări.*

O CĂLĂTORIE ÎN JURUL LUMII

Prin secolul al XVII-lea, cînd s-a introdus în știință noțiunea de specie, au apărut și primele idei cu privire la transformarea și înrudirea grupelor de viețuitoare (John Ray și Robert Hooke).

Secolul al XVIII-lea a fost dominat de concepția fixistă a lui Cuvier, care susținea că speciile au fost create de o forță supranaturală și că, odată apărute, nu se modifică. Lineé, unul din cei mai mari naturaliști ai omenirii, a lasat unele observații fundamentale în legătură cu înrudirile evidente dintre diferite specii. Acumularea unui vast material cuprinzînd descrieri a numeroase specii de plante și animale și observații despre viața lor a dus în cele din urmă la apariția teoriei evoluționiste.

Editarea, în anul 1859, a cărții „Originea speciilor" a constituit un eveniment de o uriașă importanță pentru științele naturii. Cu 28 de ani înaintea acestui eveniment, autorul cărții, pe atunci un tînăr de 22 de ani, se îmbarca pe vasul „Beagle", care urma sa-l poarte pe meleaguri îndepărtate, puțin cercetate. Se numea Charles Darwin și îndeplinea funcția de naturalist al expediției. Datoria lui era să strîngă plante și animale, să facă observații asupra locurilor vizitate. Darwin a avut șansa ca vasul „Beagle" să-l poarte pe coastele Americii de Sud pînă în Patagonia, în misterioasele insule Galapagos, pe țărmul australian. Pretutindeni el a fost izbit de varietatea speciilor de plante și animale, de asemănările (înrudirile) dintre diferite grupe, de influența mediului asupra lor. El și-a dat seama că speciile se transformă, că se luptă tot timpul pentru a supraviețui și că din această luptă ies cîștigători cei mai puternici. Toate viețuitoarele depind unele de altele: o specie oarecare se hrănește cu alte viețuitoare, deci existența ei depinde de existența acestora. La rîndul lor, acestea din urmă depind de alte viețuitoare cu care vin în contact. Toate aceste relații funcționeaza după o lege generală; selecția naturală. Selecție înseamnă alegere: alegerea celor mai bine adaptați la mediu pentru a supraviețui și a lăsa urmași.

Noua teorie a stîrnit un mare interes și numeroase opinii pro și contra. Darwin arăta că viețuitoarele evoluează, se adaptează permanent mediului de viață, că ele transmit urmașilor caracterele lor, dar că aceștia prezintă anumite variații, ceea ce face ca asemanarea lor cu părinții lor să nu fie perfectă.

TOTUL SE TRANSFORMĂ

La mai bine de 120 de ani de la apariția teoriei lui Darwin, științele naturii s-au îmbogățit considerabil. În prezent știm multe despre celulă, această minusculă cărămidă din care sînt alcătuite organismele. Se poate spune că am ajuns să cunoaștem cîte ceva din secretele vieții.

Natura înconjurătoare este într-o permanentă transformare. Observăm cu uimire și încîntare cum primăvara renaște viața înghețată de albul iernii. Observăm cum plantele și animalele trăiesc, respiră, se hrănesc, se reproduc și lasă urmași. Și nici o forță divină nu conduce aceste transformări.

Darwin nu avea de unde să știe că ereditatea viețuitoarelor (adică însușirea lor de a transmite urmașilor anumite caractere) este controlată de niște minuscule formații ce se găsesc în fiecare celulă, fie ea vegetală sau animală: genele (de la grecescul gennao = a da naștere). Multă vreme, oamenii au crezut că în celulele reproducătoare se găsește viitorul organism, care are exact înfățișarea organismului matur, doar că este extrem de mic. Adevărul s-a aflat abia în secolul nostru.

Fiecare celulă conține în nucleul ei un mesaj. Cine n-a auzit astăzi de ADN (acidul dezoxiribonucleic)? Este o moleculă ce conține mesajul (planul) după care va fi construit viitorul organism. Cu ajutorul acestui plan, celula asamblează „cărămizile" (este vorba de substanțe numite aminoacizi) și realizează construcțiile necesare organismului (prin asamblarea aminoacizilor se formează proteinele, componentele de bază ale organismului).

Mesajul este transmis prin celule reproducătoare (gameți), care se unesc pentru a forma o celulă unica, din care va lua naștere viitorul organism. Deci, noul organism va primi un plan de la mamă și altul de la tată. Acest arhitect genial care este ADN va combina cele două planuri, ajutat de „constructori" și „ingineri" (este vorba de enzime, niște proteine care dirijează transformările chimice care au loc în celule), astfel că noul organism va avea cîte ceva de la ambii părinți. În cursul acestor fenomene de mare finețe, pot interveni și unele modificări, astfel că noul organism va căpata și

În urmă cu peste 8 000 de ani, în peștera Niaux din Munții Pirinei a intrat un adolescent de 10—11 ani. Urmele lui imprimate în argilă au fost descoperite în 1970.

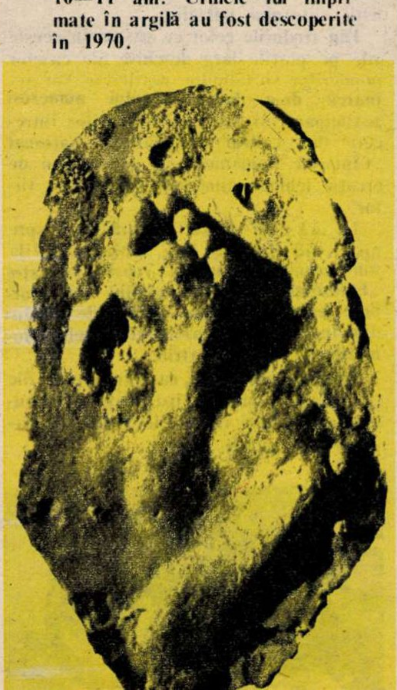

O bijuterie a naturii și un campion al vitezei: pasărea-muscă.

însuşiri noi, neîntîlnite nici la mamă, nici la tată.

Se ştie că orice copil seamăna cu părinţii săi. Se ştie că vieţuitoarele din aceeaşi specie seamănă între ele – bineînţeles, cu anumite deosebiri. Dar se pune întrebarea: de ce sînt atît de diferite între ele grupele mari de vieţuitoare? Oricine va deosebi un melc de o şopîrlă. Primul aparţine moluştelor, a doua – reptilelor. Melcii seamănă între ei în sensul că oricine va avea în mînă doi melci foarte diferiţi ca ornamente ale cochiliei, culoare sau mărime îi va pune în aceeaşi cutie cu eticheta „melci" şi nu în cutia cu eticheta „şopîrle". Cum au apărut asemenea deosebiri? Procesul prin care au apărut grupele mari de vieţuitoare (de exemplu, bureţi de mare, viermi, insecte, arici de mare, moluşte, peşti, broaşte, reptile, păsări, mamifere) se numeşte MACROEVOLUŢIE. Procesul prin care apar speciile (de pildă, felurile de melci sau de şopîrle) se numeşte MICROEVOLUŢIE.

Să discutăm mai întîi microevoluţia: să presupunem că pe o zonă destul de întinsă trăieşte o specie de melci. În urma unor mişcări ale scoarţei, zona se separă în două teritorii despărţite de un rîu. Melcii nu pot trece de pe un mal pe altul şi, atunci, fiecare din cele două teritorii va avea melcii săi. Nemaiîntîlnindu-se, ei vor trăi separat şi peste un timp cele două populaţii vor începe să se deosebească între ele. Care este cauza? Fiecare populaţie, trăind separat, evoluează separat. Nu există omogenitatea dinaintea ivirii barierei. După un timp se poate vorbi de două specii de sine stătătoare. Putem verifica dacă sînt specii diferite? Cel mai sigur este să ne convingem dacă indivizii celor două populaţii, presupuse a fi specii separate, se mai pot încrucişa sau nu. Dacă ei nu se mai încrucişează, atunci cele două populaţii reprezintă specii diferite. Dar nu numai o barieră geografică poate separa o populaţie în două viitoare specii distincte, ci şi una de natură comportamentală: de pildă, un grup de indivizi începe să se reproducă mai devreme; cu timpul se vor diferenţia atît de mult de ceilalţi încît vor forma o specie aparte.

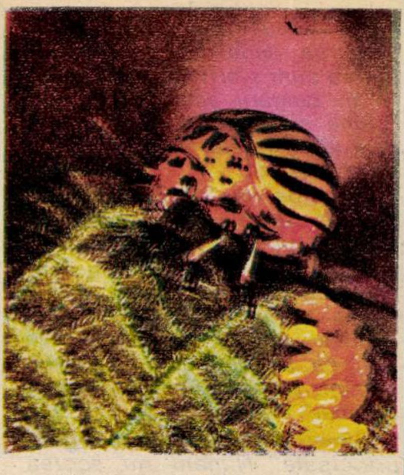

Elegant, însă dăunător: doriforul atacă frunza cartofului.

NATURA NU GLUMEŞTE

De unde apar deosebirile despre care am vorbit pînă acum şi care permit separarea unor grupe de indivizi? În primul rînd, din combinarea unor planuri diferite, primite unul de la mamă şi altul de la tată. În al doilea rînd, molecula de ADN, formată din acele minuscule fragmente numite gene, poate suferi unele modificări. Asemenea fenomene se numesc **mutaţii** .Ele sînt determinate de anumiţi factori de mediu, cum ar fi radiaţiile ultraviolete, care strică aranjamentul normal al genelor. Foarte multe mutaţii sînt dăunătoare, altele devin utile numai în anumite momente ale vieţii individului (o mutaţie care conferă o mai mare rezistenţă la frig se dovedeşte utilă numai cînd individul care o poartă este pus în condiţii vitrege de mediu, în mod obişnuit el trăind la o temperatură mai ridicată. Avantajul este în primul rînd al speciei deoarece indivizii rezistenţi pot asigura perpetuarea ei în anumite situaţii critice).

Ce s-ar întîmpla dacă toţi indivizii dintr-o specie ar fi identici atît ca asemănare cît şi ca însuşiri ori comportament? Ar fi un mare dezavantaj, care ar duce repede la dispariţia speciei. Să revedem doar exemplul de mai sus şi vom înţelege că tocmai aceste diferenţe (în totalitatea lor numite variabilitatea organismelor) permit selecţiei să aleagă cei mai bine adaptaţi indivizi la un moment dat, aceştia asigurînd perpetuarea speciei. Microevoluţia se poate explica tocmai prin asemenea procese de adaptare în urma cărora pot apărea specii noi.

Macroevoluţia este greu de explicat. Acum 230 de milioane de ani, la începutul perioadei triasice existau reprezentanţi din toate grupele care trăiesc şi astăzi. Spunem că a avut loc o adevărată explozie evolutivă, în urma căreia au apărut vieţuitoarele foarte diferite unele de altele. Din triasic încoace n-a mai apărut însă nimic nou. Teoriile evoluţioniste existente astăzi încearcă fiecare să explice macroevoluţia.

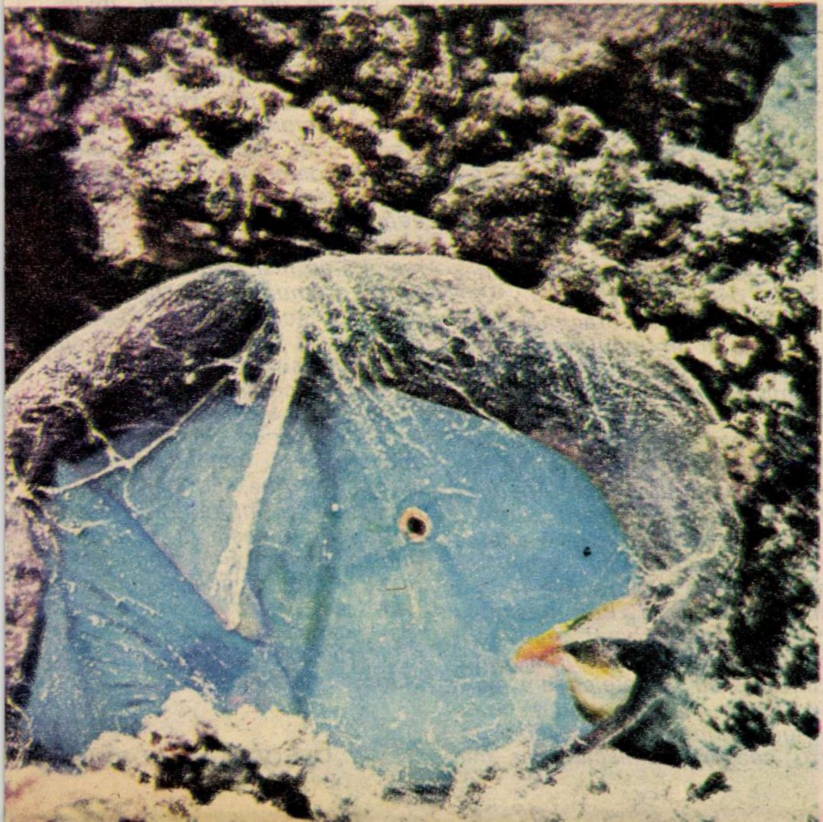

Faţă în faţă: un pui de peşte foarte decorativ în membrana în care s-a dezvoltat şi amprenta unui peşte care a trăit cu milioane de ani în urmă.

Cine a inventat paraşuta? Se ştie: păpădia.

Dar sa ne întoarcem la Darwin. Unul din principalele sale merite este acela de a fi adunat într-o teorie unică despre evoluţie consecinţele existente în epoca sa. Teoria lui Darwin explică evoluţia prin selectarea celor mai bine dotaţi indivizi care în condiţii noi de mediu vor forma o specie nouă.

Marile descoperiri ale geneticii şi biologiei moleculare au permis ca, astăzi, darwinismul să fie îmbogăţit cu noi date, noi dovezi în sprijinul ideii de evoluţie. Cercetări din domeniul paleontologiei, anatomiei comparate, embriologiei (studiul dezvoltării organismelor de la celula iniţială pînă la naştere) sau biogeografiei (studiul răspîndirii vieţuitoarelor) au demonstrat fără dubiu că speciile evoluează, se transformă, că nu intervine nici o forţă divină în acest proces al naturii. Îmbinarea tuturor acestor cunoştinţe, avînd ca bază darwinismul, a dus la elaborarea teoriei sintetice a evoluţiei numită şi neodarwinism. Pe scurt, teoria sintetică explică evoluţia ca un proces ce se desfăşoară treptat şi care are rolul de a adapta mai bine speciile la condiţiile de mediu. Datorită mutaţiilor apar indivizi cu însuşiri noi. Aceştia, în anumite împrejurări, pot să dea naştere unei noi specii.

Neodarwinismul a cîştigat foarte mulţi adepţi. Totuşi unii cercetători nu s-au declarat mulţumiţi şi, astfel, au apărut, mai ales în ultimii ani, şi alte teorii care explică evoluţia. Una din acestea spune că speciile trăiesc milioane de ani fără a se modifica, dar că, brusc, se produce o diversificare ce dă naştere la mai multe specii. Dintre acestea, selecţia va reţine doar una, care va cunoaşte o nouă etapă de „linişte" de cîteva milioane de ani. Şi această teorie, bazată pe temeinice studii ştiinţifice, mai ales din domeniul paleontologiei, pune la baza evoluţiei fenomene naturale, excluzînd supranaturalul.

Probabil că, în viitorii ani, teoriile evoluţioniste acceptate astăzi, îmbogăţite cu noi date, vor duce la elaborarea unei teorii mai cuprinzătoare, care să răspundă la marile întrebări care preocupă biologia.

N. GĂLDEAN

Se întîmplase la RODNA

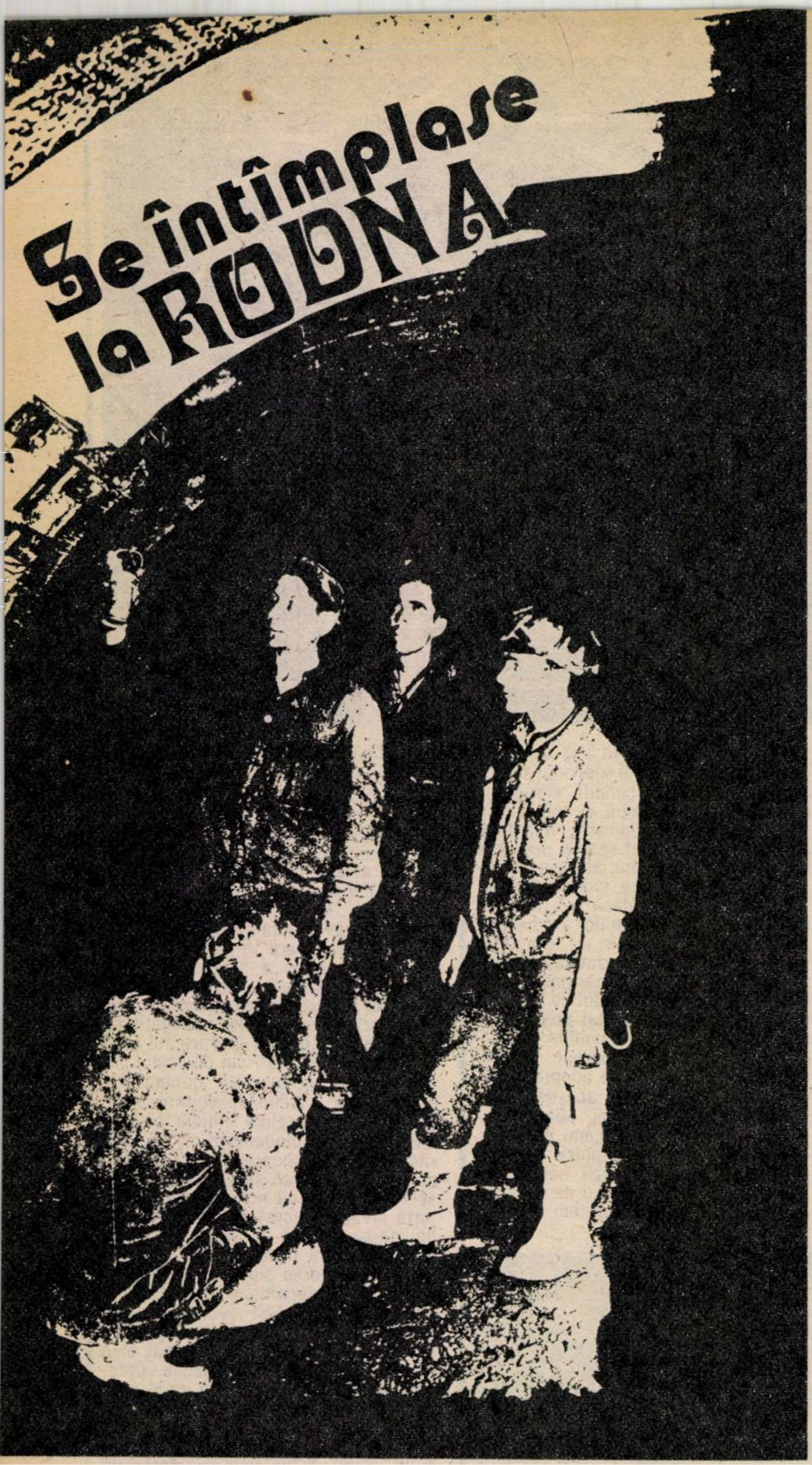

Iar acum, cînd mă gîndesc la zilele acelea, imaginea lor parcă e înconjurată în mintea-mi de un chenar luminos. Aveau oamenii din Rodna un farmec al lor, şi-n ce făceau, şi-n vorba lor, în toate, era parcă un abur de putere care pe mine mă umplea de admiraţie. Cum bătea Ana, cum se-nvîrtea ea sprintenă şi dezlega şi dregea toate cele, de nimic pe lume nu părea că ar fi greu, odată ce încăpea pe mîinile ei fermecate. Pe vremea aceea, gura minei îmi părea mie intrarea misterioasă într-un teritoriu magic şi interzis.

Mă furişam cu chiu cu vai, ajungeam în dreptul barăcilor de unde-şi luau minerii lămpile de carbid şi-i vedeam cum intră în şut. Îşi spuneau „Noroc bun!", asta-mi plăcea mie la nebunie, aşa încît într-o seară, cînd am venit acasă, cam obosită de alergătură prin arinetele Someşului şi cu fustiţa cam murdară de noroaiele primăverii ploioase, am spus grav cu glasul meu subţire şi cam peltic: „Noroc bun!" şi toţi au rîs de s-au prăpădit. Aveam să-nvăţ eu că ăsta era un salut nespus de bărbătesc pe care şi-l ziceau ei între ei, ortacii, înainte de-a intra în şut. Nu prea înţelegeam ce făceau ei acolo, dar trăiam în acest mister al gîndului, uimită de lumea minei, şi iar mă furişam la ieşirea din şut, să-i văd aşa, cu feţele lor mînjite, şi mă uitam zăpăcită la vagoneţii plini cu minereul scos, adus de-acolo, de dedesubt, tot gîndindu-mă cum s-orfi ascuns bogăţiile în bulgării aceia cenuşii?

Pînă cînd, într-o amiază paşnică şi obişnuită, am auzit pe cineva strigînd:

– Echipa lui Solovăstru a rămas în mină! La orizontul II! Nu-nţelegeam aproape nimic din aceste cuvinte, dar ele conţineau o panică ascunsă; tonul, graba oamenilor, privirile îmi spuneau că se întîmplă ceva rău, că se petrece acolo, sub pămînt, ceva cumplit cu prietenii mei, minerii.

Lumea s-a adunat în faţa gurii principale. Nimeni nu scotea acum nici un cuvînt. Inginerul Bădilă îşi muta casca dintr-o mînă în alta. Maistrul Aurel Pop se cocoţase pe-un vagonet stricat şi fuma cu ochii-n pămînt. Atunci a apărut Ana, nu ştiu de unde, avea boabe de transpiraţie pe frunte, semn că venise în mare grabă, şi zău că nu-mi aduc aminte cu ce se ocupa ea pe atunci: era aşa, un fel de soră a tuturor, imaginea ei de-acum, cînd lucrează la cantina minerilor şi împarte în dreapta şi-n stînga farfurii cu ciorbă fierbinte de fasole şi varză cu carne, rîzînd şi făcînd glume şi-n răstimpuri legîndu-şi năframa sub bărbie, se suprapune peste cea de atunci. Veni ea ca un vifor şi-ncepu să vorbească de departe, de pe la vreo zece metri:

– Ce faceţi, oameni buni? Staţi şi vă uitaţi? Vă mai gîndiţi mult?

Se lăsă o clipă de tăcere. Apoi Ana urmă cumpănit şi ceea ce era grozav ori mi se părea mie grozav, era faptul că ea era singura femeie de acolo şi vorbea fără nici un pic de sfială, spunîndu-le în faţă, exact ceea ce gîndea, ce-avea pe suflet.

Şi-mi aduc aminte foarte limpede cum le-a spus, fiindcă mi-au plăcut în mod deosebit vorbele ei, ba chiar le-am folosit seara, cînd m-am întors acasă, la masa de seară, şi-am zis: „Eu personal, dragi tovarăşi, n-am de gînd să mănînc griş cu lapte."

Da, Ana s-a uitat fix la inginer şi i-a zis:

– Eu personal, dragi tovarăşi, dacă aş fi în locul vostru, nu mi-aş lăsa ortacii. Aş purcede imediat, chiar cu preţul vieţii mele.

Şi-a plecat. Şi-n urma ei s-a făcut pe loc o echipă de opt oameni, de parcă vorbele Anei i-ar fi răscolit, i-ar fi trezit dintr-un somn ciudat, s-a făcut o echipă fără nici un cuvînt. Vreau să spun că din clipa aceea nu s-a mai spus nimic. Pur şi simplu oamenii s-au echipat, s-au făcut pregătirile acelea de intervenţie din care eu nu înţelegeam mare lucru. Iar noi, cei adunaţi buluc la gura minei, am stat acolo patru ceasuri nemişcaţi, iar mie nici foame nu mi-a fost, nici frig nu mi s-a făcut, şi nici de vorbit nu prea vorbea nimeni. Pur şi simplu, aşteptam.

Şi ne gîndeam fiecare ce se poate întîmpla acolo, jos, în adîncuri, la orizontul II, unde echipa lui Solovăstru şi echipa lui Constantin se luptă, ei da, de-adevăratelea şi nu e nici un ulcior cu apă vie să-i ajute şi nici o zînă bună, să le dea cît de cît o mînă de ajutor, să-i scoată din încurcătură.

Şi cînd au ieşit, atunci a apărut ca din pămînt şi Ana, cu carafe de lapte fierbinte şi bucăţi mari de pită şi slană. Abia atunci ne-am dat seama că, de fapt, era cumplit de frig şi că aproape se însera, ba chiar începuse să ţîrîie o ploaie rece şi deasă, aşa cum sînt ploile la munte, de te pătrund pînă la piele. Am venit acasă, mîndră ca de-o izbîndă a mea, nemaiîncăpîndu-mi în piele de bucurie şi strănutînd mereu. Şi toţi vorbeau despre echipa lui Constantin. Constantin care a rămas acolo jos, cu toată echipa şi a luptat să-l salveze pe Solovăstru şi pe ortacii lui. Mie personal, Constantin, cu barba lui deasă şi cu umerii lui laţi, îmi părea de-a dreptul Făt-Frumos, constatare pe care am şi făcut-o de altfel în faţa tatii. Iar tata mi-a spus:

– N-o fi el chiar Făt-Frumos, pot însă spune cu mîna pe inimă că e un comunist adevărat. Ceea ce, crede-mă, fetiţă dragă, e într-adevăr un lucru mare.

Constantin nu mai e tînăr acum, ba chiar lucrează în echipă cu un băiat de-al lui, care e artificier de meserie, iar Rodna între timp s-a schimbat nespus. S-au deschis alte două mine, fiindcă geologii au tot găsit semne de zăcămînt, minereuri complexe, pînă sus, către muntele Făget. Şi s-a construit şi-o staţie de flotaţie a minereului. Sterilul se desparte de zăcămîntul complex care e preţios şi pleacă mai departe, la uzinele prelucrătoare din ţară. Iar cel nefolositor rămîne pe loc şi se depune transformîndu-se într-un foarte banal deal înverzit. Şi oamenii s-au mai schimbat, sînt alţii, şi drumurile s-au făcut mai multe şi acum maşini mari se duc încolo şi-ncoace, ba pline, ba goale, şi viaţa merge-nainte.

Iar ceea ce-mi place mai mult şi mai mult, e cantina asta nouă, aşezată chiar la gura minei. Vin acolo minerii, înainte de-a intra în şut, şi Ana, cu nelipsita ei broboadă, îi întreabă şi-i iscodeşte, şi glumeşte cu ei împărţind în dreapta şi-n stînga farfurii cu ciorbă şi alte bunătăţi pe care „eu personal, dragi tovarăşi", ca să-mi aduc aminte de copilărie, cred că numai ea e în stare să le facă!

CLEOPATRA LORINŢIU

club
LITERAR

O fereastră spre univers

Cine sînt ei?

Eroii acestui reportaj sînt copiii unui sat situat mai aproape de stele – Guranda. Îşi zic **Selenari,** iubesc lumina şi scriu de cîţiva ani literatură de anticipaţie, considerînd-o un mod de a gîndi viitorul; mărturisesc că n-au văzut în viaţa lor o rachetă spaţială (şi totuşi, călătoresc cu rachetele gîndului în univers); ei avertizează: „Oameni, stăpîniţi bine roboţii!" şi, în timp ce dau apă la mieii albi din turmele de mioare, pleacă în imaginaţie departe, printre aştri; îşi pun întrebări despre omenire, despre pace, despre planeta Terra în raport cu universul. Cenaclul de anticipaţie **Selenarii,** înfiinţat în anul 1979, primul dintr-un sat românesc, în vara anului 1981 găzduia tabăra naţională SF.

Iubesc copiii...

Venind de la şcoala din Guranda, un tînăr profesor, Stelian Neagu, preocupat de literatura de anticipaţie şi de creativitatea copiilor, s-a gîndit să aducă stelele mai aproape de ei şi să le îmbogăţească cu strălucirea lor copilăria. Totul s-a născut dintr-o mare dragoste, aşa cum îi place să mărturisească: „Iubesc copiii Gurandei pentru mîinile lor ce frămîntă condeiul, pentru ochii lor senini ce bucură şi înfrumusețează cerul şi lumea în care trăim. Iubesc copiii Gurandei pentru visele lor... Şi-mi bucur sufletul văzîndu-i cum cresc şi ajung înţelepţi, punîndu-şi ei problema existenţei umane de parcă savanţii n-ar exista. Iubesc copiii şi secolul în care ei vor intra cu dorinţa de a fi şi scriitori, şi muncitori. Iubesc copiii Gurandei..."

Şi cum s-ar putea altfel cînd ei dovedesc o mare putere de înţelegere a fenomenelor vieţii, o fenomenală capacitate de a gîndi noul, cînd cenaclul **Selenarii** este astăzi un reper spiritual al judeţului Botoşani şi nu numai al acestui judeţ?

Scrierile acestor copii au fost cunoscute cu ocazia unor întîlniri naţionale SF (Timişoara, Guranda, Strunga), în Festivalul Naţional „Cîntarea României", unde au fost încununate cu premii. Nicoleta Elcu, Lidia Elcu, Neti Guriuc, Rodica Cocu sînt primele nume care s-au afirmat, la cea de-a X-a Consfătuire Naţională SF de la Timişoara (1980). Voci distincte, păstrînd sunetul proaspăt al copilăriei. Iată şi cîteva argumente poetice: „*Să rătăceşti prin Univers/ să te simţi în imensul lui suflet,/ să priveşti nenumăratele Pămînturi,/ să ajungi unde n-a ajuns nimeni.*" (Neti Guriuc); „*Îmi place să privesc cerul senin./ Îmi place să mă plimb cu bunicul, să ascult poveştile lui,/ Îmi place să cînt,/ Îmi place să fiu copil,/ Dar nu e de-ajuns/ Gîndindu-mă la cîte mai sînt de făcut/ Pe planeta Pămînt*" (Nicoleta Elcu); „*Spuneam ceva şi/ m-asculta Pămîntul./ Priveam o stea/ Şi vedeam acolo,/ departe,/ Licărul privirii mele./ Rîdeam soarelui/ Şi auzeam ecoul/ îndepărtat/ Pierdut în focul razelor,/ Alergam cu gîndul/ La nenumăratele/ constelaţii/ Şi mă cuprindea/ Fiorul nesfîrşitului...*" (Rodica Cocu).

Lumină, roboţi, stele şi copilărie

O copilărie nemărginită se întîmplă la Guranda – îmi mărturiseşte încet un copil emoţionat, pe care parcă-l îndreptăţesc cînd spune acestea şi iarba verde pe care ne-am aşezat să discutăm, şi cerul intens albastru de deasupra acestui sat moldovenesc. „Nu cunoaşteam tainele scrisului pînă a participa la cenaclu" – îmi spune Lidia Ştefan, acum în clasa a X-a, o selenară adolescentă. Deşi este o puternică zonă tradiţională (aici se cîntă, se ţese frumos), literatura pe care o scriu copiii Gurandei poartă semnul modernităţii, se adresează unei sensibilităţi noi, ce se raportează la datele contemporane în care trăiesc. Gîndind astfel, continui dialogul cu Lidia Ştefan: „ – Bunica înţelege ceea ce scrii tu, Lidia?" „ – Nu, din păcate nu", îmi răspunde Lidia. „Este foarte bătrînă, are acum 78 de ani şi eu încerc să-i vorbesc despre univers şi ea nu înţelege. «Fată dragă, nu-nţeleg eu ce e universul ăsta al tău»... şi-mi vorbeşte iarăşi despre cum a fost, iar eu îi povestesc despre viitor." (Şi mă gîndesc că timpul merge înainte, sîntem cu faţa spre viitor, chiar dacă bunica rămîne la trecutul ei.) „Şi, continuă Lidia Ştefan, din această şcoală am intrat în adolescenţă cu o zestre spirituală pe care n-o voi pierde niciodată; indiferent unde voi merge, totdeauna voi avea această statornică pasiune a scrisului; aşa voi încerca să aflu tainele universului, deşi nu cred că le voi putea cunoaşte chiar pe toate..."

Să vorbeşti despre **Selenari** şi motivele principale ale creaţiei lor – lumină, stele, soare, roboţi, univers, pace, copilărie – să vorbeşti şi să ştii să asculţi, chiar şi atunci cînd ei tac, emoţionaţi, timizi. „Eu scriu mai mult despre lumină, despre copii şi pace" – reţin răspunsul Mihaelei Ungureanu (cl. a VIII-a); „Eu scriu despre stelele copilăriei noastre, atît de strălucitoare", precizează Claudia Voroneanu, din clasa a VI-a, şi pentru a mă convinge îmi citeşte o poezie: „*Alergam după steluţa pe care mă născusem/ Ştiam că nu o pot prinde, dar alergam/ Undeva, departe, m-am întîlnit cu nişte copii/ Care alergau după steluţele lor/ Am alergat împreună cu ei după steluţele pe care nu le puteam prinde/, dar alergam.../*". „Eu scriu despre lună, despre extratereştri, mă joc cu ei" (aici cu toţii au rîs şi Ardeleanu Mihai din clasa a III-a s-a roşit tot...). „Eu scriu despre soare, despre flori, calculatoare şi roboţi" (Ionescu Constantin, cl. a VII-a); „Eu mă inspir din stele, din lumina şi din viaţa de toate zilele" (Maria Ardeleanu, cl. a VIII-a). „Şi cu toţii ne inspirăm din viitor, despre care scriem", adaugă Gabriela Başagă din clasa a VI-a şi-mi citeşte ultima ei creaţie intitulată „Viitorul": „*Priveam viitorul în faţă/ Mi se părea o minge cumpărată/ dintr-un colţ al unui magazin! Dar mai tîrziu am înţeles că există un viitor al meu/ Numai al meu?/ Nu! Al tuturor oamenilor./ Al tuturor vieţuitoarelor de pe Terra./ Dar îmi puneam mereu întrebarea: numai al Terrei?/ Nu! Şi al Universului./ Îmi surîdea inima cînd auzeam vorbindu-se despre viitor.*"

Fereastră spre univers, fereastră spre copilărie

Privesc faţada şcolii din Guranda pe care sînt desenaţi copii, roboţi, stele, calculatoare, OZN-uri, planete, flori. Fresca, realizată după motivele selenarilor de copiii-pictori de la atelierul de pictură „Minicrom" al Casei pionierilor şi şoimilor patriei din Suceava (condus de prof. Dan Cornel), este intitulată "Gînd de viitor". Aceiaşi copii, talentaţi pictori, au lucrat în această vară şi în tabăra de la Poiana Pînului-Buzău o frescă ce se cheamă „Fereastră spre univers" – o experienţă cromatică inspirată, de asemenea, din creaţiile de anticipaţie ale selenarilor.

Dar ce este literatura de anticipaţie pentru aceşti copii? vă veţi întreba. De ce îi acordă o asemenea importanţă? Răspunsul l-au căutat şi şi l-au dat ei înşişi. Cîteva puncte de vedere pot să convingă de seriozitatea acestei căutări teoretice: „Literatura aceasta este un mod de a gîndi viitorul omenirii... Scriu poezie şi e un mod al meu de a cunoaşte acest viitor". (Neti Guriuc); „Se ştie că science-fiction se scrie de foarte mult timp, literatura SF apărînd ca o literatură prin care oamenii de acum arată, fiecare în felul lui şi din punctul lui de vedere, viitorul pe care-l prevăd omenirii şi universului." (Nicoleta Elcu); „Literatura SF este ceva deosebit. Jules Verne a scris despre zborul de la Pămînt la Lună, zbor ce nu putea exista în vremea lui, dar e o certitudine a zilelor noastre. La fel şi gîndurile noastre pentru prietenii posibili din alte galaxii." (Lidia Elcu).

Pe **Selenari** îi cunosc şi-i încurajează încă de la început scriitori importanţi, oameni de ştiinţă, cenaclişti din întreaga ţară. Din primul număr al revistei **Fanzin** a cenaclului **Selenarii** (1982) citez saluturile lui Ion Hobana: „Mă bucur că la Guranda a luat fiinţă un cenaclu consacrat literaturii de anticipaţie şi vă urez succes... Succes nu numai pe tărîmul anticipaţiei, ci şi la învăţătură!" şi cel al lui Vladimir Colin: „Primiţi salutul mai vîrstnicilor „Marţieni" şi cele mai bune urări pe dificilul, dar fascinantul tărîm al anticipaţiei literare."

Gîndurile selenarilor călătoresc cu viteza luminii...

Cînd i-am vizitat, **Selenarii** lucrau asiduu la nr. 2 al revistei **Fanzin,** pregăteau cîteva pagini pentru almanahul de anticipaţie 1985 şi viitoarea tabără naţională SF ce va avea loc în vara viitoare. Mi se perindă prin memorie cîteva imagini luminoase despre copilăria din Guranda, aşa cum mi le-au conturat gîndurile lor inocente: „Trăim aici o copilărie plină de fantezie, poezie, bucurie, care visează la stele şi planete..."; „O copilărie scăldată în lumină se petrece aici la Guranda, cu jocuri şi scrieri de anticipaţie..."; „Aici la noi la Guranda este o copilărie nemărginită..."; „Copiii din acest sat au mereu soarele în faţă, mereu sînt dornici de a cunoaşte şi dezvălui tainele universului, de a colinda cu imaginaţia galaxii peste galaxii..."; „Noi, copiii Gurandei, visăm pacea planetei Terra, pentru toţi copiii; noi ne gîndim la viitor şi la pace pentru că nici o poezie nu se poate scrie în timp de război..."

Dacă între timp gîndurile **Selenarilor** din Guranda călătoresc cu viteza luminii, dacă au o rachetă fotonică a lor, dacă au mai crescut în cîteva zile cît alţii într-un an, înseamnă că reportajul nostru nu mai este de actualitate – a fost deja depăşit. Noi însă mărturisim, cu uimire şi bucurie, că am cunoscut nişte copii minunaţi despre care am încercat să vă vorbim ca despre nişte prieteni ai viitorului.

GEORGETA ADAM

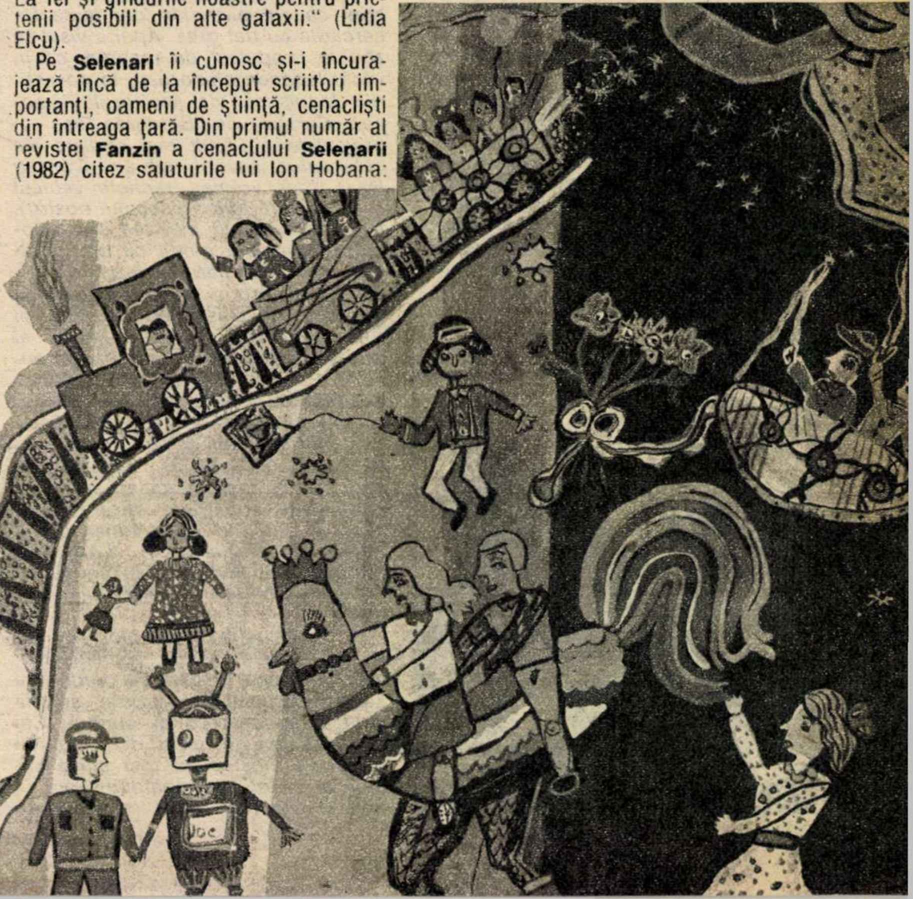

MAI UȘOARE DECÎT AERUL !

A doua tinerețe a balonului

Baloanele și dirijabilele se întorc în actualitate. Economice și nepoluante, ele reprezintă o mare speranță a viitorului. Pretutindeni în lume se studiază noi variante ale giganților mai ușori decît aerul.

Balonul a avut o copilărie romantică și o tinerețe zbuciumată. Să nu uităm că în primul război mondial din balon s-au azvîrlit bombe și asupra Bucureștiului, iar pe fronturile de luptă balonul a servit atît observațiilor aeriene cît și corectării tirului artileriei. Căzut în dizgrație după o serie de catastrofe datorate faptului că gazul utilizat la începutul secolului nostru — hidrogenul — este inflamabil, balonul a fost uitat pînă în ultimele decenii, cînd a putut fi văzut, în variante modernizate, servind la culegerea observațiilor meteorologice, precum și ca... macara! Navigația cu balonul este pe cale să devină un sport foarte răspîndit și multe alte direcții se deschid în fața strămoșului aeronauticii mondiale.

În prezent baloanele se realizează din țesături ignifuge, foarte rezistente și ușoare. Gazul preferat este heliul, neinflamabil, dar experiențele arată că și aerul cald are o portanță suficientă pentru multe utilizări. În decembrie 1977, un balon cu aer cald a zburat trei zile și trei nopți fără întrerupere la 25 km înălțime, fără nici un consum energetic. Cîteva detalii: umplut cu aer cald ziua, balonul a fost lansat noaptea, cînd aerul este mai rece. Suprafața balonului era metalizată în jumătatea superioară, pentru ca, încălzită de soare, să încălzească la rîndul ei aerul din interior; jumătatea inferioară era transparentă, pentru a lăsa să treacă razele infraroșii emanate de sol în timpul nopții. Pentru deplasarea balonului se utilizează o gamă largă de motoare ușoare și puternice, acționînd mai multe elice. Oricît de puțin, balonul consumă totuși carburant, iar modificarea greutății lui ar putea să dezechilibreze balonul. Un sistem ingenios recuperează însă vaporii de apă din gazele eșapate, îi condensează și compensează cu apa obținută greutatea combustibilului consumat.

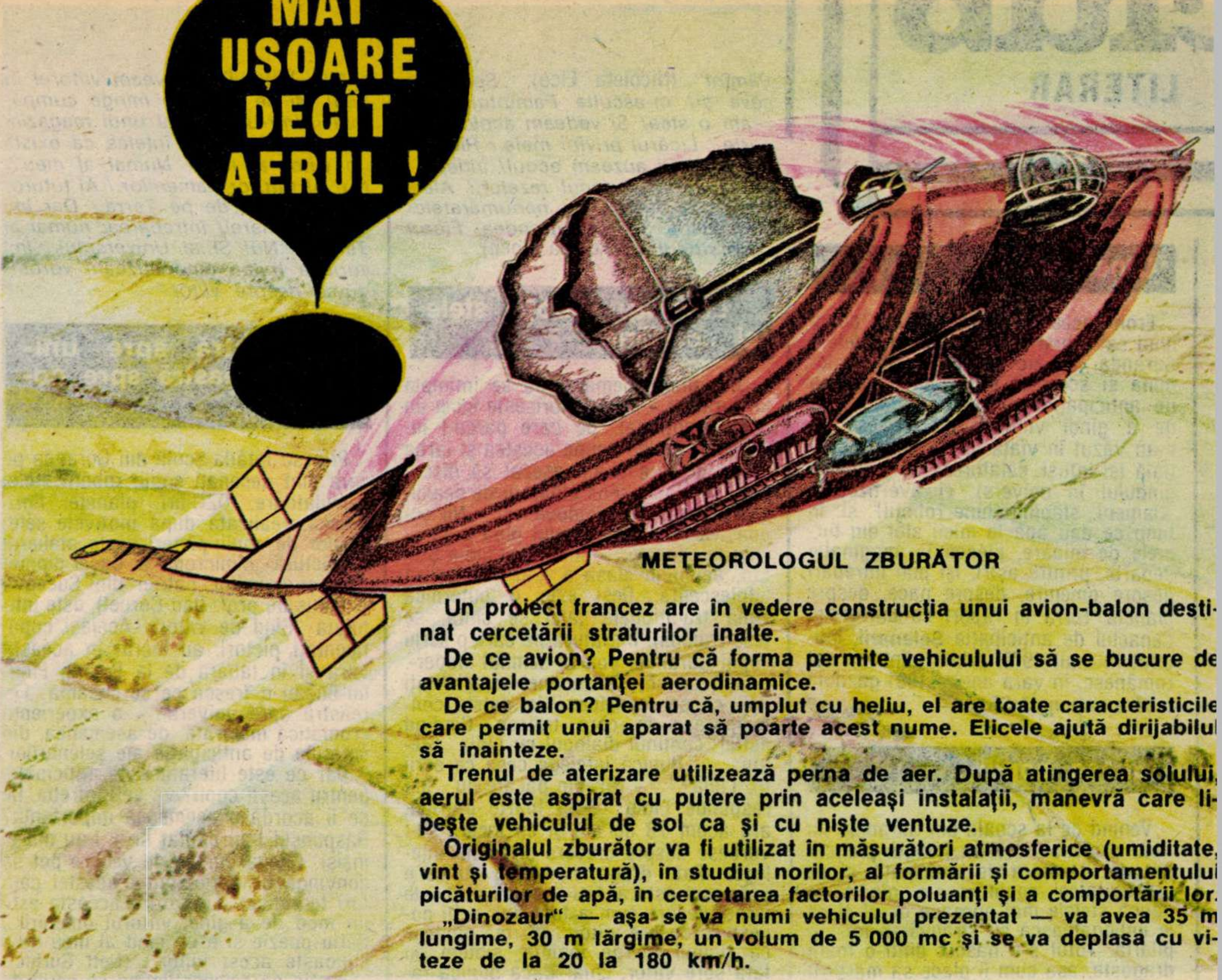

METEOROLOGUL ZBURĂTOR

Un proiect francez are în vedere construcția unui avion-balon destinat cercetării straturilor înalte.

De ce avion? Pentru că forma permite vehiculului să se bucure de avantajele portanței aerodinamice.

De ce balon? Pentru că, umplut cu heliu, el are toate caracteristicile care permit unui aparat să poarte acest nume. Elicele ajută dirijabilul să înainteze.

Trenul de aterizare utilizează perna de aer. După atingerea solului, aerul este aspirat cu putere prin aceleași instalații, manevră care lipește vehiculul de sol ca și cu niște ventuze.

Originalul zburător va fi utilizat în măsurători atmosferice (umiditate, vînt și temperatură), în studiul norilor, al formării și comportamentului picăturilor de apă, în cercetarea factorilor poluanți și a comportării lor.

„Dinozaur" — așa se va numi vehiculul prezentat — va avea 35 m lungime, 30 m lărgime, un volum de 5 000 mc și se va deplasa cu viteze de la 20 la 180 km/h.

Primii baloniști români

Năzuința omului de a zbura este străveche. La început a crezut că se va putea înălța confecționîndu-și ***aripi*** *ca ale păsărilor, dar toate încercările au dat greș. Apoi a visat să zboare propulsat de* ***rachete,*** *ca în vechi legende chinezești, în povestirile fantastice ale scriitorului francez Cyrano de Bergerac sau în proiectele cu mult mai realiste ale celebrului savant sibian Conrad Haas (dar vremea rachetei-vehicul avea să vină abia în secolul nostru). Ulterior, cu mult înaintea erei avionului, omul s-a gîndit că un aparat mai ușor decît aerul ar putea să-l ridice în văzduh: și astfel, mai bine de un veac, de la sfîrșitul secolului al XVIII-lea pînă la sfîrșitul secolului al XIX-lea,* ***baloanele*** *au dominat în aeronautică. Li se mai spune* ***aerostate,*** *adică aeronave mai ușoare decît volumul aerului dislocuit. Primele trei baloane care s-au desprins de pămînt, înălțîndu-se spre cer, au fost, în același an, 1783, aerostatele construite de frații Joseph și Etienne Montgolfier, de F. Pilâtre de Rozier și F. d'Arlandes (umplute cu aer cald) și cel al lui Jacques Charles (umplut cu hidrogen).*

- *Construcția baloanelor i-a pasionat, firește, și pe români, mai ales în epoca în care se credea că aceste vehicule reprezintă soluția mult visatului zbor al omului. Cei dintîi „baloniști" ieșiți din rîndurile poporului nostru au fost cîțiva săteni aromâni din comuna Săracu, din Macedonia, care în 1803 au meșterit un balon umplut cu aer cald, de față fiind... pașa din Ianina. Isprava înălțării balonului, care pînă la urmă a luat foc, este relatată în versuri de către poetul grec I. Villara.*
- *În anul 1818, de pe Dealul Spirii, din București, și-a luat zborul un balon destul de mare (cu un diametru de vreo opt metri), umflat cu aer cald. „Lansarea" a avut loc în prezența lui Caragea Vodă și a fiicei sale Raluca, protectoare a teatrului românesc.*
- *Cu prilejul înscăunării în Moldova a domnitorului Mihai Sturdza, s-a făcut la Iași o lansare festivă. Ziarul „Albina românească" scria că atunci „s-a slobozit un mare glob aerostaticesc", care „s-au ridicat la oarecare înălțime", iar de acolo a împrăștiat foi cu versuri în cinstea domnului care avea să dea numele Academiei Mihailene.*
- *Tot „Albina românească" relatează despre înălțarea altui „balon aerostatic", în 1837, la Iași. De data aceasta aflăm și numele constructorului: Ioan Nicolini. În 1844, ziarul „Vestitorul românesc" scrie că la București s-a ridicat un alt balon.*
- *În a doua jumătate a veacului al XIX-lea încep în România preocupările pentru realizarea unui* ***balon cu cîrmă,*** *a unui dirijabil, care să nu mai fie la discreția curenților de aer. În 1883, căpitanul Gheorghe Ferechide concepe proiectul unui ingenios dirijabil, de forma unei lentile, propulsat de un sistem de zbaturi, care asigurau înaintarea în direcția dorită (1).*
- *Un alt „balonist" al vremii, despre care s-a scris mult în presă, a*

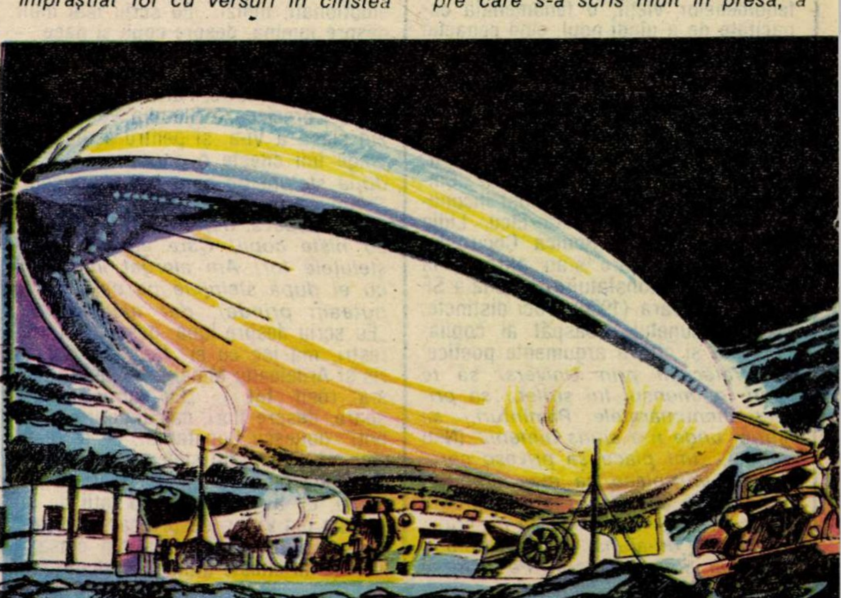

fost Mihail Brăneanu, care a proiectat „un balon în formă de țigară", cu corpul metalic, avînd o nacelă pentru echipaj. Dispunînd de un motor cu gazolină, aparatul de zbor era propulsat de două roți cu palete mobile, fixate la capetele unui ax. O comisie a Societății de Științe Fizice, alcătuită din savanți reputați – Spiru Haret, Ștefan Hepites și Dimitrie Negreanu – au examinat planurile, conchizînd că soluțiile tehnice propuse erau la nivelul ultimelor progrese tehnice pe plan mondial.

■ Un alt român, cunoscutul inventator Alexandru Ciurcu, participă, în 1888, în Franța, la cea dintîi cursă de baloane din istoria aeronauticii, între Paris și Corbeil. Balonul „Victor Hugo", din al cărui echipaj făcea parte, obține premiul I!

■ În ultimii ani ai secolului, Gheorghe Varlaam Ghițescu elaborează și el proiectul unui balon cu cîrmă, remarcabil prin forma sa aerodinamică. Pentru prima dată în istoria aeronauticii, inventatorul propune folosirea unui aparat de zbor în scopuri agricole, pentru stingerea incendiilor din păduri și provocarea ploii artificiale. Propulsia era asigurată de un motor electric (2).

■ Dacă trecem de cumpăna celor două veacuri, în 1901 întîlnim un nou proiect interesant de balon dirijabil, prezentat sub pseudonimul „Gazela". Era propulsat de două elice, iar deplasarea pe verticală se realiza prin reducerea sau comprimarea densității unui gaz închis într-un compartiment etanș, ca și la balonul lui Jules Verne!

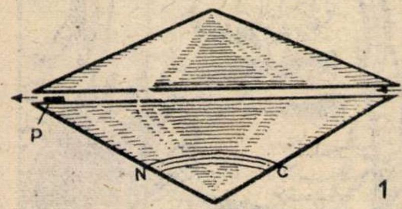

1

■ Vom încheia această sumară trecere în revistă amintind numele mecanicului Dumitru Popescu. Cum la începutul secolului XX dirijarea aerostatelor nu putea fi socotită rezolvată, el a conceput un aparat pentru cîrmirea baloanelor. Pe baza acestuia, s-a construit în Germania un motor cu ajutorul căruia au fost efectuate la Viena primele experimentări, în 1905, mecanicul pilotînd aerostatul: costul realizării acestuia a fost suportat de constructorul de dirijabile Ferdinand von Zeppelin. D. Popescu a murit curînd după aceea, într-un spital din Viena (experimentînd iarna, se îmbolnăvise de pneumonie). Presa noastră a scris după aceea că invenția i-a fost furată de constructorul german. Puțin timp înainte de moartea sa, memoriul științific în care D. Popescu își descria invenția „dispăruse". Un alt inventator român cunoscut, Dumitru Brumărescu, a scris în ziarul „Dimineața" din 26 august 1912: „Pentru mine nu există îndoială asupra faptului că invențiunea lui Popescu a ajuns în mîna contelui Zeppelin". Ziarul „Universul" își intitula un articol din 16 august 1912: „Contele Zeppelin și-a însușit invenția unui român".

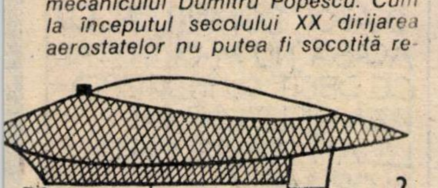
2

I.M. ȘTEFAN

ENIGMA

de TUDOR NEGOIȚĂ

IV. — Dă ideea aia-ncoace! zic eu, ii iau Elvirei mingea din miini și ieșim in curtea casei, unde incerc s-o inițiez pe colega mea in tainele portarilor de fotbal. Un șut mai puternic și mingea se oprește pe garaj. Ce să fac, trebuie s-o recuperez, nu? Așa că mă urc in nucul din curte, din nuc trec pe garaj și incep să tropăi pe acoperiș. Nimeni nu protestează.

— Eu o să rămin aici! anunț in gura mare. Tu imi arunci mingile aici și eu șutez de la inălțime.

Elvira pricepe, in sfirșit, pentru că intreabă:

— Dar dacă o fi cineva in garaj și se supără?

— Aș! Nu-i nimeni! strig eu și tropăi mai tare, bunica surdă a lui Andi să fie in garaj și tot ar ieși să țipe la mine, așa că mă dau jos și strig iarăși: Stai să vedem dacă e cineva și-l deranjăm. Bat la ușă, nimeni nu răspunde, bat și mai tare. Pace. Nu-i nimeni, dar ușa e incuiată cu cheia. Ferestrele, două sint, dar sint și ele acoperite cu hirtie albastră, bine de tot. Există o singură deschizătură in peretele gros al garajului, o gură de scurgere a apei, dar e foarte jos și foarte ingustă, nici vorbă să mă pot strecura prin ea, ca să văd cam ce e in garaj. Ii explic Elvirei că n-am incotro, mă voi folosi de puiul ei de șoricar.

— De Bubi?! ride Elvira. Crezi că-i ciine polițist? Și chiar dac-ar fi, Radule, cum să aflăm cu ajutorul lui ce-i in garaj?

— Foarte simplu. Ne trebuie doar un mic băț și puțină răbdare, dar, cind vor veni proprietarii, aflăm!

— Ei, cum?

Ce idee credeți că i-a venit lui Radu? Adresa noastră este:
Redacția „Cutezătorii", Piața Scinteii nr. 1, București, cod 71341. Menționați pe plic: Pentru ENIGMA.

(Va urma)

RĂSPUNDEȚI ÎN 30 DE SECUNDE:

Cite ajutoare are grădinarul?

Cite pătlăgele roșii și ciți morcovi a recoltat?

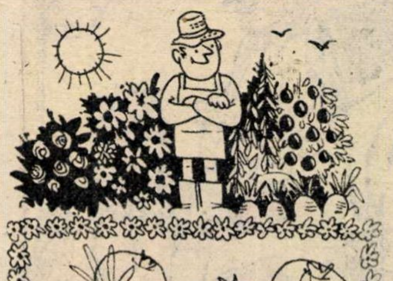

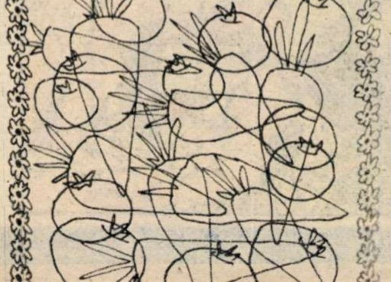

Farse

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1		■								
2						■				
3							■			
4				■				■		
5							■		■	
6			■			■				
7					■		■			
8			■							
9		■		■						
10							■			

ORIZONTAL: 1) Cunoscut personaj din Tarascon, creație a scriitorului francez A. Daudet (1840–1897), palavragiu ce născocește tot felul de isprăvi fantastice, sfîrșind prin a crede el însuși în ele. 2) A duce cu vorba de la o zi la alta. Călcată în picioare! 3) Sonoră. Bărbierit. 4) Rîu în sudul R.P. Bulgaria. Siret. Rece! 5) Element de prindere (pl.). 6) Fente! 1 Aprilie. Ochi lipsit de cristalin. 7) Păcălită. Rîu în R.P. Benin. 8) Din portul nostru național. Renumit Păcălici și farsor. 9) Din lumea stelelor. 10) Plăsmuire, înșelare. Sfoară!

VERTICAL: 1) Poet francez, unul din cei mai mari fabuliști ai lumii (1621–1695). 2) Mare dramaturg francez (1622–1673), autorul comediei „Vicleniile lui Scapin". 3) Loc, întindere. Frumoasa metamorfozată de Zeus într-o vacă, pentru a o feri de mînia Herei (mit.). 4) 1984 (pl.). Ras. 5) Prind raci. Din nou. 6) Soi de mere mici, roșii sau galben-pal, lucioase. Dată cu multe alifii (pl.)! 7) În adîncime. Dobre Tănase. 8) Din an în an. Firul șiretlicului. 9) Efectul păcălelii (pentru ceilalți). Descoperit. 10) Scorneală, minciună sau plăsmuire!

DICȚIONAR: OLU, AFAC, OFE.

PASPARTU

Pentru a expune un desen sau o pictură, confecționați-vă un paspartu. Aveți nevoie de o bucată de carton (mucava), o linie, aracet și un cuțit asemănător celui din imagine.

Fixați dimensiunile paspartuului. Tăiați apoi cele trei laturi egale, avînd grijă ca a patra, cea de jos, să fie mai lată cu 1-2 cm (1). Ungeți cu aracet ușor diluat o coală de hîrtie albă, pe care aplicați cartonul decupat, avînd grijă ca suprafețele să fie bine întinse (2), (3). Pe spatele cartonului lipiți un alt carton, pe care ați fixat desenul dorit (4), (5).

Spor la lucru!

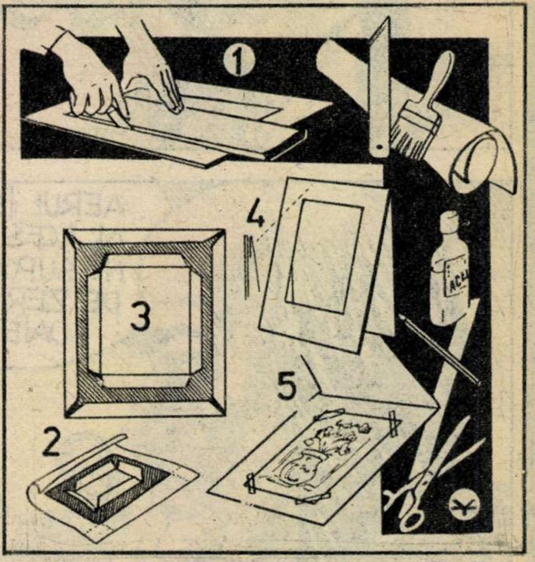

***CITIND** cu începere dintr-un anumit punct, veți afla numele unui mare biolog român, fondatorul biospeologiei.*

Soluția: Emil Racoviță

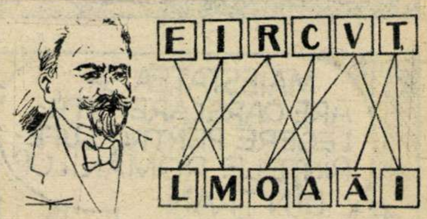

Cutezătorii

Redactor șef MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA; Responsabil de număr: COSTACHE ANTON; Prezentare artistică IOAN DONCA

Redacția Piața Scinteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scinteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64–66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază.

Index 41836 12 pagini 1,50 lei

Scenariu: TITUS VÎJEU

Desene: SANDU și TEODORA FLOREA

HOREA

3

Rezumatul episodului precedent: LUPTA PENTRU RECUNOAȘTEREA DREPTURILOR SOCIALE ȘI NAȚIONALE CONDUSĂ DE HOREA A ÎMBRĂCAT LA ÎNCEPUT HAINA PROTESTULUI ȘI A REVENDICĂRILOR PAȘNICE. O ANUMITĂ ÎNȚELEGERE DOVEDITĂ PENTRU CAUZA ROMÂNILOR DE JOSIF AL II-LEA, TÎNĂRUL ÎMPĂRAT DE LA VIENA, L-A DETERMINAT PE HOREA SĂ SOLICITE O NOUĂ ÎNTREVEDERE SUVERANULUI.

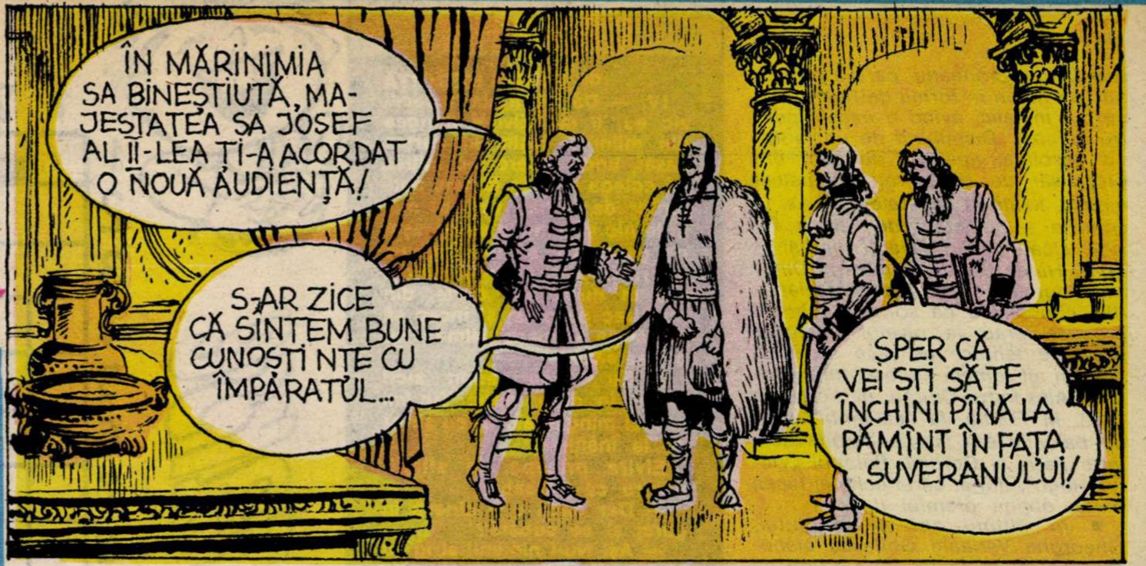
ÎN MĂRINIMIA SA BINEȘTIUTĂ, MAJESTATEA SA JOSEF AL II-LEA ȚI-A ACORDAT O NOUĂ AUDIENȚĂ!
S-AR ZICE CĂ SÎNTEM BUNE CUNOȘTINȚE CU ÎMPĂRATUL...
ȘPER CĂ VEI ȘTI SĂ TE ÎNCHINI PÎNĂ LA PĂMÎNT ÎN FAȚA SUVERANULUI!

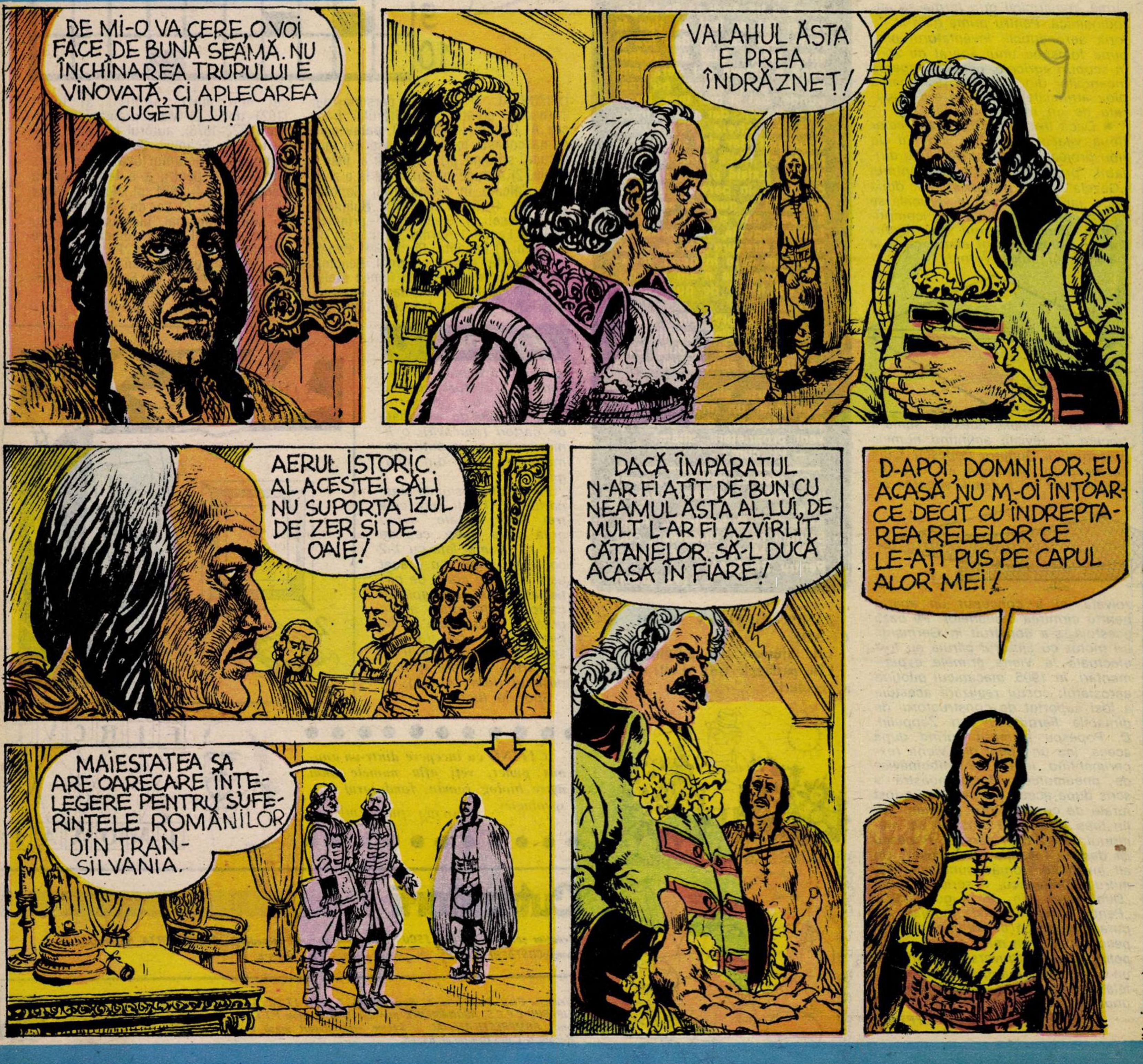
DE MI-O VA CERE, O VOI FACE, DE BUNĂ SEAMĂ. NU ÎNCHINAREA TRUPULUI E VINOVATĂ, CI APLECAREA CUGETULUI!
VALAHUL ĂSTA E PREA ÎNDRĂZNEȚ!
AERUL ISTORIC AL ACESTEI SĂLI NU SUPORTĂ IZUL DE ZER ȘI DE OAIE!
MAIESTATEA SA ARE OARECARE ÎNȚELEGERE PENTRU SUFERINȚELE ROMÂNILOR DIN TRANSILVANIA.
DACĂ ÎMPĂRATUL N-AR FI ATÎT DE BUN CU NEAMUL ĂSTA AL LUI, DE MULT L-AR FI AZVÎRLIT CĂTANELOR SĂ-L DUCĂ ACASĂ ÎN FIARE!
D-APOI, DOMNILOR, EU ACASĂ NU M-OI ÎNTOARCE DECÎT CU ÎNDREPTAREA RELELOR CE LE-AȚI PUS PE CAPUL ALOR MEI!

(Va urma)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

41

JOI, 11 OCTOMBRIE 1984,
ANUL XVIII (NR. 888)

ȚARA MUNCII, ȚARA ÎNVĂȚĂTURII

FIECARE PIONIER – UN PASIONAT AL ȘTIINȚEI ȘI TEHNICII!

CADRAN POLITIC

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, a făcut miercuri, 3 octombrie 1984, o vizită de lucru în unități de cercetare și producție agricolă, în întreprinderi ale industriei alimentare. Vizita a fost consacrată examinării unor probleme esențiale privind sporirea continuă a producției agricole, vegetale și animale în actualul cincinal și în anii următori, potrivit importantelor prevederi ale Proiectului de Directive ale Congresului al XIII-lea al P.C.R.

Noul dialog de lucru al secretarului general al partidului a început la Institutul de cercetări pentru cereale și plante tehnice Fundulea, puternică unitate a științei agricole românești. Conducătorul partidului și statului a fost primit de specialiștii institutului, de cetățenii comunei Fundulea și ai așezărilor învecinate, cu flori, cu nemărginită bucurie, cu manifestări emoționante de stimă și prețuire.

În această ambianță însuflețită, caracteristică tuturor întîlnirilor tovarășului Nicolae Ceaușescu cu făuritorii bunurilor materiale și spirituale, s-a desfășurat întreaga vizită. În cadrul discuției ce a avut loc au fost evidențiate rezultatele obținute pînă acum, stabilindu-se măsuri concrete, menite să sporească aportul cercetării științifice la dezvoltarea pe baze moderne a agriculturii noastre socialiste, la realizarea unor producții tot mai mari, sigure și stabile, la înfăptuirea noii revoluții agrare în România.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a vizitat o expoziție care ilustrează sugestiv contribuția acestei importante unități de cercetare la obținerea și generalizarea celor mai valoroase soiuri și hibrizi cu potențial productiv ridicat. Au mai fost vizitate un cîmp experimental pentru ameliorarea sorgului, cercetările întreprinse urmărind o mai bună folosire a terenurilor nisipoase, sărăturoase, secetoase, apoi o solă destinată producerii de sămînță pentru hibrizi noi de floarea-soarelui în cultură succesivă, lotul de cultură intensivă a porumbului, cîmpul de ameliorare a porumbului în cultură succesivă.

În continuare a fost vizitat Institutul de cercetare și producție pentru cultura și industrializarea sfeclei de zahăr și substanțelor dulci Fundulea, care a luat ființă din inițiativa tovarășului Nicolae Ceaușescu în februarie 1981. Secretarului general al partidului i-au fost înfățișate pe larg preocupările și realizările tînărului colectiv. Au fost relevate preocupările pe linia obținerii de soiuri productive, rezistente la boli și dăunători, la îngheț și secetă. Tovarășul Nicolae Ceaușescu a vizitat, în continuare, cîteva dintre laboratoarele institutului, serele compartimentate pentru sămînță.

Dialogul de lucru al secretarului general al partidului în județul Călărași a continuat la noua Intreprindere de industrializare a sfeclei de zahăr Fundulea, realizată potrivit indicațiilor date de tovarășul Nicolae Ceaușescu. A fost vizitată hala de fabricație. S-a remarcat că noua unitate de industrializare a sfeclei de zahăr este echipată în totalitate cu mașini și utilaje de producție românească. Ele asigură un grad înalt de automatizare, conducerea întregului proces de fabricație fiind centralizată.

Vizita a continuat la Stațiunea didactică experimentală Belciugatele, creată la indicația secretarului general al partidului pentru instruirea practică a studenților de la Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu“ din București. În cadrul dialogului de lucru cu specialiștii prezenți a fost analizat modul în care sînt transpuse în practică indicațiile tovarășului Nicolae Ceaușescu privind perfecționarea integrării învățămîntului cu cercetarea și producția, crearea de noi soiuri și hibrizi de plante cu însușiri biologice superioare, extinderea culturilor intercalate, valorificarea superioară a fondului funciar, dezvoltarea activității de cercetare în unitățile proprii, noile tehnologii de creștere a animalelor și s-au stabilit acțiuni privind rezolvarea mai operativă a problemelor cercetării și învățămîntului, legarea mai strînsă a acestora de nevoile reale ale producției agricole.

Vizita s-a încheiat la Întreprinderea de preparate și conserve din carne Popești-Leordeni.

Pretutindeni cei prezenți au făcut o caldă manifestare de dragoste și recunoștință secretarului general al partidului, președintele Republicii, pentru grija pe care o manifestă în permanență pentru dezvoltarea economică și socială a patriei, pentru asigurarea unui înalt nivel de trai material și spiritual tuturor celor ce muncesc. Ei au exprimat hotărîrea de a întîmpina cu alese fapte de muncă apropiatul forum al comuniștilor români, al XIII-lea Congres al partidului.

Plenara Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist, Consiliului Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România și Consiliului Național al Organizației Pionierilor

Sîmbătă s-a desfășurat în Capitală Plenara Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist, Consiliului Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România și Consiliului Național al Organizației Pionierilor, care a dezbătut, într-un spirit de înaltă exigență, de puternică angajare și responsabilitate comunistă, proiectul de Directive ale Congresului al XIII-lea al P.C.R. cu privire la dezvoltarea economico-socială a României în cincinalul 1986–1990 și orientările de perspectivă pînă în anul 2000.

La lucrările plenarei a participat și a luat cuvîntul tovarășul Emil Bobu, membru al Comitetului Politic Executiv, secretar al C.C. al P.C.R.

Participanții au dat glas voinței unanime a întregului tineret al țării de a susține întru totul propunerea ca la cel de-al XIII-lea Congres al partidului tovarășul Nicolae Ceaușescu să fie reales în înalta funcție de secretar general al partidului, chezășia deplină a transpunerii neabătute în viață a măreţelor programe ale construcției socialiste și comuniste pe pămîntul României.

Plenara a adresat o chemare vibrantă utecistilor și pionierilor, tuturor tinerilor și copiilor patriei ca, urmînd exemplul strălucit de viață și activitate revoluționară, de înalt patriotism al celui mai iubit fiu al națiunii noastre, tovarășul Nicolae Ceaușescu, să nu precupețească nici un efort pentru a-și aduce întreaga contribuție la înfăptuirea obiectivelor și sarcinilor cuprinse în proiectul Directivelor Congresului al XIII-lea al partidului, în care se regăsesc aspirațiile și năzuințele fundamentale ale întregului nostru popor.

În cadrul plenarei a fost analizat Raportul cu privire la activitatea politico-organizatorică desfășurată de organele și organizațiile U.T.C., A.S.C. și de pionieri în direcția pregătirii multilaterale pentru muncă și viață a elevilor și studenților, a formării lor comuniste, revoluționare. A fost, de asemenea, adoptat Programul activităților politico-ideologice, tehnico-științifice, cultural-artistice și sportive ce se vor organiza cu preșcolarii, elevii și studenții în anul de învățămînt 1984–1985.

În încheierea lucrărilor plenarei a luat cuvîntul tovarășul Nicu Ceaușescu, prim-secretar al C.C. al U.T.C.

Într-o atmosferă entuziastă, cei prezenți au adoptat textul unei telegrame adresate **TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al partidului, președintele Republicii Socialiste România.**

TELEGRAMA ADRESATĂ TOVARĂŞULUI NICOLAE CEAUŞESCU

Secretar general al Partidului Comunist Român, Preşedintele Republicii Socialiste România

MULT IUBITE ŞI STIMATE
TOVARĂŞE NICOLAE CEAUŞESCU,

Participanţii la Plenara Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist, Consiliului Uniunii Asociaţiilor Studenţilor Comunişti din România şi Consiliului Naţional al Organizaţiei Pionierilor, exprimînd gîndurile şi voinţa milioanelor de tineri şi copii din patria noastră, dau glas, din adîncul inimilor, celor mai alese sentimente de profundă stimă şi recunoştinţă, de dragoste fierbinte şi înaltă preţuire pe care le nutresc faţă de dumneavoastră, faţă de neobosita şi rodnica activitate pe care o desfăşuraţi în fruntea partidului şi a ţării, pentru binele şi fericirea întregului nostru popor, pentru cauza socialismului şi păcii, pentru o lume mai bună şi mai dreaptă pe planeta noastră. Desfăşurîndu-şi lucrările în atmosfera însufleţitoare, de puternică angajare revoluţionară, comunistă cu care întreaga naţiune întîmpină Congresul al XIII-lea al partidului, Plenara noastră s-a constituit într-un minunat prilej de a reafirma, în numele tuturor tinerilor şi copiilor patriei, bucuria, profunda satisfacţie, adeziunea deplină faţă de propunerea reînvestirii dumneavoastră, mult iubite şi stimate tovarăşe Nicolae Ceauşescu, la apropiatul Forum al comuniştilor români, în funcţia supremă de secretar general al partidului, chezăşia continuării cu succes a măreţei opere de edificare socialistă şi comunistă a patriei, identificată plenar în conştiinţa noastră, a tuturor, ca epoca pe care o numim cu îndreptăţită mîndrie: „Epoca Ceauşescu". Sînt, mult iubite tovarăşe secretar general, anii înaripaţi de cînd în fruntea partidului şi ţării vă aflaţi dumneavoastră, ctitor genial şi strateg revoluţionar, mare om politic al lumii contemporane, prietenul şi îndrumătorul apropiat al tinerei generaţii.

Noi, participanţii la Plenara C.C. al U.T.C., Consiliului U.A.S.C.R. şi C.N.O.P., studiind şi dezbătînd cu viu interes şi responsabilitate proiectul Directivelor ce urmează a fi supuse aprobării Congresului al XIII-lea al partidului, în baza practicii profund democratice promovate de partidul nostru, de dumneavoastră personal, mult stimate tovarăşe Nicolae Ceauşescu, de consultare a întregului nostru partid şi popor, în elaborarea hotărîrilor fundamentale ce privesc viitorul patriei, ne exprimăm deplina adeziune faţă de conţinutul acestor documente ce prefigurează o etapă nouă, hotărîtoare, pentru înfăptuirea Programului partidului de făurire a societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi înaintare a României spre comunism. În numele generaţiilor tinere din patria noastră ne exprimăm preţuirea şi mîndria faţă de contribuţia determinantă pe care aţi adus-o la elaborarea acestor documente de inestimabilă valoare teoretică şi practică, ale căror teze şi orientări profund ştiinţifice demonstrează cu putere forţa şi cutezanţa gîndirii dumneavostră revoluţionare.

Evidenţiind cu satisfacţie faptul că proiectul Directivelor de dezvoltare economico-socială a României în cincinalul 1986—1990 şi orientările de perspectivă pînă în anul 2000 se fundamentează pe o riguroasă analiză ştiinţifică a rezultatelor obţinute de poporul nostru în anii construcţiei socialiste şi pun, totodată, în lumină prevederi şi orientări de importanţă hotărîtoare pentru cincinalul următor şi în perspectivă, ne exprimăm convingerea că menţinerea la un nivel ridicat a fondului de dezvoltare, continuarea fermă, pe o treaptă calitativ superioară a politicii de industrializare a ţării, valorificarea superioară a potenţialului material şi uman, accelerarea introducerii progresului tehnic, dezvoltarea armonioasă în profil teritorial a forţelor de producţie, dezvoltarea intensivă şi modernizarea întregii agriculturi, creşterea accelerată a productivităţii muncii şi eficienţei, ridicarea calităţii întregii activităţi economico-sociale oferă o minunată perspectivă de afirmare multilaterală a capacităţii creatoare a tinerei generaţii, de realizare a idealurilor sale comuniste de muncă şi viaţă.

Ne angajăm, mult stimate tovarăşe Nicolae Ceauşescu, să acţionăm neabătut, cu devotament şi abnegaţie, pentru ca, aplicînd în viaţă indicaţiile pe care ni le-aţi dat în repetate rînduri, să asigurăm participarea activă a tuturor tinerilor în industrie, în agricultură, pe şantierele construcţiei socialiste, acolo unde patria o cere, acolo unde ne cheamă partidul, datoria noastră de tineri revoluţionari, la realizarea în practică a orientărilor pe care le promovaţi cu consecvenţă, înţelegînd că numai astfel ne vom aduce contribuţia la progresul economic şi social al ţării.

Vă raportăm, mult iubite şi stimate tovarăşe secretar general, că, analizînd cu exigenţă şi responsabilitate comunistă activitatea politico-organizatorică desfăşurată de organele şi organizaţiile U.T.C., A.S.C. şi de pionieri privind pregătirea pentru muncă şi viaţă a elevilor şi studenţilor, plenara noastră a stabilit, în lumina direcţiilor pe care le-aţi indicat în magistrala cuvîntare rostită la deschiderea actualului an de învăţămînt, măsuri concrete pentru ca, sub conducerea organelor şi organizaţiilor de partid, organizaţiile revoluţionare ale tinerelor generaţii să-şi sporească contribuţia la formarea multilaterală, la dezvoltarea continuă a conştiinţei politice socialiste a viitoarelor cadre ale economiei, ştiinţei şi culturii româneşti, la educarea comunistă, revoluţionară, patriotică a întregului tineret — obiectivul de cea mai mare importanţă, fundamental al muncii noastre.

Locul important care se acordă în proiectul Directivelor Congresului al XIII-lea al P.C.R. dezvoltării ştiinţei şi învăţămîntului ca factori fundamentali ai edificării socialismului şi comunismului, aprecierea dumneavoastră deosebit de mobilizatoare, potrivit căreia, fără revoluţia înfăptuită în transformarea învăţămîntului românesc, nu am fi putut obţine nici celelalte realizări în dezvoltarea economico-socială a patriei, au constituit, în dezbaterile noastre, repere definitorii ale evidenţierii grijii partidului nostru faţă de viitorul ţării, faţă de pregătirea şi formarea multilaterală a generaţiilor tinere. În acest spirit, conştienţi de faptul că pregătirea elevilor şi studenţilor, ca de altfel a întregului tineret, este o sarcină de mare răspundere a organizaţiilor noastre, am dezbătut şi adoptat în plenară un program de acţiuni în domeniul politico-ideologic, cultural-artistic şi sportiv ce se vor organiza cu preşcolarii, elevii şi studenţii în actualul an de învăţămînt, în vederea aplicării indicaţiilor dumneavoastră care stabilesc ca fiecare şcoală, liceu şi facultate să se afirme ca puternice centre de educaţie comunistă, revoluţionară şi patriotică, pentru a mobiliza întregul tineret şcolar şi universitar la înfăptuirea neabătută a cauzei partidului — făurirea socialismului şi comunismului în România.

Plenara Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist, Consiliului Uniunii Asociaţiilor Studenţilor Comunişti din România şi Consiliului Naţional al Organizaţiei Pionierilor, în numele tuturor participanţilor, al întregului tineret al patriei, exprimă, mult iubite tovarăşe secretar general, din adîncul inimilor, recunoştinţa fierbinte pentru condiţiile minunate create de partidul şi statul nostru îndeosebi în ultimele două decenii, în epoca inaugurată de cel de-al IX-lea Congres al P.C.R., de cînd în fruntea partidului şi a ţării vă aflaţi dumneavoastră, conducătorul încercat al poporului român, comunistul de aleasă omenie, îndrumătorul înţelept şi vizionar al generaţiilor tinere, pe care le-aţi format şi le cereţi să se formeze în cultul adevărului şi muncii, al dragostei de patrie şi partid, al fierbintelui romantism revoluţionar, generator al marilor energii creatoare care ne vor purta spre zorii comunismului, spre o lume a păcii, înţelegerii şi cooperării între popoare. Reunind sub flacăra aceluiaşi ideal voinţa fierbinte a uteciştilor şi pionierilor, a tuturor tinerilor şi copiilor patriei, vă asigurăm, mult iubite şi stimate tovarăşe secretar general, că, urmîndu-vă neprecupeţit exemplul de muncă neobosită şi dăruire revoluţionară, vom face totul pentru a ne situa la înălţimea locului şi rolului pe care ni le-aţi încredinţat, că vom face din cauza partidului şi poporului, a viitorului comunist, ţelul suprem al muncii şi vieţii noastre, al fiecărui tînăr din România socialistă.

PLENARA COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST,
CONSILIULUI UNIUNII ASOCIAŢIILOR STUDENŢILOR COMUNIŞTI DIN ROMÂNIA
ŞI CONSILIULUI NAŢIONAL AL ORGANIZAŢIEI PIONIERILOR

CHEM
Plenarei Comitetului Central
Consiliului Uniunii Asociaţiilor
şi Consiliului Naţional

TINERI ŞI COPII AI ROMÂNIEI SOCIALISTE !

Dind glas unanimei aprobări şi deplinei satisfacţii a tuturor tinerilor şi copiilor faţă de Hotărirea Plenarei C.C. al P.C.R. cu privire la realegerea tovarăşului Nicolae Ceauşescu, la Congresul al XIII-lea al partidului, in funcţia supremă de secretar general al Partidului Comunist Român, chezăşia sigură a realizării măreţelor planuri de viitor prefigurate in proiectul de Directive ale marelui forum al comuniştilor, să ne manifestăm prin faptele noastre de muncă şi viaţă, prin noi şi importante succese in toate domeniile de activitate, profunda şi vibranta recunoştinţă faţă de secretarul general al partidului, preşedintele Republicii Socialiste România, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, pentru activitatea sa neobosită, consacrată dezvoltării multilaterale a patriei, pentru spiritul său de inflăcărat patriot şi revoluţionar, pentru concepţia sa ştiinţifică şi clarvăzătoare, de inestimabilă valoare teoretică şi practică, ce se regăseşte cu deosebită pregnanţă in proiectul Directivelor Congresului al XIII-lea al partidului.

PIONIERI ŞI ŞCOLARI ! UTECIŞTI ŞI UTECISTE ! TINERI ŞI TINERE !

Obiectivele şi sarcinile cuprinse in proiectul Directivelor Congresului al XIII-lea al partidului deschid o perspectivă minunată pentru dezvoltarea şi mai puternică a patriei noastre, pentru munca şi viaţa intregului nostru popor, pentru formarea şi afirmarea tinerei generaţii. SINTEM CHEMAŢI CU TOŢII – MUNCITORI, ŢARANI, INTELECTUALI, ELEVI ŞI STUDENŢI – CA, URMIND EXEMPLUL STRĂLUCIT AL TOVARĂŞULUI NICOLAE CEAUŞESCU, DE VIAŢĂ ŞI ACTIVITATE REVOLUŢIONARĂ, DE INALT PATRIOTISM ŞI RĂSPUNDERE COMUNISTĂ FAŢĂ DE CAUZA PARTIDULUI ŞI POPORULUI, SĂ NE ANGAJĂM PLENAR, CU TOATE FORŢELE ŞI INTREAGA NOASTRĂ CAPACITATE DE MUNCA ŞI CREAŢIE, PENTRU A DA VIAŢĂ ACESTEI PERSPECTIVE GRANDIOASE, IN CARE SE REGĂSESC ASPIRAŢIILE ŞI NĂZUINŢELE NOASTRE FUNDAMENTALE, DE A NE SITUA NEABĂTUT, SUB CONDUCEREA COMUNIŞTILOR, IN PRIMELE RINDURI, ALE MUNCII AVINTATE A CLASEI MUNCITOARE, A EROICULUI NOSTRU POPOR.

Aceasta constituie indatorirea noastră supremă faţă de patrie, partid şi popor, onorarea ei exemplară constituindu-se în expresia cea mai convingătoare a increderii noastre neţărmurite in viitorul care ne aparţine, in misiunea noastră revoluţionară de a face ca măreţele idealuri comuniste să triumfe deplin pe pămîntul scumpei noastre patrii, Republica Socialistă România !

Ne vom dovedi, astfel, ca intotdeauna, demni de investiţia de incredere şi răspundere pe care intreaga societate o pune în noi, ne vom putea afirma plenar ca puternică forţă socială, factor de progres al ţării, gata oricind să facem totul pentru fericirea, libertatea şi independenţa patriei şi poporului cărora le aparţinem trup şi suflet !

SĂ FACEM DIN CUVINTUL PARTIDULUI, DIN INFLĂCĂRATELE CHEMĂRI, INDICAŢII ŞI ORIENTĂRI PE CARE TOVARĂŞUL NICOLAE CEAUŞESCU, SECRETARUL GENERAL AL P.C.R., PREŞEDINTELE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, NI LE ADRESEAZĂ CU PĂRINTEASCĂ GRIJĂ ŞI NEOBOSITĂ PREOCUPARE, CUVINTUL DE ORDINE AL MUNCII ŞI VIEŢII NOASTRE DE FIECARE ZI, IMBOLD PENTRU CONTINUA PERFECŢIONARE, SPORITĂ EXIGENŢĂ ŞI RĂSPUNDERE FAŢĂ DE CEEA CE AVEM DE FĂCUT, CONŞTIENŢI CĂ TREBUIE SĂ NE ASUMĂM INTOTDEAUNA CALITATEA DE COMUNIST, REVOLUŢIONAR ŞI PATRIOT, AŞA CUM NE INVAŢĂ PARTIDUL, SECRETARUL SĂU GENERAL.

TINERI ŞI TINERE DIN INDUSTRIE ŞI CONSTRUCŢII !

Să depunem eforturi sporite, să ne ridicăm continuu nivelul pregătirii profesionale, să ne organizăm şi să muncim temeinic, să acţionăm în spirit muncitoresc, revoluţionar şi să dăm dovadă de disciplină şi iniţiativă la fiecare loc de muncă pentru a obţine rezultate exemplare in intreaga noastră activitate productivă.

Integrindu-ne organic în efortul constructiv al întregului popor, in sistemul democratic al autoconducerii muncitoreşti, acţionind pentru realizarea unei calităţi noi, superioare în toate domeniile economiei naţionale, să ne aducem o contribuţie tot mai activă la ridicarea nivelului tehnic şi calitativ al producţiei, prin promovarea largă a progresului ştiinţifico-tehnic, punind în permanenţă la baza activităţii noastre cele mai noi cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii. Să contribuim mai activ la realizarea sarcinilor de plan la producţia netă şi fizică, la gospodărirea raţională a materiilor prime, combustibililor, prin recuperarea materialelor secundare şi economisirea energiei, la creşterea accentuată a productivităţii muncii, îndeosebi prin ridicarea calificării profesionale, la îndeplinirea integrală a sarcinilor pentru export, prin realizarea unor produse cu performanţe de mare competitivitate, in condiţiile unei eficienţe înalte a intregii activităţi economice.

Pentru realizarea amplului program de investiţii care va asigura sporirea potenţialului productiv al economiei, punerea în valoare a noi şi importante resurse materiale şi umane, dezvoltarea mai puternică a agriculturii, a invăţămîntului, culturii, a tuturor sectoarelor de activitate, să sporim contribuţia în vederea devansării termenelor de dare in folosinţă, in condiţii de înaltă eficienţă şi calitate, prin preluarea în execuţie a unor importante lucrări de investiţii la obiective economice şi social-culturale.

AVIND IN VEDERE CERINŢELE ACTUALE ŞI DE PERSPECTIVĂ ALE DEZVOLTĂRII ECONOMICO-SOCIALE A PATRIEI, ESTE DE DATORIA NOASTRĂ SĂ NE MOBILIZĂM EFORTURILE ACOLO UNDE ESTE MAI MARE NEVOIE DE NOI, ACOLO UNDE NE CHEAMĂ INTERESELE VITALE ALE ŢĂRII, FIIND GATA SĂ MUNCIM IN ACELE SECTOARE, DE CEA MAI MARE IMPORTANŢĂ NAŢIONALĂ, CARE CONDIŢIONEAZĂ REALIZAREA OBIECTIVELOR FUNDAMENTALE ALE DEZVOLTĂRII MULTILATERALE A ROMÂNIEI SOCIALISTE.

Să dăm dovadă de pasiune şi devotament, de dăruire patriotică, revoluţionară, punindu-ne în valoare competenţa creatoare, puterea de muncă, energia şi iniţiativa care sînt atribute strălucit probate de tinerii patriei în intreprinderi şi pe şantierele muncii pentru ţară, devenite adevărate şcoli de afirmare a romantismului revoluţionar propriu tinerei generaţii.

TINERI ŞI TINERE DE LA SATE !

Conştienţi de măreţele sarcini ale agriculturii, împreună cu toţi locuitorii satelor, cu toţi oamenii muncii din toate sectoarele de activitate, ne revine îndatorirea patriotică şi revoluţionară de a spori contribuţia la înfăptuirea grandioaselor obiective ale noii revoluţii agrare, aşa cum sînt ele prefigurate in documentele partidului, în proiectul de Directive ale Congresului al XIII-lea al partidului. Constituie o sarcină de mare răspundere de a ne intensifica eforturile pentru trecerea la o nouă calitate şi sporirea eficienţei întregii activităţi din agricultură, mai buna gospodărire a pămîntului, a bazei tehnico-materiale asigurate de societatea noastră socialistă.

Pentru a realiza o agricultură modernă, intensivă, de mare randament, pentru a obţine producţii înalte, sigure şi stabile, este necesar să ne însuşim şi să aplicăm cele mai noi cunoştinţe ştiinţifico-tehnice, să ne perfecţionăm pregătirea profesională, să ne lărgim permanent orizontul de cunoaştere şi cultură.

Munca şi viaţa la sate, în agricultura socialistă, constituie o datorie şi o mindrie patriotică, dovada ataşamentului nostru neclintit faţă de cauza patriei, partidului şi poporului, expresia participării active şi responsabile a tineretului la înfăptuirea neabătută a politicii partidului de dezvoltare armonioasă a tuturor zonelor şi localităţilor patriei.

CONSTITUIE PENTRU NOI UN TITLU DE ONOARE DE A RĂSPUNDE PRIN FAPTE CERINŢEI OBIECTIVE DE A RI-

AREA
al Uniunii Tineretului Comunist, Studenţilor Comunişti din România al Organizaţiei Pionierilor

DICA PE NOI TREPTE DE PROGRES ŞI CIVILIZAŢIE VIAŢA ŞI MUNCA LA SATE, PUNINDU-NE RESURSELE CREATOARE IN SLUJBA INFLORIRII SATULUI ROMANESC, A DEZVOLTĂRII LUI MULTILATERALE, ARĂTINDU-NE ASTFEL, ASEMENEA TUTUROR TINERILOR PATRIEI, GATA SĂ MUNCIM ACOLO UNDE ESTE MAI MARE NEVOIE DE NOI.

Să avem în permanenţă în vedere faptul că satul românesc contemporan oferă un spaţiu larg de afirmare şi împlinire a tuturor aspiraţiilor vîrstei tinere, că activitatea din agricultură este un factor esenţial al dezvoltării patriei, al bunăstării întregului popor.

ELEVI ŞI STUDENŢI ! TINERI CARE ACTIVAŢI ÎN UNITĂŢILE DE ÎNVĂŢĂMÎNT!

În spiritul înflăcăratelor chemări adresate de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretarul general al partidului nostru, să depunem toate eforturile pentru a ne însuşi cele mai noi cuceriri ale ştiinţei, tehnicii şi culturii, să privim temeinica noastră pregătire profesională şi politică ca principala îndatorire de tineri patrioţi, participanţi cu responsabilitate la procesul continuu de perfecţionare a şcolii, de legare a sa cu producţia şi cercetarea, ceea ce asigură formarea unor cadre de nădejde, cu o temeinică pregătire profesională şi un larg orizont de cunoaştere, capabile să răspundă cerinţelor economiei naţionale, exigenţelor impuse de progresul ştiinţifico-tehnic contemporan.

Tinere cadre didactice, să acţionăm neabătut pentru traducerea în viaţă a sarcinilor mari pe care partidul le pune în faţa şcolii, consacrîndu-ne întreaga capacitate instruirii şi educării tinerei generaţii, pregătirii ei pentru muncă şi viaţă, formării omului nou, constructor conştient şi devotat al socialismului şi comunismului.

Să ţinem permanent seama că de activitatea pe care o desfăşurăm astăzi depind dăruirea şi cutezanţa revoluţionară, competenţa cu care viitorii absolvenţi vor pune cunoştinţele lor tehnico-ştiinţifice în folosul producţiei, al înfăptuirii neabătute a politicii partidului nostru, al dezvoltării continue a României socialiste.

PIONIERI ŞI ŞCOLARI ! COMANDANŢI-INSTRUCTORI !

Să fim conştienţi şi mîndri că înfăptuirea prevederilor documentelor celui de-al XIII-lea Congres al partidului implică participarea activă a pionierilor şi şcolarilor de azi, cei care, în anii viitori, vor asigura prin pregătirea lor în cadrul liceelor industriale şi agroindustriale, ca şi în învăţămîntul profesional şi superior, cadrele necesare economiei naţionale la nivelul celor mai noi cerinţe ale ştiinţei, tehnicii şi culturii contemporane.

Desfăşurîndu-ne întreaga activitate în spiritul sarcinilor rezultate din proiectul de Directive ale celui de-al XIII-lea Congres al Partidului Comunist Român, al indicaţiilor şi orientărilor tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretarul general al partidului, să acţionăm pentru stimularea pasiunii copiilor pentru nou, a interesului lor pentru învăţătură, pentru ştiinţă, tehnică şi creaţie, dăruirii şi cutezanţei revoluţionare.

Să situăm pe prim plan educarea patriotică a pionierilor şi şcolarilor, dezvoltarea dragostei şi devotamentului neţărmurit faţă de patrie, partid şi popor, a respectului faţă de tradiţiile glorioase de luptă ale poporului şi clasei muncitoare, a mîndriei faţă de minunatele realizări ale prezentului socialist, făcînd totul pentru creşterea nivelului calitativ al tuturor activităţilor organizate.

UTECIŞTI ŞI UTECISTE ! TINERI ŞI TINERE !

Convinşi că proiectul Directivelor celui de-al XIII-lea Congres al Partidului Comunist Român deschide noi perspective şi stabileşte sarcini tot mai complexe în faţa tinerei generaţii, să punem în centrul preocupării noastre participarea largă şi entuziastă a tinerilor muncitori, ţărani, elevi, studenţi şi militari la ample acţiuni de muncă în sprijinul producţiei, să acţionăm cu toată fermitatea pentru recuperarea şi valorificarea superioară a materiilor prime şi materialelor.

Continuînd bogata tradiţie în organizarea şantierelor naţionale şi locale ale tineretului, să facem totul ca în fiecare judeţ şi localitate să se preia în execuţie de către organizaţiile U.T.C. lucrări la obiective economice şi social-culturale de importanţă deosebită pentru economia ţării ; să acţionăm pentru generalizarea experienţei pozitive în acest domeniu, astfel ca fiecare şantier al tineretului să devină o adevărată şcoală de formare şi educare comunistă, revoluţionară, prin muncă şi pentru muncă a tinerei generaţii.

TINERI ŞI TINERE ! PIONIERI ŞI ŞCOLARI !

Să facem totul pentru a întîmpina cu rezultate exemplare în întreaga noastră activitate măreţul eveniment din viaţa partidului şi poporului – Congresul al XIII-lea al P.C.R. – nou şi minunat prilej de manifestare a responsabilităţii noastre politice faţă de sarcinile deosebite ce ne revin în dezvoltarea continuă a societăţii româneşti, a dragostei şi devotamentului neţărmurit pe care întreaga generaţie tînără a României socialiste le nutreşte faţă de partid şi popor, faţă de secretarul general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu.

AVEM FERICIREA DE A MUNCI ŞI ÎNVĂŢA ÎN PERIOADA CEA MAI ÎNFLORITOARE DIN ISTORIA MULTIMILENARĂ A PATRIEI – CE PE DREPT CUVÎNT ŞI-A LUAT NUMELE DUPĂ CTITORUL NOULUI NOSTRU DESTIN – „EPOCA NICOLAE CEAUŞESCU" ; AVEM CELE MAI MINUNATE CONDIŢII DE A CREŞTE ŞI A NE MANIFESTA, DE A NE FORMA ŞI AFIRMA CA PUTERNICĂ FORŢĂ SOCIALĂ, VIITORUL INSUŞI AL NAŢIUNII NOASTRE SOCIALISTE. IATĂ DE CE TREBUIE SĂ FACEM TOTUL PENTRU A DA VIAŢĂ INSUFLEŢITOARELOR OBIECTIVE ŞI SARCINI PREFIGURATE ÎN PROIECTUL DE DIRECTIVE ALE CONGRESULUI AL XIII-LEA AL P.C.R., SĂ FACEM DIN CREZUL COMUNIŞTILOR ŢELUL SUPREM AL PREGĂTIRII NOASTRE MULTILATERALE PENTRU MUNCĂ ŞI VIAŢĂ, AL PARTICIPĂRII RESPONSABILE LA ACTIVITATEA ECONOMICĂ ŞI SOCIALĂ.

Convinşi fiind că numai în condiţii de pace putem să înfăptuim, împreună cu întregul popor, obiectivele înscrise în documentele programatice ce vor fi adoptate de Congresul al XIII-lea al partidului, să dezvoltăm, în spiritul politicii externe a partidului şi statului nostru, largi raporturi de prietenie şi colaborare cu tineretul şi copiii tuturor ţărilor socialiste, ai mişcărilor de eliberare naţională, din ţările în curs de dezvoltare, nealiniate, cu organizaţii democratice şi progresiste de tineret şi copii din ţări capitaliste dezvoltate, să militām pentru destindere şi colaborare între popoare, pentru dezarmare generală şi în primul rînd pentru dezarmare nucleară, pentru soluţionarea pe cale paşnică a problemelor litigioase dintre state şi democratizarea vieţii politice mondiale, pentru instaurarea unei noi ordini economice şi politice internaţionale, astfel ca umanitatea să se consacre în linişte şi siguranţă slujirii aspiraţiilor şi vocaţiei paşnice, creatoare, ale omului, ca fiecare naţiune să se dezvolte liberă şi stăpînă pe propria-i soartă.

TINERI ŞI TINERE !

STRÎNŞI UNIŢI ÎN JURUL PARTIDULUI, AL SECRETARULUI SĂU GENERAL, TOVARĂŞUL NICOLAE CEAUŞESCU, ÎMPREUNĂ CU ÎNTREGUL POPOR, SĂ FACEM TOTUL PENTRU ASIGURAREA PROGRESULUI ŞI ÎNFLORIREA MULTILATERALĂ A PATRIEI SOCIALISTE, PENTRU ÎNFĂPTUIREA EXEMPLARĂ A POLITICII PARTIDULUI NOSTRU, CONSACRATĂ PE DEPLIN INTERESELOR VITALE ALE PATRIEI ŞI POPORULUI, BUNĂSTĂRII ŞI FERICIRII NOASTRE, A TUTUROR, AFIRMĂRII CONTINUE A ROMÂNIEI SOCIALISTE ÎNTR-O LUME A PĂCII, COLABORĂRII ŞI PRIETENIEI ÎNTRE TOATE POPOARELE LUMII.

Cum se face pîinea...

EVOCARE DE Aurel Mihale

Unchiul Gheorghe avusese totuşi dreptate; nimerisem bine ca ucenic. Şi domnul Bălan, şi mai ales Răuţă, pe mîna căruia mă lăsase el, erau buni şi de omenie... „Cît eşti ucenic trebuie să înduri, mă povăţuise unchiul Gheorghe pe drum. Cîte o scatoalcă după ceafă tot o să iei, c-altfel nu se poate... Ca să înveţi meserie, trebuie mai întîi să rabzi!"... Numai că eu nu prea dădusem nici unuia dintre ei prilejul să ridice mîna. Răuţă, mai ales, nici n-apuca să-mi spună cinci vorbe într-o zi. Doar îi prindeam privirea, tresărind sau întunecîndu-se, îndreptîndu-se spre lucrul ce trebuia să fac, că şi săream să-i fac totul pe plac, cînd cu găleţile după apă şi cărbuni, cînd la focul de sub cazan şi din cuptor, cînd cu cana plină, gata să-i torn cînd frămînta aluatul. Tot eu ţineam prăvălia din faţă şi brutăria curate ca la farmacie.

Cîteodată, cînd lucra la covată şi eu îi turnam apă călduţă, potrivită de el, Răuţă apuca plămadă în pumn şi mi-o ridica pînă sub nări, să simt şi să prind, să-mi intre mirosul de drojdie proaspătă în sînge.

— E ca aerul şi apa, zicea Răuţă despre pîine. Nimeni nu se poate lipsi de ea... cum, de asemenea, toţi trebuie să se bucure de ea...

Aşa am ajuns de mi-a povestit, într-o seară, că în bucăţica asta de pîine stă tot zbuciumul lumii; că nu doar acum, în război, dar niciodată n-au avut toţi oamenii bucăţica lor de pîine. Asta era adevărat. Cît de mult trebuie că se bucura mama, cînd îi scriam că aveam de acum bucătura mea de pîine! Şi cîţi dintre cei care se înghesuiau în fiecare dimineaţă în faţa brutăriei nu rămîneau fără de ea! Răuţă spunea că — dacă ar avea el o putere — ar face o brutărie pe fiecare stradă şi-n fiecare sat, aşa ca fiecare om care munceşte şi mai ales copiii să se bucure de dulceaţa ameţitoare a pîinii.

Rămîneam tot mai des singur în puterea nopţii, cu ochii deschişi, pe laviţa de după cuptor. Mintea mea de copil, proaspătă şi liberă, începuse să frămînte anevoie întrebările grave care mă încercau. În tăcerea adîncă a brutăriei şi în aroma ameţitoare ce plutea în jur simţeam aievea cum mii de răspunsuri dospeau pe ascuns în mintea mea, ca nişte seminţe puse la încolţit. Cîteodată coboram de pe laviţă ca năuc şi luam coveţile la rînd, şi pipăiam, şi miroseam aluatul pînă ce mă îmbătam de aroma puternică a drojdiei curate.

Şi numai peste cîteva luni, în septembrie, Răuţă a şi trecut să mă înveţe să plămădesc. Am potrivit şi amestecat făina şi drojdia sub privirile lui încordate, pline de mister, de parcă plămădeam o nouă lume. Din chiar clipa aceea am şi început să simt, în vîrfurile degetelor, fiorul copleşitor, netransmisibil, al meseriei. În această primă noapte nici n-am mai putut dormi de grijă. Am stat întins pe laviţă, cu ochii deschişi în întuneric, cu nările umflate de aroma aluatului şi cu auzul aţintit, de parcă urmăream cum plesneşte o sămînţă pusă la încolţit. Aşa l-am simţit pe Răuţă, ieşind pe vîrfuri din cămăruţa lui, să nu mă trezească din somn. În pragul uşii care dădea afară s-a oprit o clipă, de-a cercetat noaptea străvezie, curtea pînă la casa domnului Bălan din fund, a ascultat liniştea străzii şi-apoi a dispărut...

Eu am coborît de cîteva ori de-am cercetat aluatul, cînd tot pe nesimţite s-a întors. Şi tot aşa s-a oprit o clipă în prag, de-a ascultat liniştea străzii şi a cercetat curtea ascunsă în întuneric. O mînă o avea strînsă la piept, că ţinea ceva sub cot, pe sub haină, aşa că a intrat într-o dungă în cămăruţa lui. Eu am rămas nemişcat, cu răsuflarea gîtuită, şi n-a simţit că eram încă treaz; doar privirile şi le-a întors, o dată, spre mormanul de umbră de pe laviţa mea. După asta s-a stins orice mişcare şi în cămăruţa lui. Şi mă pregăteam tocmai să cobor din nou, cînd în gemuleţul uşii lui, în crăpătura perdeluţelor negre, a licărit lumina. M-am apropiat pe vîrfuri şi aşa am văzut, surprins, că se apucase să citească o cărţulie, întins în pat şi cu un bec la căpătîi atîrnînd de stinghia de fier. În clipa aceea am înţeles că Răuţă ducea şi-o altă viaţă, necunoscută nici de domnul Bălan, şi ucenicia mea a căpătat dintr-o dată un rost care o ilumina...

Noaptea următoare ne-am apucat ca de obicei de lucru, că şi ziua următoare era **zi de pîine**, dar numai ce-am plămădit aluatul, şi Răuţă iar a plecat. De data asta a ieşit în cămaşă şi cu mîinile goale, aşa că ceea ce adusese el noaptea trebuia să fie neapărat în cămăruţă... Doamne, ce-am căutat, cu ochii cînd la uşă, cînd pe fereastră, să nu mă prindă domnul Bălan sau el! Şi-n cămăruţă n-avea decît patul, un scaun de bucătărie şi cîteva cuie, bătute în perete după uşă, de care atîrnau hainele lui. Nici vorbă de pernă sau de saltea, unde eu îmi închipuisem că ascunsese cărţile sau hîrtiile pe care le citea noaptea, cînd credea că dorm! Mă grăbeam tocmai să plec şi puneam totul în ordinea lăsată de el, cînd mi-am dat seama că scaunul era prea greu la mărimea lui. L-am întors, şi aşa am descoperit că mai avea un fund, care forma cu cel de deasupra un fel de cutie; acolo era ascunzătoarea. Am tras o scîndurică şi am dat de-un teanc de hîrtii, cît o jumătate de coală, din care am luat şi eu una. Am urcat pe laviţa mea de după cuptor, cu ea în sîn şi cu inima ticăind. N-am avut răbdare să găsesc un timp mai potrivit şi am început să descifrez scrisul de pe ea cu ochii mari, aprinşi, aproape speriaţi.

Acasă, în sat, nu apucasem să citesc decît cărţile de şcoală; cea de citire dintr-a patra nici scoarţe nu mai avea, arăta ca o varză de cît o răsfoisem; o ştiam aproape pe dinafară. De cîteva ori îmi adusese învăţătorul din sat cîte o carte dintr-ale lui, căci înainte de război ne tot bătuse pragul, rugîndu-se de tata să mă dea la şcoală la oraş.

— Cum, domnule învăţător?! se zbuciumase tata, arătîndu-i mîinile şi curtea deopotrivă de goale. Cu ce să-l dau?!

Aici, doar ziarul „Universul" îl apucasem la trei-patru zile o dată, cînd domnul Bălan îl uita pe tejghea. Mi se părea însă că în ziar se scria prea frumos despre război şi front de către unii care, se vede, nu ştiau ce însemna să te trezeşti deodată, ca mine, orfan. Tot aşa scria şi de viaţa pe care-o lăsasem în sat şi de cea a celor care bocăneau în faţa brutăriei cu două-trei ceasuri înainte de ziuă. Dar chiar şi aşa, răzbăteau în paginile lui durerile războiului, lipsurile şi foametea, chinul miilor de refugiaţi, disperarea celor care îşi pierdeau copiii sau părinţii. Avea o pagină întreagă cu anunţurile celor căzuţi pe front, cu chemările celor rătăciţi pe drumurile pribegiei, cu bonurile de pîine sau mălai pentru ziua următoare.

Despre lumea asta însă vorbea cu adevărat hîrtia ce-o luasem din ascunzătoarea lui Răuţă. Era scrisă cam înghesuit, cu litere groase de tipar şi cu cerneala încă proaspătă, lucioasă. Înţelesul ei adînc m-a tulburat din prima clipă. De teamă să nu mă prindă Răuţă cu ea, am citit-o dintr-o singură privire, cu răsuflarea oprită în gît. Era un strigăt răspicat şi grav al celor oropsiţi şi mulţi împotriva cîrdăşiei cu Hitler şi a cotropirii ţării de nemţi, împotriva mizeriei şi lipsurilor în care se zbătea lumea muncitoare... Şi spunea: **„Poporul român trebuie să-şi ia soarta în mîinile sale proprii şi să se ridice la luptă hotărîtă pentru salvarea sa de la catastrofa naţională..."** Ultimele două rînduri însă aveau ideea neterminată, era numai o filă din manifest, trebuia neapărat să apuc şi fila următoare, dar l-am auzit pe Răuţă duduind prin curte. Am ascuns manifestul în sîn şi am sărit la găleţi, după apă, căci trecuse timp şi sosise vremea frămîntatului. Răuţă era grăbit şi n-a mai intrat în cămăruţă; mi-a cerut mie să-i aduc la cişmea, din cuiele de după uşă, şorţul şi boneta. Aşa am dus înapoi, în ascunzătoare, manifestul; nebănuita taină a lui Răuţă mi-a rămas astfel cunoscută fără ca el să ştie.

O vreme după asta, însă, n-am făcut decît să car sute de găleţi de apă, roabe de cărbuni şi saci de făină şi mălai. Apoi am trecut pe neaşteptate să învăţ şi cum se face pîinea. La început am plămădit singur aluatul, vegheat cu grija sporită de Răuţă. Cîteodată el chiar mă atingea cu palma, dar aş fi fost în stare să îndur orice ca să-i pot urmări mai departe mişcările ascunse şi să pun încă mîna pe cîte un manifest din cele pe care le aducea în tainiţa din cămăruţă. Îl preţuiam astfel nu numai pentru pîinea ce ieşea din mîinile lui, ci şi pentru această a doua viaţă a lui, necunoscută de mine pînă atunci. În urmărirea ei găsisem nu numai împlinirea setei mele tinereşti de aventură, dar şi un soi de satisfacţie adîncă, mocnită, pe care mi-o dădea lupta lui împotriva războiului şi a strîmbelor aşezări din ţară. Şi nu puteam uita nici moartea tatii chiar în primele zile ale războiului, nici viaţa înecată în zeamă de pelin în care o lăsasem pe mama, în sat.

Veniseră nopţile ploioase şi reci de la sfîrşitul toamnei, cînd străzile, aflate şi aşa sub camuflaj, cu lumini puţine şi mici, albastre, erau cufundate în beznă. După o astfel de noapte, cînd domnul Bălan vindea pîinea aceea de război, cleioasă şi neagră, pe bani ceva mai mulţi, căci se scumpiseră grîul şi făina, în faţa brutăriei începu pe neaşteptate hărmălaia. Domnul Bălan a tras repede oblonul şi l-a trimis pe Răuţă, prin curte, să vadă ce se petrece în stradă. Hărmălaia tresălta acum în valuri nepotolite, ce se spărgeau pe zidul brutăriei, crescînd.

— Ciocea, a apărut Răuţă, îngîndurat. Ia o găleată de apă şi o cîrpă, şi hai!

Afară, tot zidul brutăriei era împestriţat de nişte hîrtiuţe albe şi galbene, şi albastre, cît palma de mici, cu scrisul însă mare şi colţuros. Pe unele scria: **Vrem pîine! Jos războiul! Afară cu nemţii din ţară!** pe altele, ceva mai mari, lipite pe uşă, scrisul îngroşat strălucea: **„Români! Nu vă prezentaţi la armată! Hitler şi Antonescu vă trimit la moarte sigură!...** Răuţă se oprea în faţa fiecăruia, cu mîinile în lături, să nu ne copleşească mulţimea, citea chemarea să audă toţi, şi-abia apoi îmi făcea semn:

— Curăţ-o, Ciocea...

Eu înmuiam cîrpa şi frecam zidul pînă la tencuială, supărat că nu lăsa mulţimea să le vadă mai mult, dar am auzit curînd fluierăturile sergenţilor de stradă şi aşa mi-am dat seama că Răuţă se temea de bănuiala lor.

— Cine le-o fi pus, neică Fane? am făcut eu pe prostul, cînd m-am întors în brutărie.

— Eu ştiu?! a ridicat el umerii. Se vede că sînt şi unii care-s împotriva stăpînirii!

„Phă, mie îmi spui?! mi-am ferit eu gîndurile, că doar ştiam că şi el e dintre ei. Lasă, neică Fane, că ştii dumneata!"

Din dimineaţa aceea am căutat cu zel sporit nu numai să învăţ cum se face pîinea, dar să şi intru cît mai adînc în voia lui. Îi pîndeam mai departe fiecare mişcare de pe laviţa mea sau aşteptam chinuit de somn întoarcerile-i tîrzii, în nopţile cînd disprea.

Acum îmi făceam mai uşor de lucru în cămăruţa lui, că-mi agăţasem hainele într-unul din cuiele de după uşă, să le feresc de funingine şi fum, de acreala din brutărie. Dimineaţa, cînd el ieşea la spălat în curte, mă şi repezeam, cercetam repede ascunzătoarea scaunului cu fundul dublu şi luam ceea ce găseam. Ziua purtam manifestul sau broşura în sîn pînă prindeam cîteva clipe să-mi arunc ochii pe ele, iar seara le duceam din nou în ascunzătoare, căci Răuţă pleca neapărat cu ele, noaptea, să le dea. Cîteo-

dată, după prînz, cînd coca dospea în coveţi şi eram singur, le citeam în tihnă, pe laviţă sau în bătaia flăcărilor din cuptor, cufundat în gînduri, furat de lumina lor de vis. Alteori n-apucam nici măcar să le răsfoiesc şi seara, cînd Răuţă se spăla de cocă după frămîntat, mă furişam în cămăruţă şi le vîram la locul lor cu inima plină de amărăciune. Mă feream să nu mă prindă cineva cu ele!

Şi totuşi n-am scăpat de asta. Într-o după-amiază, tîrziu, după ce domnul Bălan şi Suzi, nevastă-sa, plecaseră în oraş, a dispărut şi Răuţă şi am rămas să am singur grijă de foc. Luasem o broşură din ascunzătoare şi tocmai o citeam la lumina sîngerie a cărbunilor ce pîlpîiau pe vatră, uitînd de toate din jur... **Muncitori, ţărani, patrioţi din toate clasele sociale!** îmi alergau privirile pe hîrtie... **Popor român, salvează-te de la pieire sigură! Ridică-te la luptă hotărîtă împotriva ocupanţilor nemţi, pentru salvarea libertăţii, independenţei şi onoarei ţării!**

— Ce faci acolo, mă? m-a trezit domnul Bălan din plutire şi mi-a şi înfipt gheara în ceafă. Ia să văd! mi-a smuls el broşura. Phă, cărţi d-astea citeşti tu, de-ale nemţilor?... Jap-jap! mi-a şters obrajii, repede, cu cărţulia. De Hitler ţi-arde ţie?! şi, zvîrl, drept în clocotul flăcărilor a aruncat-o. Să nu te mai prind, că te trimit acasă! m-a speriat. De unde o ai?

— Mi-a dat-o şi mie unul pe Dudeşti... am minţit.

— De azi înainte nu mai ieşi în oraş decît cu Răuţă...

Am uitat să spun că broşura avea şi o copertă falsă, pe care scria mare şi apăsat: „În umbra marelui führer", şi că tocmai asta îl înfuriase pe domnul Bălan şi n-o mai răsfoise. O, aş fi îndurat şi pumnii lui de zdrahon, că ridica sacul de făină cu o mînă, dar ce-aveam să fac dacă-i spunea lui Răuţă?! Am rămas dintr-o dată descumpănit; intrasem oricum într-o încurcătură fără de ieşire.

Şi, într-adevăr, chiar în seara aceea, pe cînd Răuţă frămînta îndîrjit aluatul, că era numai tărîţă şi mălai, domnul Bălan a venit şi i-a spus. Nu mai era atît de înfuriat, dar tot mai mocnea:

— O carte despre Hitler, domnule... auzi?!

Răuţă a încremenit, cu mîinile în cocă şi ochii mari şi neguroşi întorşi dintr-o dată la mine. Şi tot aşa, nemişcat şi mut, cu gîndurile parcă retezate, dar cu ochii bănuitori şi reci, l-a privit o clipă şi pe domnul Bălan. Şi doar cînd a auzit că aruncase cartea în cuptor fără s-o răsfoiască s-a apucat iar să frămînte aluatul, plesnindu-l scurt pe fundul coveţii şi amestecîndu-l cu tot mai multă făină şi cu apa călduţă pe care i-o turnam.

— Lasă c-o să am eu grijă de el, domnule Bălan, l-a asigurat pe patron. Beleşte ochii aicea, s-a răstit apoi la mine. Să înveţi mai întîi cum se face pîinea!

Apoi a intrat într-o linişte încordată, ce mă înfiora; doar îşi întorcea privirea şi mi se şi tăiau picioarele... „Doamne, îmi spuneam, n-are decît să-mi facă orice, dar să nu mă îndepărteze de el, de comoara din cămăruţa lui"... Şi pînă ce-a terminat de frămîntat aluatul, tot înecat în tăcerea asta iscoditoare a stat. Simţisem că era el însuşi în pragul unei hotărîri ce-o căuta. Aş fi vrut să-l privesc drept în adîncul ochilor, să ştie că ajunsesem să înţeleg cîte ceva din hîrtiile lui, dar nu aveam puterea asta şi încă mă temeam.

Şi tot aşa, luptîndu-se cu gînduri şi simţăminte necunoscute mie, adînci, a rostogolit şi pîinişoarele de cocă — pe scînduri, cîte zece — şi le-a vîrît cu lopata, poate prea încet, în cuptor. Şi tot în liniştea asta s-a şi spălat de cocă, în găleata pe care i-am ţinut-o supus pe genunchi, de parcă dădeam apă la cai. Mişcările îi erau acum şi mai îngîndurate şi mai încete; momentul înfruntării noastre se apropia. Mirosul de plămădeală şi cocă dospită se risipea; brutăria se umplea treptat de aroma ameţitoare a pîinii care intra în copt.

În clipa asta abia, cînd a fost sigur că nu greşisem pîinea, a tresărit şi mi-a făcut semn, fără să iasă din tăcere, spre cămăruţa lui... „Să ştii că mă bate!" mi-am spus trecînd peste prag. Am rămas în picioare, cu pieptul şi muşchii umflaţi, gata să primesc lovitura, dar cu ochii galeşi şi moi, copleşiţi de rugă. El s-a aşezat pe pat, iarăşi îngîndurat, şi şi-a lăsat capul cu părul cîrlionţat şi negru în palme. Mirosul de pîine caldă, şi mai puternic, fierbinte, intrase după noi. Şi, parcă trezit de el, Răuţă a ridicat privirile şi m-a pironit pe locul acela.

— Vasăzică, ştiai... de mult?

— De astă-vară, neică Fane... am îngînat şi l-am privit şi eu în ochi, fără să clipesc.

— Cine mai ştie?

— Nimenea, am sărit. Domnul Bălan doar titlul l-a citit şi-a aruncat cartea în cuptor!

Răuţă s-a mai luptat o clipă cu gîndurile lui, vînturat ca de-o undă de vînt, cînd caldă, cînd îngheţată. Cînd şi-a ridicat din nou privirile, am descoperit în ele o îngăduinţă ce mi-a năboit inima în sînge.

— De unde le luai? m-a încercat.

Era vorba, desigur, de manifeste şi cărţi! N-am făcut decît să întorc taburetul şi să trag scîndurica ce-i deschidea al doilea fund, unde era ascunzătoarea. Răuţă şi-a pus mîinile în cap, speriat, şi a şoptit cu un glas pe care nu-l avusese niciodată faţă de mine:

— Toadere... Tu eşti în stare să ţii taina asta?

— Phă, neică Fane! am izbucnit cu ochii de jar. Pămînt!

(Va urma)

Partid

Partid înseamnă zorii de cleştar
Iradiind a ţării dimineaţă –
Şi braţul ferm de meşter temerar
Prin care visul nostru prinde viaţă.

Partid înseamnă bolta de azur
Ce-n libertate aripa-şi desface,
Cînd capătă culoare şi contur
Un timp de străduinţă şi de pace.

Partid înseamnă limpezi scînteieri
Reverberate-n lanuri de-astre
Purtînd din toamne şi din primăveri
Făclii pe vatra conştiinţei noastre.

Partid înseamnă setea de înalt
Dînd sevă nouă fiecărei stanţe,
Şi înălţînd mai nobil şi mai cald
O lume de-mpliniri şi de speranţe.

CRIŞAN CONSTANTINESCU

Sub raza păcii

Copii, Copilărie,
Frumoase lumi de anotimp solar
Aduceţi vieţii numai armonie
Sub raza păcii fără de hotar.

Voi, cele două scumpe substantive,
Legate cu un sunet de argint
Puteţi cînta cu glas făr' de cuvinte
Întregul bucuriilor alint.

Din cîntul vostru ce cuprinde-o lume
Duiosul şi iubirea se-mpletesc
Făcînd să se înalţe şi să sune
Chemări şi imnuri pe pămîntul
strămoşesc.

Copii, Copilărie,
Frumoase lumi de anotimp solar,
Aduceţi vieţii numai armonie
Sub raza păcii fără de hotar.

ION URSULESCU

FOTO semnal

LA UN NOU START

Odată cu noul an şcolar 1984–1985, concursul nostru „Fotosemnal" începe o nouă ediţie. Reînnoim, aşadar, invitaţia către toţi cititorii şi corespondenţii noştri din întreaga ţară care ştiu să mînuiască aparatul de fotografiat să ne trimită imagini ilustrînd bogata lor activitate şcolară şi pionierească.

Aşteptăm, dragi prieteni, pe adresa rubricii noastre, fotografii realizate de voi privind participarea la acţiunile dedicate întîmpinării celui de-al XIII-lea Congres al partidului, adunările de primire în Organizaţia Pionierilor, contribuţia la campania agricolă de toamnă, aspecte din activităţile desfăşurate în cercuri şi ateliere şcolare, de la casele pionierilor şi şoimilor patriei, precum şi din noile ediţii ale marilor acţiuni pionereşti „Tot înainte!" şi „Patrie română, ţară de eroi". Vă informăm, totodată, că într-un număr viitor vom anunţa premiaţii celei dintîi ediţii a concursului nostru „Fotosemnal".

Trimiteţi lucrările voastre pe adresa: Redacţia revistei „Cutezătorii", Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti, Cod 71341. Menţionaţi pe plic: „FOTOSEMNAL".

Şi acum iată cîteva secvenţe din seturile de fotografii trimise de pionierii Şcolii nr.5, Galaţi, membri ai cercului cine-foto „Oikos".

● Grijă şi dragoste pentru prietenele noastre – manualele şcolare. În atelierul de legătorie, şi şcolarii mai mici se dovedesc meşteri pricepuţi.

● „Şcoala noastră ca o floare" – în toate cele patru trimestre ale anului! (foto 1 şi 2, realizate de Daniel Leocă).

2

3

1

● Oră de botanică – pe viu, în Lunca Siretului. Şi o excursie valorificată din plin, de vreme ce s-a cules o cantitate apreciabilă de plante medicinale (foto 3, Alin Gierling).

● „Azimut corect!" – apreciază comandantul detaşamentului PTAP al clasei a VII-a C, Cătălin Căsnean (foto 4, Ionuţ Mironescu).

4

FAPTE DE CUTEZĂTORI

ÎN DRUM SPRE ŞCOALĂ

Cei doi prieteni şi colegi de clasă, **Gabriel Bălălău** şi **Viorel Vasile** porniseră ca de obicei împreună spre şcoală. Dar iată că la un moment dat vîntul, care începuse să bată, se înteţi şi băieţii simţiră un miros puternic de fum. Gabriel se opri:

– Viorele, ţie nu ţi se pare...

Dar n-apucă să sfîrşească vorba, că de undeva se auzi ţipătul disperat al unei femei: „Foc! Ajutooor!" Gabriel şi Viorel se întoarseră în aceeaşi clipă spre casa de unde li se păruse că răzbătuse pînă la ei strigătul. Văzură cum printr-o fereastră deschisă izbucneau flăcări uriaşe. Se auzi apoi o bufnitură puternică şi uşa fu smulsă de la locul ei. Prin trîmbele de fum zăriră o femeie care, abia ţinîndu-se pe picioare, reuşi cu greu să iasă din încăperea cuprinsă de flăcări. Băieţii nu stătură pe gînduri, în cîteva clipe se şi aflau în curtea casei. Îmbărbătîndu-se la vederea lor, femeia le aduse grabnic două găleţi. Le umplură repede cu apă din fîntînă şi se avîntară în iureşul focului. În scurt timp, curajoşii băieţi, ajutaţi de vecini, au reuşit să scoată lucrurile din casă şi să localizeze incendiul. Vrednici părinţii, vrednici şi copiii lor, le-au spus la despărţire stăpînii gospodăriei, mulţumindu-le plini de recunoştinţă.

...Ajunşi în clasă cu întîrziere, cei doi băieţi fură imediat asaltaţi de colegi:

– Ce-i cu voi, de ce sînteţi aşa „muraţi"?

Într-adevăr, nu se gîndiseră la înfăţişarea lor.

– Fiind cald... am făcut o baie straşnică... – încercară ei o eschivă.

– „Baia" n-a prea spălat urmele de funingine, aşa că mai bine ne-aţi spune drept ce-aţi păţit, i-a luat la rost o fată.

Iată că tocmai intră în clasă şi tovarăşul comandant-instructor de unitate, care lămuri adevărata pricină a înfăţişării lor. Căci, aşa cum am aflat de la subredacţia pionierească din Buzău, vestea despre fapta de cutezanţă a celor doi pionieri se răspîndise repede în tot satul. Bineînţeles, nu numai colegii de clasă, ci şi întreaga şcoală din satul **Grăjdana** (comuna Ţicău, judeţul Buzău) i-au felicitat în adunarea de unitate pe eroii acelei zile.

EROICA '84

Odă Ţării

Ţară, creşti în sufletul meu
Odată cu florile de cais;
Numele tău în al meu răsună.
Glasul tău e cuvînt de strămoşi.

Ţară, eşti graiul meu — al primăverii soare,
Eşti o credinţă de văpăi,
Şi zborul unui porumbel
Ce se înalţă dintr-un suflet românesc.

Jivan Carlo,
clasa a VIII-a B, Şcoala nr. 26,
Timişoara

Cartea

Din rîndurile ei
dezleg în minte taine
şi văd în ea poveţe
ce-mi luminează anii.
Citind,
deschid aripi de primăveri
ce mă înalţă
spre zările curate,
dar mă gîndesc adesea
ce trist ar fi copilul
lipsit de bucuria
de a citi o carte.

Simona Porfir,
clasa a III-a,
Casa pionierilor şi şoimilor patriei,
Oneşti—Bacău

Păşim spre anul 2000

Păşim spre anul 2 000
Cu braţele încărcate cu flori,
Şi fiecare floare
E o faptă bună de-a noastră.

Păşim spre anul 2 000
Avînd porumbei pe umeri,
Şi fiecare porumbel
Poartă o ramură de măslin.

Păşim spre anul 2 000
Cu ochii plini de lumină.
Şi fiecare rază strălucitoare
Din ochii noştri
E culeasă din soare
Şi hărăzită viitorului strălucit al patriei.

Ana Ploscaru,
Şcoala din Baia de Aramă,
jud. Mehedinţi

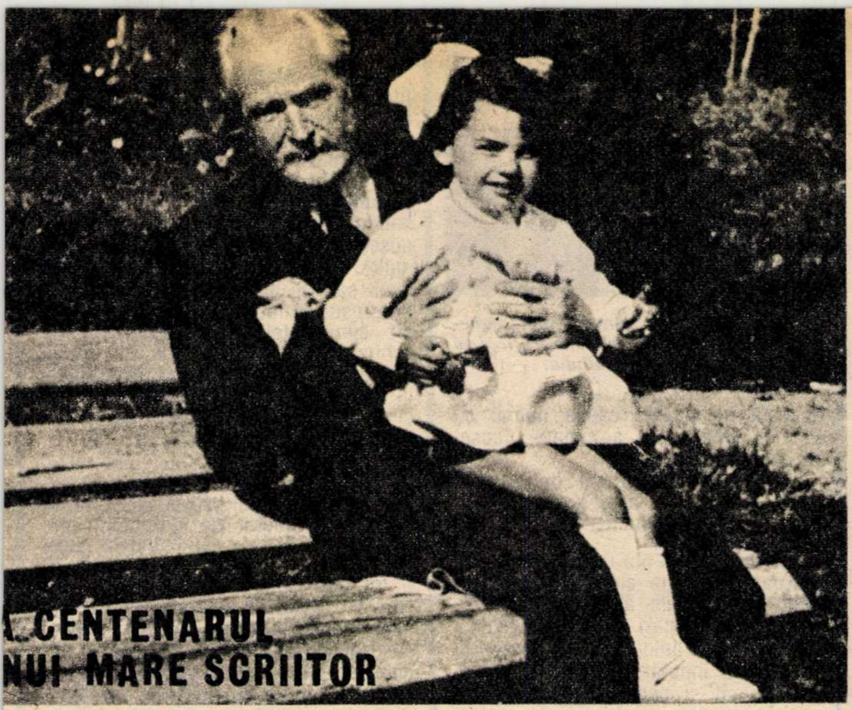

A CENTENARUL
NUI MARE SCRIITOR

V. VOICULESCU ȘI COPIII

Dacă te hotărăști să mergi pe Valea Buzăului, plecînd chiar din municipiul care dă numele județului acestei frumoase vetre de țară — Buzău —, de îndată ce ieși din oraș la orizontul privirilor încep să apară măgurile, străjuite în fundal de linia, abia conturată în albastru, a munților. Străbați kilometru după kilometru și pe nesimțite aproape intri în spațiul copilăriei marelui poet și povestitor V. Voiculescu. Din clipă în clipă aștepți să întîlnești aidoma bătrîni în haine mițoase, păstrători de legende, ursari și „vrăjitori de lupi“ ori poate vreun meșter zidar care abia a terminat de ridicat pereții noii școli din sat, așa cum ai citit, undeva, în paginile poetului și povestitorului. De o parte și de alta a drumului măgurile se apropie, munții par a-ți veni și ei în întîmpinare, iar casele vechi și frumoase, cu cerdac, îți zîmbesc cu mulțimea de ghivece din care rîd și se răsfață la soare tot felul de flori, iar cînd ajungi la Pîrscov, satul natal al scriitorului, te afli deodată într-un rai de livezi, de poiene, de mici grădini.

Casa unde în urmă cu o sută de ani se naștea Dile (cum îl răsfățau părinții în copilărie pe scriitor) stă și astăzi în așteptare de oaspeți. Bătrînă, cu cerdacul parcă obosit de trecerea celor aproape două veacuri pe care le-a numărat în crugul vîrstei, ea trezește în gîndul musafirului ecouri trecute, amintiri din paginile pe care odinioară le scria poetul despre acest cuib al copilăriei: ...„Curată-ncăpătoare, privind cum se cuvine,/ La spate cu fîntîna și-un tei cu coama frîntă...“ **(Casa noastră).**

Faptul că se născuse aici, în acest colț de rai al naturii românești, avea să-l considere mai tîrziu, după ce împrejurările vieții și experiențele literare îl vor fi învățat multe, „cel mai mare noroc din viața mea“; în aceeași confesiune de mai tîrziu, poetul avea să adauge: „...Ceea ce cred că a ajutat la întărirea unui temperament cu care m-am născut și care n-a fost prea contrariat de împrejurări, a fost traiul de la țară din prima copilărie...“ E lesne să ne închipuim poetul și povestitorul de peste ani în vremea petrecută aici, la Pîrscov: umbla ceasuri în șir, vara, cu copiii de-a lungul apei Buzăului, la pescuit și la scaldă, culegea flori primăvara, urca la Muche după călțunași și viorele; iarna își dădea drumul cu sania pe derdelușul din apropierea casei. De cele mai multe ori, însă, vara se retrăgea singur în fundul grădinii ori într-un pat de scînduri pe care și-l făcuse singur între crengile nucului. Îi plăcea să privească munții, apa Buzăului, dealurile inundate de vegetație, zborul păsărilor și al albinelor. Odată, într-o toamnă venită mult mai devreme decît de obicei, cînd peste două sute de rîndunele refugiate în fînarul casei au înghețat de frig, le-a săpat gropi în grădină...

Mai vechi și pasionat cititor al operei scriitorului, de cîte ori mă aflu la Pîrscov mă întorc în amintire la alte și alte pagini și evocări ale scriitorului despre perioada copilăriei petrecute la Pîrscov. Îi văd aievea pe Moș Flacă, cel iscusit în atîtea și atîtea meșteșuguri, pe Moș Nichifor (cu care Dile mergea la coasă), pe acel pitoresc meșter Slană, dar și pe acel povestitor care-i recita viitorului scriitor pagini întregi din Anton Pann sau pe mama care-i citea din **Morala Babei Vișa,** ori din alte cărțulii de pe la sfîrșitul veacului trecut. Nu trebuie însă să ne închipuim că V. Voiculescu își petrecea tot timpul făcînd năzdrăvănii, fiindcă el își va aminti mai tîrziu: „La vîrsta de cinci ani citeam destul de bine. În clasele primare știam poeziile populare ale lui Alecsandri pe de rost. Tot așa pe Anton Pann... Nu mi-au scăpat, bineînțeles, nici haiducii, cărți care, de asemenea, se găseau multe în sat...“

Ajuns la Pîrscov, vizitatorul casei în care s-a născut și a copilărit poetul se convinge, odată mai mult, de un adevăr elementar: întregul tezaur de frumusețe și de bogății ale naturii de pe Valea Buzăului se va regăsi, într-o formă sau alta, în întreaga operă a scriitorului — în poezie, în povestiri, în însemnările memorialistice, în teatru. În limbajul unora dintre personajele scrierilor voiculesciene se vor găsi zeci și sute de termeni specifici zonei, fapt sesizat de altfel de către unii critici și istorici literari care s-au ocupat de creația scriitorului născut la Pîrscov.

Dar poate că unul din cele mai mari cîștiguri ale biografiei poetului și povestitorului de mai tîrziu va fi fost experiența acumulată de copil prin cunoașterea obiceiurilor și a vieții de la sat, prin trăirea unui puternic sentiment de dragoste față de natură și de vietățile ei, ca și față de copii în general. Despre peisajul țării Voiculescu va scrie zeci de poezii, articole de ziar de mare și rară frumusețe, însemnări și note și nu va conteni, pînă la senectute, să străbată munții, dealurile și cîmpia ori să meargă pe litoralul Mării Negre, aproape întotdeauna însoțit de copiii săi ori de nepoata Daniela (cu care va colinda Bucureștiul, arătîndu-i cele mai frumoase și interesante locuri, grădini și monumente). Despre copii ori inspirat de ei scriitorul va vorbi adesea la Radio, fie ca medic (dînd numeroase sfaturi pentru îngrijirea sănătății celor mici), fie în poezii (cum este acel tulburător poem intitulat „Ionică“, inspirat de cazul real al unui copil bolnav). O emoționantă creație voiculesciană — scrisă, fără îndoială, cu gîndul de a da o pildă de hărnicie și de devotament copiilor de toate vîrstele — rămîne povestirea „Ciobănilă“, unde elevii unei școli dintr-un sat sînt văzuți prin ochii unui cîine ciobănesc care-i privește, îi apreciază ori îi judecă pe copii cu gîndul lui simplu, dar drept, naiv, dar frumos, plin de învățăminte și fără să supere ori să plictisească prin cine știe ce accente forțat didactice. Și tot despre copii este și o proză (deocamdată inedită) intitulată „Gujălie“, unde ni se povestește despre un copil sărac, trăind la țară și rămînînd orfan, pînă cînd va fi ucis de o bombă căzută în timpul războiului. Și aici, ca și în „Ciobănilă“, afecțiunea scriitorului față de cei mici și neajutorați răzbate cu discreție și cu compasiune printre rînduri.

Poet, prozator, dramaturg și publicist de mare vigoare, V. Voiculescu (de la a cărui naștere se vor împlini, la 27 noiembrie a.c., o sută de ani) a iubit mult și cu pasiune copiii țării. Ca medic, le-a alinat ori le-a alungat multora suferințele, iar ca scriitor le-a închinat poezii, le-a consacrat proze, i-a înconjurat în permanență cu afecțiunea sa. Rîndurile acestea se vor o dublă invitație: deopotrivă la lectura operei unui mare scriitor patriot și la călătoria în vatra de țară unde el a văzut lumina zilei și de unde și-a luat o mare parte din bogăția operei de mai tîrziu, la Pîrscovul Buzăului.

FLORENTIN POPESCU

Ţării mele

Deprins de veci cu nori şi vijelie
Stă pururi trainic muntele de stîncă.
Ce-i pasă lui că-n aspra-i temelie
Şivoaie rod şi ape iuţi mănîncă!

Ştiţi voi ce fac în cremenea bătrînă
Atîtea ploi, cu munca lor grozavă?
O spală doar de clisă şi ţărînă,
Dar lasă-ntreg străvechiul cheag de lavă.

În van puhoiul spumegă şi creşte
Scobind prăpăstii fără de hotare:
Pe cît la poale rîpa s-adînceşte,
Pe-atît se-nalţă muntele mai tare.

— O, ţara mea, tu, culme-ncremenită,
De-atîta sînge roasă şi brăzdată,
Azi din adîncuri, grea şi neclintită,
Te-nalţi în slăvi mai sus ca niciodată!

1918

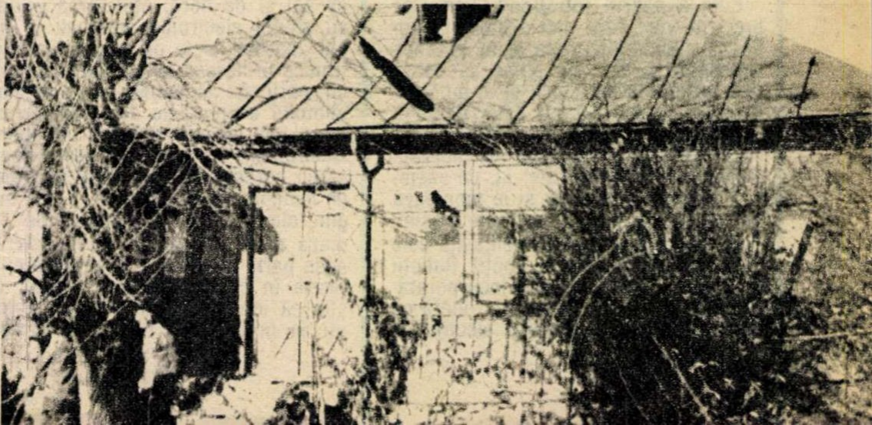

> **„Cercetarea științifică trebuie să contribuie la accelerarea procesului de automatizare, electronizare și robotizare a producției și altor activități economico-sociale, asigurînd astfel ca progresul tehnic să dețină principala pondere în creșterea productivității muncii."**
>
> Din proiectul de Directive
> ale Congresului al XIII-lea
> al Partidului Comunist Român

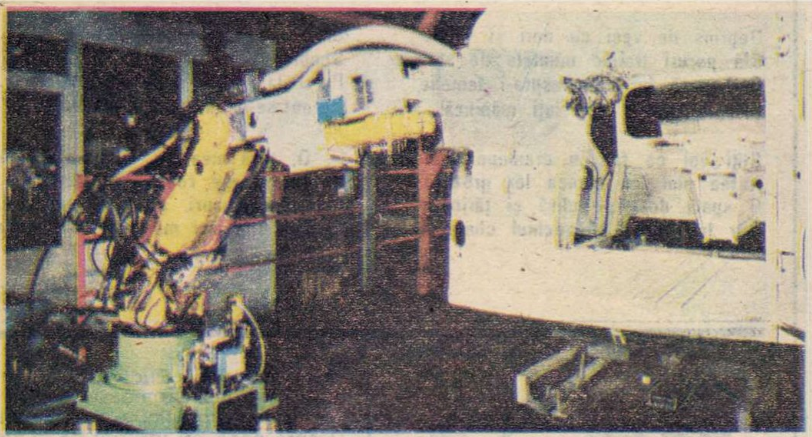

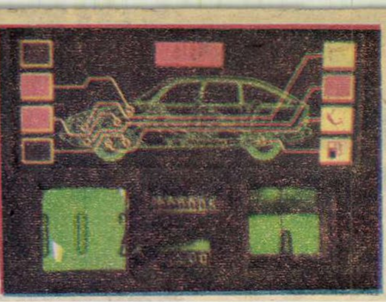

Electronizarea va permite supravegherea neîntreruptă a funcționării fiecărui subansamblu al automobilului.

AUTOMATIZARE, ELECTRONIZARE, ROBOTIZARE

EDMOND NICOLAU

Limba se îmbogățește mereu cu noțiuni pe care părinții noștri nu le cunoșteau – și aceasta ca un proces firesc de dezvoltare a posibilităților tot mai mari pe care ni le oferă știința și tehnica: azi înțelegem și stăpînim natura mai bine ca ieri, iar mîine o vom stăpîni mai bine ca azi.

Dacă urmărim puțin istoria tehnicii, vom constata că mai întîi a apărut **electronica,** puțin mai tîrziu **automatica,** pentru ca **robotica** să se nască sub ochii noștri. Și dacă în mod convențional fixăm ca „moment zero" al electronicii începutul secolului nostru, vedem că în mai puțin de un secol au apărut trei științe care au schimbat atît fața industriei cît și modul nostru de viață. Mai putem concepe oare să trăim fără radio și televizor? Se mai poate concepe o societate modernă în care procesele industriale să nu fie dirijate cu ajutorul calculatoarelor electronice? Desigur că nu. În ce privește viitorul, nu putem prevedea decît dezvoltarea acestor trei științe fundamentale și apariția altora noi.

club
ȘTIINȚIFIC

Cum a apărut **robotica?** E greu de precizat, dar, fără nici o îndoială, robotica industrială, așa cum este ea concepută astăzi, nu putea să apară fără ajutorul electronicii și al automaticii. Un robot modern este, de fapt, un sistem de mecanisme care efectuează anumite succesiuni de operații mecanice bine precizate: ia, de exemplu, piese dintr-o cutie și le montează singur spre a produce anumite mașini. Ușor de spus, dar cîtă inteligență este încorporată în acești roboți! Roboții moderni, cu inteligență incorporată, au apărut în deceniul nostru, odată cu acele minunate dispozitive electronice care sînt microprocesoarele. După cum știți, microprocesoarele sînt adevărate sisteme de prelucrare automată a datelor, avînd sute de mii sau chiar milioane de tranzistoare și care în același timp sînt mici cît unghia de la degetul mic.

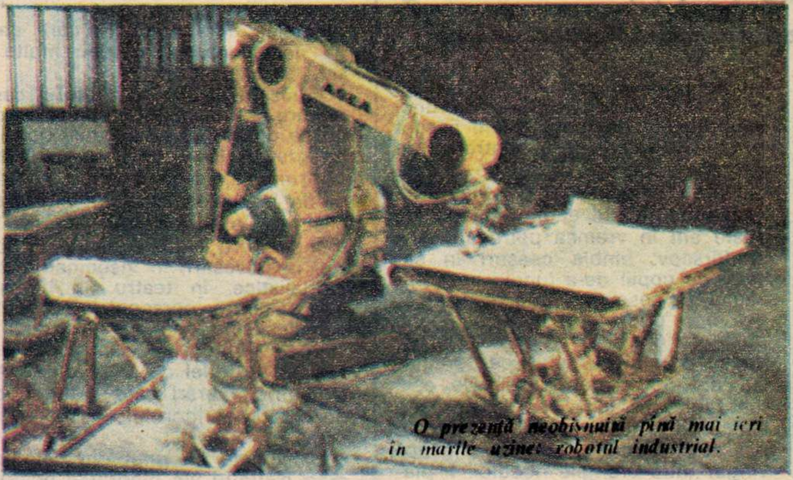

O prezență neobișnuită pînă mai ieri în marile uzine: robotul industrial.

O altă noțiune își face loc în terminologia de specialitate: **a electroniza.** Înseamnă a crea dispozitive electronice care să asigure buna funcționare a unor dispozitive necesare omului. Asistăm la electronizarea activităților celor mai variate: aviația, de exemplu, se electronizează rapid. Navigația aeriană presupune aparatură electronică de sol și de bord, aterizarea se face cu ghidaj electronic automat. În timpul zborului, sute de dispozitive electronice urmăresc funcționarea diferitelor părți ale avionului și semnalează pilotului eventualele dereglări. Și meteorologia beneficiază azi de aportul electronicii: radarul urmărește deplasarea norilor din atmosferă, iar sateliții meteorologici transmit la sol imagini ale norilor în mișcare. Se studiază chiar și vînturile din ionosferă – acea parte superioară a atmosferei terestre în care aerul este ionizat. (Se știe că ionosfera joacă un rol hotărîtor în propagarea undelor de radio.) Aceasta se poate realiza numai cu sisteme electronice automate, deosebit de complexe.

Aparatura electronică de control este esențială în asigurarea calității superioare a producției specifică industriei moderne.

În ultimii 20 de ani la noi în țară s-a acordat o atenție cu totul deosebită electronicii. Avem azi numeroase institute de cercetări. Întreprinderile cu profil de electronică asigură necesarul atît pentru industria noastră în plină înflorire cît și pentru beneficiari externi.

Automatizarea s-a născut cîteva decenii după electronică, epoca ei de maturizare putîndu-se situa cam în deceniul cinci al secolului nostru. Atunci apar automatele industriale, la început mecanice, apoi pneumatice, pentru a ajunge repede electronice. Apariția, tot în deceniul cinci, a calculatoarelor electronice a ridicat automatica pe trepte nebănuite. Să ne gîndim la un mare combinat chimic. În diferitele sectoare se desfășoară procese chimice complexe, dar interdependente. În vechile uzine chimice, un personal muncitor numeros – operatori chimici, ingineri etc. – supraveghea în permanență aparate de măsură și control și, în funcție de indicațiile lor, comandau anumite operații. Astfel ei măsurau presiunea unor gaze sau temperatura lor, eventual modificau anumite proporții ale unor compuși chimici, pentru a menține uzina într-o funcționare satisfăcătoare. Azi lucrurile s-au schimbat complet: aparate electronice preiau informația furnizată de așa-numiții senzori și o transmit unor calculatoare electronice. Acestea, avînd în vedere viteza lor mare de funcționare – milioane sau zeci de milioane de operații pe secundă – stabilesc, pe baza unor programe complexe, care este cea mai bună comandă ce trebuie dată simultan în toate punctele de comandă ale uzinei, pentru ca producția să fie optimă. Pe baza acestor decizii, roboți speciali intră în funcțiune spre a introduce substanțe acolo unde trebuie, pentru a interveni în zone fierbinți, unde omul nu poate pătrunde etc.

Ajungem astfel la cîteva concluzii foarte interesante. Atunci cînd examinăm o uzină modernă, înțelegem **necesitatea politehnizării** celor ce muncesc acolo. Azi nu se mai poate trage o linie de separare între electronist, automatist, specialist în cibernetică sau robotică. Omul modern trebuie să posede cunoștințe temeinice în mai multe domenii, pentru a fi eficient la locul său de muncă azi, dar și mîine. Progresul tehnic este atît de rapid încît cunoștințele de specialitate se schimbă foarte repede. Un electronist din anii '50 lucra cu tuburi electronice, în 1965 cu tranzistoare, iar în 1984 lucrează cu microprocesoare. Dar el utilizează și aparate electronice de măsură, are, în acestea, ca și în restul întreprinderii, tot felul de sisteme automate, iar în jurul său încep să se înmulțească roboții. Ne îndreptăm spre o societate în care cunoștințele necesare spre a fi un bun om al muncii vor fi tot mai complexe. Iată de ce, plecînd de la aceste științe ale prezentului și viitorului apropiat – automatica, electronica, robotica –, trebuie să tindem cu toții spre o politehnizare cît mai completă. Numai prin însușirea temeinică a tuturor cunoștințelor de bază, printr-o permanentă grijă de a fi la curent cu tot ceea ce este nou și valoros vom putea deveni buni oameni ai muncii. Cît de mare ne va fi satisfacția cînd vom constata că putem duce mai departe progresul general, contribuind astfel la ridicarea întregii noastre țări pe noi trepte de lumină!

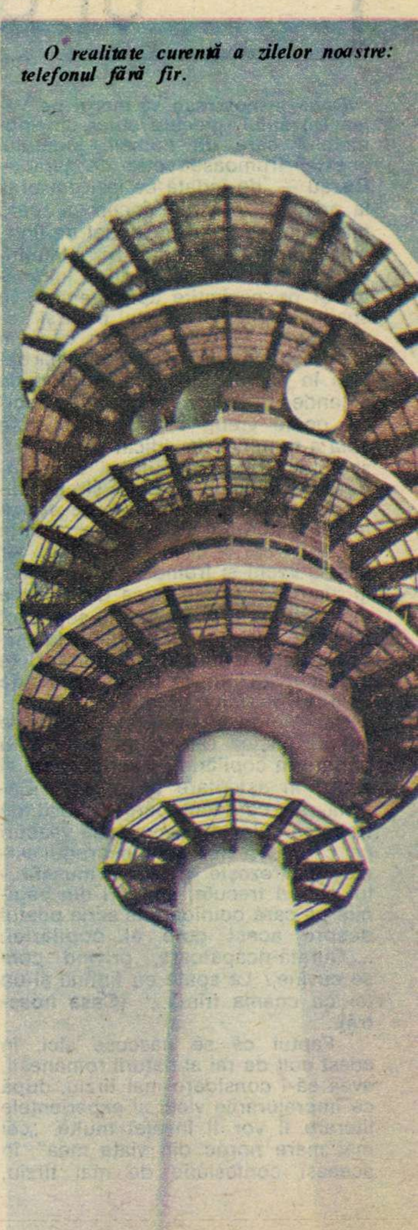

O realitate curentă a zilelor noastre: telefonul fără fir.

START spre viitor

UN PRIETEN AL ȘTIINȚEI ȘI TEHNICII—

revista „START SPRE VIITOR"

Noi descoperiri ale ştiinţei,
Cutezătoare proiecte tehnice,
Date inedite despre Sistemul Solar,
Concursuri dotate cu premii
Curiozităţi

Construcţii şi proiecte de machete, aparate şi dispozitive din domeniile de vîrf ale tehnicii

TOATE ACESTEA LE GĂSIŢI ÎN PAGINILE REVISTEI „START SPRE VIITOR".

DIN SUMARUL ULTIMULUI NUMĂR VĂ RECOMANDĂM:

- Două pagini de enciclopedie: DELTA DUNĂRII LA ORA MARILOR TRANSFORMĂRI.
- Pentru prietenii adevărului ştiinţific, pentru toţi cititorii revistei un documentar despre ENIGMELE PLANETEI VENUS.
- La rubrica „Priveşte şi învaţă" puteţi afla noi date despre AUTOMOBILUL DIN MASE PLASTICE.
- Aeromodeliştilor le sînt rezervate două pagini cu **construcţii pentru începători.**
- La cererea cititorilor se publică un **Ceas electronic de expunere** util în laboratoarele foto, îndeosebi pentru operaţiile de copiere.
- Pentru bicicliştii care intenţionează să-şi continue şi în timpul iernii antrenamentele, revista sugerează construcţia unei **Biciclete pentru antrenament.**

În numerele următoare, revista va oferi cititorilor NOI RUBRICI, SCHEME DE CONSTRUCŢII PENTRU CONCURSUL „START SPRE VIITOR".

Vă reamintim, dragi cititori, că pentru a fi la timp în posesia revistei şi pentru a vă asigura toate numerele, trebuie să vă abonaţi pe trei sau mai multe luni! Abonamentele se pot face atît prin şcoli cît şi la factorii poştali şi oficiile P.T.T.R.

CUNOAŞTEŢI AUTORUL?

Participarea la concursul **Cunoaşteţi autorul?** a întrecut aşteptările noastre. Din cercetarea răspunsurilor am desprins cîteva grăitoare concluzii:

1. Cei mai mulţi cititori cunosc şi îndrăgesc personajele marilor cărţi pentru copii ale lumii.
2. Cei mai populari în rîndul micilor cititori sînt eroii povestirilor lui Ion Creangă şi Mihail Sadoveanu.

Concursul nostru a demonstrat că majoritatea cititorilor au numeroşi prieteni în biblioteca scrierilor pentru copii. Iată un clasament al participanţilor care au identificat cele mai multe personaje (în paranteză apare numărul răspunsurilor exacte):

I. **Costin Moisil,** Bucureşti (37);
II. Fraţii **Sorin** şi **Marius Bălaş,** Tg. Secuiesc-Covasna (35);
III. **Veronica Manole,** Stîlpu-Buzău (32);
IV. **Daniel C. Răducu,** Tîrgovişte; **Marius** şi **Ciprian Zăbavă,** Drăgăşani-Vîlcea (30);
V. **Monica Gabriel, Ofelia Popa** şi **Gabriela Braia,** Marghita-Bihor (28);
VI. **Sorina** şi **Adrian Şimon,** Ineu-Arad (27).

Ei vor primi un original **suvenir „Cutezătorii".**

O menţiune specială a cîştigat **Tudor Giurgiu** din Cluj-Napoca pentru răspunsul său excepţional documentat. O alta — **Raul Soare** din Vîlcăneşti-Prahova, care, pe lîngă răspunsurile exacte, ne-a trimis o nostimă cronică rimată la subiect.

O altă menţiune, mai puţin festivă, merită cei 12 prieteni (sau colegi?) din Ploieşti care au identificat — împreună! — abia 25 de personaje...

Toţi cititorii ne-au cerut să publicăm regulat asemenea concursuri distractive. Participaţi la „Enigma"?

CRIPTOGRAFIE ŞCOLARĂ

(2,2,4,4,6,2,4)

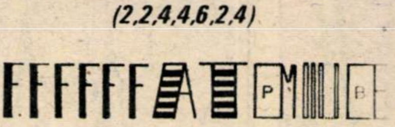

PRIMA DEZLEGARE REBO ELIPTIC

Această problemă de enigmistică păstrează regulile de dezlegare ale reboului. Diferenţa faţă de reboul obişnuit (perfect) constă în eliminarea unei litere din denumirea uneia din imaginile care compun cuvîntul-soluţie, urmînd a se citi cele rămase.

În cheie „cuvîntul" din care este eliminată o literă e pus în paranteză.

Semnul plus (+) arată, ca şi la rebo, că literele celor două sau mai multe cuvinte care compun soluţia se unesc, iar cifra din dreapta semnului egal (=) arată numărul de litere al cuvîntului-soluţie (din care lipseşte litera eliminată).

PE ACOPERIŞ

(Rebo eliptic: 3 + (3) = 5)

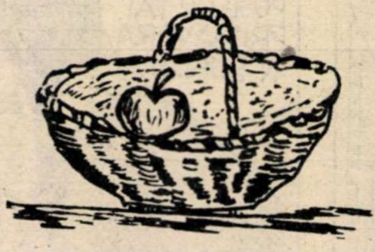

În exemplul de mai sus, imaginea unitară prezintă un COŞ cu un MĂR. Cheia arată că trebuie eliminată o literă din al doilea cuvînt. Prin încercări succesive se ajunge la soluţie: eliminarea literei M. Deci: COŞ + AR = COŞAR.

Dezlegaţi singuri următorul rebo eliptic:

ÎN OGRADĂ

(Rebo eliptic: 3 + (6) = 8)

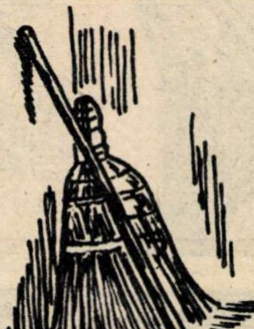

Bună dispoziţie

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1						■					
2										■	
3				■					■		
4						■		■			
5			■				■			■	
6	■					■					
7					■				■		■
8						■					
9		■						■			
10				■							
11									■		

ORIZONTAL: 1) Compozitorul operetei „Ţara surîsului". Scriitor clasic rus, autorul povestirii „Cînd te întreci cu gluma". 2) Te înveseleşte. 3) Magazin universal. Vesel. Dese! 4) A pluti (fig.). Petrecere. 5) Înveselit! Stîrnesc rîsul. Scor alb! 6) Condimentul unor glume. Populaţie indo-europeană din care s-au desprins geto-dacii. 7) Nu-i arde de glume (fig.). Exclamaţie de bucurie. 8) Etapă şahistă. Stîrneşte rîsul (fem.). 9) O faţă-i rîde şi alta-i plînge (mit.). Automobil Club Român (abr.). 10) Crainic al unor ceasornice. Ironizat (fig.). 11) Procedeu scenic amuzant. Două din răvaşe!

VERTICAL: 1) Autorul poeziei „Rîsul". Un ghem de ţepi! 2) Neîntrecutul autor al poeziei „Fiind băiet păduri cutreieram". Cu umor! 3) Mare scriitor francez, din a cărui operă cităm „Omul care rîde". Intrebuinţat la cusutul înfloriturilor pe cămăşi sau ştergare. 4) Dintr-o rază! Fragment dintr-o operă literară, dramatică, debitat fără întrerupere de acelaşi personaj. 5) Te dispune la plăcinte. Specie de orhidee. 6) Notă muzicală. Produs lactat. 7) Fluviu în Peru. Nu sînt veseli. 8) Insulă în Marea Egee. Exprimare verbală. Enescu Ene. 9) Horaţiu Tudor. Şarpe tropical uriaş neveninos din America şi Madagascar. Catargul dinspre pupă la vechile corăbii ale vikingilor. 10) Bineînţeles. Comic al circului. 11) Oraş care găzduieşte Festivalul umorului „Constantin Tănase". Măiestria interpretativă a unor mari comici.

DICŢIONAR: ANIA, CEOS, ENI, AAP.

Cutezătorii

Redactor şef MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacţie OVIDIU ZOTTA.
Responsabil de număr HORIA ARAMĂ; Prezentarea artistică; POMPILIU DUMITRESCU;
Prezentarea tehnică ION MIHĂESCU

Redacţia Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAŢIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile şi agenţiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" — Sector export-import presă P.O.Box 12-201 telex 10376 prsfir Bucureşti, Calea Griviţei nr. 64—66".

Materialele nepublicate nu se înapoiază. **Index 41836 12 pagini 1,50 lei**

Scenariu: TITUS VÎJEU Desene: TEODORA și SANDU FLOREA

HOREA

4

REZUMATUL EPISODULUI PRECEDENT: ÎNTREVEDEREA DINTRE HOREA ȘI ÎMPĂRATUL IOSIF AL II-LEA NU S-A SOLDAT CU MĂSURI CONCRETE DE ÎMBUNĂTĂȚIRE A SITUAȚIEI IOBAGILOR TRANSILVĂNENI, DEȘI ÎMPĂRATUL NU ȘI-A ASCUNS ÎNȚELEGEREA FAȚĂ DE CAUZA CELOR REPREZENTAȚI DE HOREA ȘI NICI PREȚUIREA FAȚĂ DE AUTORITATEA MORALĂ A ȚĂRANULUI DIN ALBAC.

9

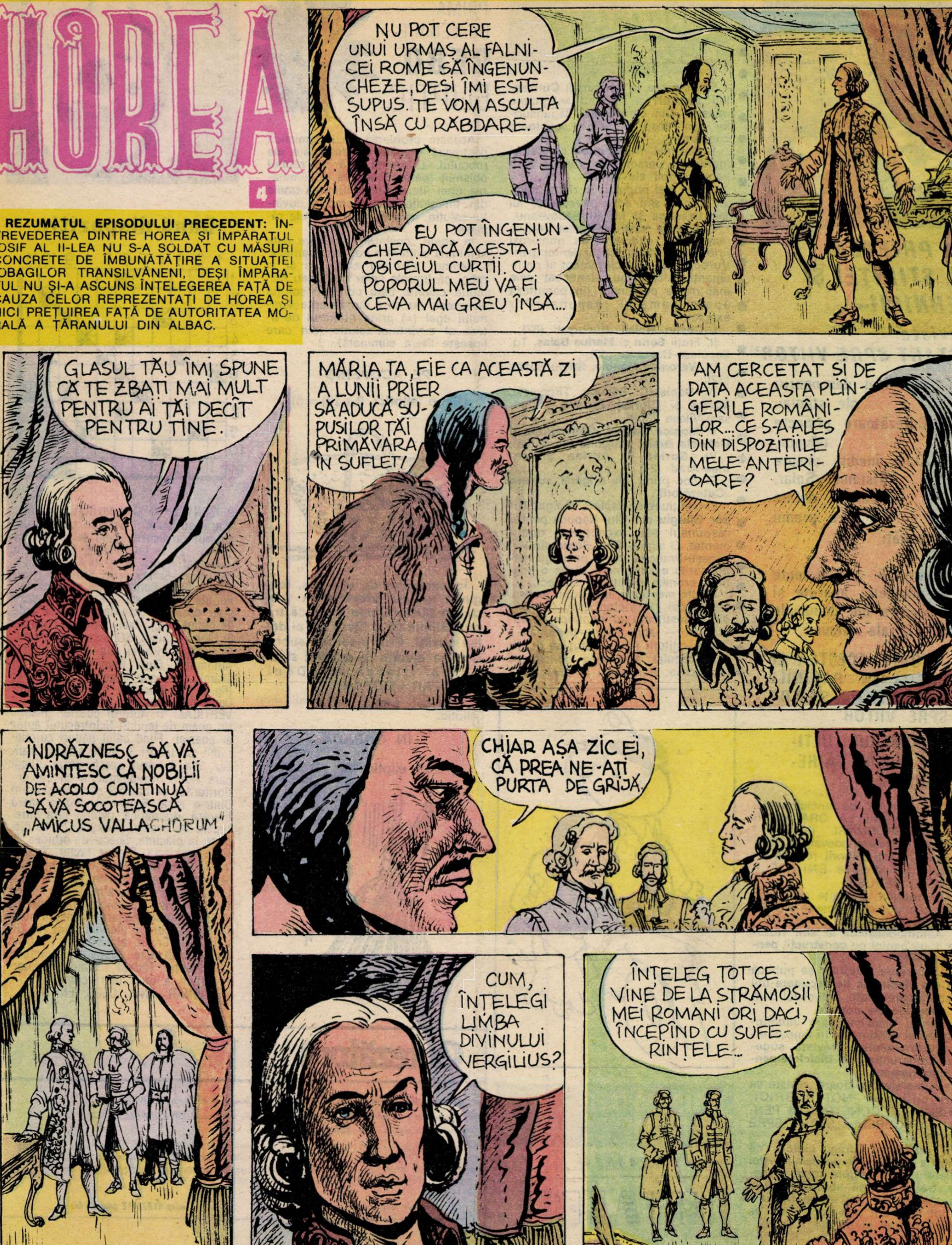
NU POT CERE UNUI URMAȘ AL FALNICEI ROME SĂ ÎNGENUNCHEZE, DEȘI ÎMI ESTE SUPUS. TE VOM ASCULTA ÎNSĂ CU RĂBDARE.
EU POT ÎNGENUNCHEA DACĂ ACESTA-I OBICEIUL CURȚII. CU POPORUL MEU VA FI CEVA MAI GREU ÎNSĂ...
GLASUL TĂU ÎMI SPUNE CĂ TE ZBAȚI MAI MULT PENTRU AI TĂI DECÎT PENTRU TINE.
MĂRIA TA, FIE CA ACEASTĂ ZI A LUNII PRIER SĂ ADUCĂ SUPUȘILOR TĂI PRIMĂVARA ÎN SUFLET!
AM CERCETAT ȘI DE DATA ACEASTA PLÎNGERILE ROMÂNILOR... CE S-A ALES DIN DISPOZIȚIILE MELE ANTERIOARE?
ÎNDRĂZNESC SĂ VĂ AMINTESC CĂ NOBILII DE ACOLO CONTINUĂ SĂ VĂ SOCOTEASCĂ „AMICUS VALLACHORUM”
CHIAR AȘA ZIC EI, CĂ PREA NE-AȚI PURTA DE GRIJĂ.
CUM, ÎNȚELEGI LIMBA DIVINULUI VERGILIUS?
ÎNȚELEG TOT CE VINE DE LA STRĂMOȘII MEI ROMANI ORI DACI, ÎNCEPÎND CU SUFERINȚELE...

(va urma)

42

JOI, 18 OCTOMBRIE 1984
ANUL XVIII (Nr. 889)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

În întreaga țară a fost inaugurat, recent, noul an sportiv școlar și de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei. Mii și mii de pionieri și școlari, de tineri utecişti şi-au făcut din nou intrarea pe bazele sportive din școli și întreprinderi din localități sau pe marile stadioane, unde sub genericul „Daciadei", ei au luat startul în întrecerile sportive prevăzute în bogatul și atractivul calendar competițional al acestui nou an școlar.

CEAUŞESCU - P.C.R.

CADRAN POLITIC

Tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România, a inaugurat, joi, 11 octombrie, cea de-a X-a ediţie a Tîrgului internaţional Bucureşti, care se desfăşoară, ca şi în anii precedenţi, sub deviza „Comerţ-cooperare-dezvoltare-pace"

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu a fost întîmpinat, la sosirea în incinta Complexului expoziţional din Piaţa Scînteii, cu deosebită dragoste şi căldură de mii de bucureşteni. Cei prezenţi au ovaţionat cu însufleţire pentru partidul nostru comunist şi secretarul său general, au scandat îndelung „Ceauşescu — P.C.R.!", „Ceauşescu şi poporul!". Tineri şi tinere, pionieri şi şoimi ai patriei au oferit flori secretarului general al partidului. Manifestîndu-şi şi cu acest prilej sentimentele de înaltă stimă faţă de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, cel mai iubit fiu al naţiunii noastre, profunda recunoştinţă pentru contribuţia sa inestimabilă la elaborarea şi înfăptuirea politicii de dezvoltare şi modernizare a economiei româneşti, de ridicare a nivelului de trai material şi spiritual al oamenilor muncii, de edificare a societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi înaintare a României spre comunism, de cooperare neîngrădită cu toate statele lumii, participanţii şi-au reafirmat vibrant, asemenea tuturor fiilor patriei, adeziunea unanimă la hotărîrea plenarei C.C. al P.C.R. ca la cel de-al XIII-lea Congres tovarăşul Nicolae Ceauşescu să fie reales în funcţia supremă de secretar general al partidului.

Ceremonia deschiderii oficiale a Tîrgului internaţional Bucureşti, ediţia 1984, a fost marcată de intonarea Imnului de Stat al Republicii Socialiste România.

În aplauzele celor prezenţi, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a tăiat panglica inaugurală a ediţiei jubiliare a Tîrgului internaţional Bucureşti.

Ediţia jubiliară a Tîrgului internaţional Bucureşti se constituie într-o elocventă imagine a amplelor transformări economico-sociale înfăptuite în cele patru decenii de viaţă liberă, îndeosebi în perioada ultimilor 19 ani, epoca cea mai luminoasă şi mai bogată în realizări din întreaga noastră istorie, punînd pregnant în lumină capacitatea creatoare a poporului muncitor de a da viaţă hotărîrilor ce vor fi adoptate de apropiatul forum al comuniştilor. În acelaşi timp, Tîrgul internaţional Bucureşti — manifestare economică cu caracter general, care, pe parcursul existenţei sale, s-a bucurat de participarea a 10 000 de firme de pe toate continentele — constituie şi acum, la cea de-a zecea ediţie, o fereastră deschisă larg spre cunoaşterea nemijlocită a forţei şi dinamismului economiei noastre socialiste, a posibilităţilor ei de a realiza produse de înaltă tehnicitate, a marelui potenţial de muncă şi de creaţie românească. Tîrgul internaţional de la Bucureşti atestă în modul cel mai convingător dorinţa nestrămutată a României de a amplifica continuu relaţiile sale economice externe, participarea sa la circuitul mondial de bunuri, de a întări şi mai mult legăturile de prietenie cu toate ţările lumii, în interesul cauzei păcii, colaborării şi înţelegerii între popoare.

În timpul vizitării pavilioanelor, tovarăşul Nicolae Ceauşescu s-a întreţinut în mod cordial cu participanţii la tîrg, subliniind bunele relaţii existente între România şi ţările prezente la această manifestare economică internaţională, precum şi dorinţa de a dezvolta în continuare colaborarea şi conlucrarea reciproc avantajoasă, de a extinde şi diversifica schimbul de mărfuri, în interesul comun, al cauzei păcii, progresului şi înţelegerii în lume. Tovarăşul Nicolae Ceauşescu a adresat participanţilor la tîrg urări de succes în activitatea lor, multă sănătate şi fericire.

La plecare, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a fost salutat din nou cu deosebită căldură de numeroşi bucureşteni aflaţi în incinta expoziţiei. Cei prezenţi şi-au manifestat sentimentele de profundă stimă şi preţuire pe care toţi cetăţenii României le nutresc faţă de conducătorul partidului şi statului nostru pentru activitatea sa neobosită pusă în slujba progresului neîntrerupt al patriei noastre, creşterii prestigiului ei pe plan internaţional.

Miile de bucureşteni aflaţi în incinta complexului expoziţional au dat glas voinţei de a acţiona pentru înfăptuirea prevederilor documentelor ce vor fi adoptate de marele forum al comuniştilor — Congresul al XIII-lea al partidului — pentru ridicarea patriei noastre pe noi culmi de progres şi civilizaţie.

PCR

CONGRESUL al XIII-lea

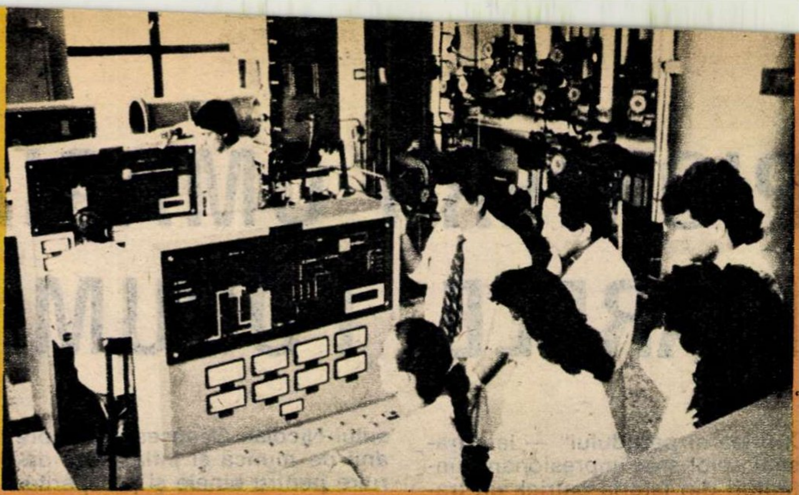

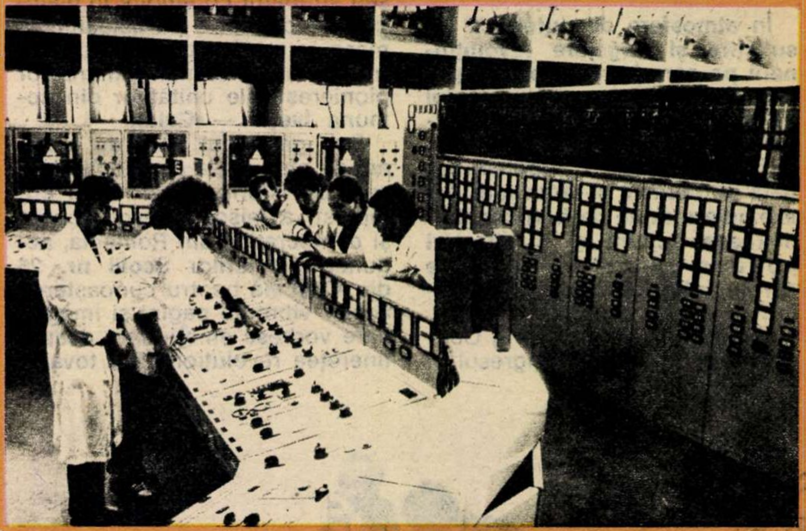

UN LUMINOS PROGRAM PENTRU FĂURIREA VIITORULUI PATRIEI

ȘTIINȚĂ ȘI PROGRES

Cel de-al XIII-lea Congres al partidului va trasa drumul dezvoltării economico-sociale a României în perioada 1986-1990 și, în perspectivă, pînă în anul 2000. Proiectul de Directive ale forumului suprem al comuniștilor, supuse dezbaterii partidului, întregului popor, înfățișează tabloul impresionant al României viitoare, pînă la sfîrșitul acestui secol. Cifrele înscrise în acest important document politic arată cu cît va crește, în anii 1990 sau 2000, față de 1985, **produsul social,** adică totalitatea bunurilor realizate în țară, într-o perioadă anume, de regulă un an, în sfera producției materiale – în industrie, agricultură, construcții etc. Sau **venitul național** – parte integrantă a produsului social care reprezintă valoarea nou creată; prin urmare, totalitatea bunurilor destinate acumulării și consumului, ce rămîn după ce au fost scăzute din produsul social cheltuielile materiale efectuate în procesul de producție. Sau **productivitatea muncii** – reprezentînd timpul de muncă necesar pentru realizarea unui produs. Sau **producția industrială și agricolă** – însumînd cantitatea de produse fizice realizate în aceste ramuri de bază ale economiei noastre naționale care sînt industria și agricultura. Toate aceste creșteri se întemeiază, în cea mai mare parte, pe investiții de inteligență. Adică pe dezvoltarea puternică a științei, pe introducerea progresului tehnic.

Pentru întîia dată în istoria României, știința este situată, într-un program de dezvoltare economico-socială a patriei, pe primul plan. Semnificativ, în acest sens, este faptul că în proiectul de Directive, prezentarea sarcinilor de bază pentru viitorul cincinal începe cu un capitol dedicat cercetării științifice, dezvoltării tehnologice și introducerii progresului tehnic. Dar mai cu seamă sînt bogate în semnificații corelațiile stabilite între progresul științei și creșterile prevăzute în industrie, în agricultură, în toate domeniile vieții economice și sociale din țara noastră. Se prevede, de pildă, ca productivitatea muncii în industrie să se dubleze în anul 1990, față de 1980. Această creștere se va realiza, în proporție de 55 la sută, prin introducerea și generalizarea progresului tehnic prin aplicarea unor noi tehnologii, prin mecanizarea și automatizarea producției. Sau în agricultură: pe baza biologiei aplicate și ingineriei genetice vor fi create noi soiuri de plante, mai productive și mai rezistente, noi rase de animale, cu capacitate de asimilare mai ridicată, care să asigure producții sporite. Un obiectiv fundamental al cercetării științifice și tehnologice îl constituie ridicarea nivelului tehnic și calitativ al muncii, creșterea în continuare a ponderii produselor cu performanțe de vîrf pe plan mondial, accelerarea procesului de automatizare și robotizare a producției. Așa cum se precizează în proiectul de Directive, **„cincinalul 1986-1990 va asigura intrarea patriei noastre într-o fază nouă, superioară, a progresului său economico-social, marcată puternic de creșterea rolului științei și tehnologiei în toate domeniile de activitate".**

Partidul nostru pune un mai mare accent pe știință în asigurarea progresului multilateral al țării într-un moment în care, pe plan mondial, se conturează o nouă revoluție tehnico-științifică, bazată pe ascensiunea electronicii, pe pătrunderea puternică a microprocesoarelor în viața societății, pe afirmarea ingineriei genetice. În aceste noi condiții, poporul român este chemat de partid, de secretarul său general să se angajeze cu toată hotărîrea în cunoașterea profundă a tainelor naturii, să pună cele mai înalte cunoștințe științifice în slujba bunăstării sale, a făuririi celei mai drepte societăți din lume – societatea socialistă și comunistă.

Era posibil ca științei să-i fi revenit un rol atît de important în asigurarea progresului patriei cu decenii în urmă? Firește, nu era posibil! O țară fără industrie puternică nu dispune de mijloace materiale pentru a-și dezvolta știința; iar fără știință industria nu poate spera să se ridice la cel mai înalt nivel mondial. Numai în condițiile în care s-a creat o industrie puternică, după cel de-al IX-lea Congres al partidului, a apărut și posibilitatea de a se intensifica procesul de dezvoltare a științei. Au sporit investițiile pentru știință, au putut fi alocate importante mijloace financiare pentru modernizarea tehnică și tehnologică, pentru desfășurarea unor ample cercetări științifice menite să contribuie la îmbunătățirea calității produselor, la creșterea productivității muncii, la folosirea eficientă a forței de muncă, la valorificarea superioară a resurselor materiale.

După Congresul al IX-lea al partidului a fost promovată, în România, o politică de stat programatică în domeniul cercetării științifice. Din inițiativa și sub directa îndrumare a tovarășului **Nicolae Ceaușescu** și a tovarășei **Elena Ceaușescu** se asigură introducerea, în toate domeniile de activitate, a cuceririlor științifice și tehnice, creșterea rolului științei în accelerarea progresului multilateral al patriei. Toate aceste înfăptuiri fundamentează locul de primă importanță pe care proiectul de Directive îl acordă cercetării științifice, dezvoltării tehnologice și introducerii progresului tehnic.

Viitorul luminos pe care îl prefigurează proiectul de Directive va deveni realitate prin acțiunea oamenilor, prin voința lor, prin munca lor. Tinerilor, pionierilor – generația care se identifică în mod firesc cu acest viitor – li se adresează direct secretarul general al partidului nostru cu însuflețitorul îndemn de a urca tot mai sus pe marețele trepte ale cunoașterii, de a descifra tot mai profund tainele naturii și legitățile dezvoltării societății, de a-și afirma continuu capacitatea de creație.

Tineretul României socialiste crește frumos și demn; în rîndurile Uniunii Tineretului Comunist, ale Organizației Pionierilor se formează oameni căliți moral și fizic, ale căror concepții despre muncă, despre viață, despre societate, despre prezent și viitor se dovedesc a fi rodul unor experiențe înaintate, al educării patriotice și revoluționare în contact direct cu evenimente bogate în semnificații, cu munca pentru țară. Acestui tineret educat în spiritul romantismului revoluționar îi este adresată Chemarea Plenarei Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist, Consiliului Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România și Consiliului Național al Organizației Pionierilor, de a munci și învăța, de a face totul pentru a da viață însuflețitoarelor obiective și sarcini prefigurate în proiectul de Directive ale Congresului al XIII-lea al P.C.R. Tinerii, pionierii sînt hotărîți să răspundă acestei înflăcărate chemări printr-o energică mobilizare de forțe, prin solemnul angajament de a urma exemplul luminos al activității revoluționare de peste o jumătate de veac a tovarășului Nicolae Ceaușescu, fiind mereu în primele rînduri ale vastei activități constructive a poporului. Pentru generația care se identifică cu viitorul nu există îndatorire mai mare decît aceea de a se pregăti multilateral pentru a putea contribui tot mai mult la ridicarea patriei pe cele mai înalte culmi de progres, de civilizație socialistă și comunistă.

A. VASILESCU

Pentru cercurile și cluburile de dezbateri politico-ideologige din școli și casele pionierilor și șoimilor patriei

Tema:

Cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și introducerea progresului tehnic.

PIONIERII OMAGIAZĂ PRIN MARELE FORUM AL COMU

În atmosfera de puternică însuflețire și angajare revoluționară pe care întregul nostru popor o trăiește în preajma celui de-al XIII-lea Congres al partidului și pionierii își alătură eforturile, inscriind în cronica bogată a muncii și activității lor exemplare fapte de hărnicie, numeroase acțiuni și manifestări politico-educative dedicate apropiatului forum al comuniștilor.

„Drum prin istorie, de la Congresul al IX-lea la Congresul al XIII-lea al partidului“ — iată traseul celor mai impresionante înfăpturi din istoria patriei, un traseu străbătut cu emoție în dialogul lor de către participanții la masa rotundă organizată de către membrii comandamentelor pionierești ale unităților din comuna **Ivești — Galați.**

Sub genericul „Ani de luptă, ani de muncă“, a avut loc la Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România, acțiunea pionierilor **Școlii nr. 26** din **Capitală** pentru cunoașterea acelor vibrante pagini și imagini care vorbesc emoționant despre tinerețea revoluționară a tovarășului Nicolae Ceaușescu, despre anii de muncă și înflăcărată dăruire pentru binele și prosperitatea patriei socialiste, pentru viitorul ei de noi și luminoase împliniri. Pionierii și-au exprimat, totodată, cu acest prilej, entuziasta adeziune față de Hotărîrea Plenarei Comitetului Central al P.C.R. privind realegerea tovarășului Nicolae Ceaușescu în înalta funcție de secretar general al partidului.

„Plai românesc în constelația muncii și a libertății“ — iată tema dezbaterii în care pionierii claselor a VIII-a, de la **Școala nr. 3, Huși, județul Vaslui,** au rememorat file din istoria grandioaselor transformări petrecute în **Epoca Ceaușescu** pe pămîntul României.

În cadrul dezbaterilor care au avut loc de curînd în unitățile școlilor din localitățile arădene **Cărand, Șilindia, Pleșcuța și Chisindia**, pionierii membri ai cercurilor de dezbateri politico-ideologice și-au spus cuvîntul cu deplină angajare patriotică, revoluționară, privitor la sarcinile ce revin tinerei generații din proiectul de Directive ale Congresului al XIII-lea al partidului.

Sub genericul „De la comuniști învățăm cutezanța revoluționară“ s-au desfășurat recent întîlnirile pionierilor din școlile nr. **2, 5, 7, 10** și **16** ale municipiului cu muncitori fruntași în producție din marile citadele industriale ale puternicului și înfloritorului oraș care este astăzi **Galațiul.**

Printre numeroasele manifestări cultural-artistice purtînd dedicația „Omagiu pionieresc Congresului al XIII-lea al partidului“ se înscrie și recitalul de poezie patriotică susținut recent de către membrii cenacului literar „Cireșarii“, de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din **Bîrlad.** Recital intitulat „Imn partidului și țării“, în cadrul căruia foarte tinerii poeți au citit din versurile lor dedicate patriei și partidului. Iar la **Tălmaciu, județul Sibiu,** membrii cunoscutului cenaclu „Tinere mlădițe“, de la Casa pionierilor și șoimilor patriei, au organizat concursul de poezie patriotică „Pentru tine, iubită țară“, la care i-au invitat să participe și pe colegii lor din cercurile literare ale școlilor aflate pe raza comunei.

Zeci și zeci de școlari dintre cei mari merituoși din clasele a II-a trăiesc clipa de înaltă emoție și de mîndrie, totodată, a primirii cravatei roșii cu tricolor chiar în aceste zile premergătoare Congresului al XIII-lea al partidului — și cu atît mai mult se simt datori să-și respecte neabătut solemnul „Angajament al pionierului“, rostit sub faldurile de lumină ale drapelului scump al patriei. Astfel — sub genericul „Legămînt sub tricolor“ — s-a desfășurat de curînd și adunarea sărbătorească cu prilejul căreia un grup de harnici și sîrguincioși școlari **vasluieni** au fost primiți în Organizația Pionierilor.

I. PIȚA

FOTO-REPORTAJUL SĂPTĂMÎNII

INIMOȘII DIN
BĂLTENI

Cercul foto de la Casa pionierilor și șoimilor patriei, din municipiul Buzău vi-i prezintă, astăzi, dragi cititori, pe pionierii Școlii din comuna **Bălteni**, care în aceste zile dau un prețios ajutor cooperatorilor la strînsul recoltei. Inimoși ca întotdeauna, ei pot fi întîlniți în livezi, la culesul fructelor, pe cîmp, la recoltatul și depănușatul porumbului, la strînsul dovlecilor, așa cum i-a surprins și obiectivul aparatului foto.

FAPTE
NIŞTILOR

CERTITUDINEA UNUI MARE VIITOR

Încredere, mîndrie, deplină aprobare, aceştia sînt indicii cei mai înalţi de simţire cu care întreaga ţară a întîmpinat proiectul de Directive ale Congresului al XIII-lea al Partidului Comunist Român.

Document de însemnătate excepţională, proiectul de Directive relevă în cifre şi date imaginea din prezent a ţării şi prefigurează pregnant şi lucid ampla dezvoltare economico-socială din viitor. Proiectul de Directive prezintă dezvoltarea ţării întregi, nu numai în perioada cincinalului 1986–1990, dar şi în perspectiva anului 2000. Aşadar, un vast program care plănuieşte o Românie dezvoltată armonios, pornind de la strălucitele înfăptuiri obţinute în cei patruzeci de ani care au trecut de la Revoluţia de eliberare socială şi naţională, antifascistă şi antiimperialistă de la 23 August 1944, şi cu deosebire în cele aproape două decenii în care gîndirea revoluţionară a secretarului general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, a dinamizat şi a ridicat ţara pe cele mai înalte trepte ale istoriei sale.

Un program avînd în centrul atenţiei creşterea nivelului de trai, calitatea vieţii, grija pentru om, ca şi pentru îmbogăţirea sa spirituală. Aşa cum arată proiectul de Directive, în perioada 1991–2000 se va asigura generalizarea celei de-a doua trepte a liceului, întregul tineret fiind cuprins în învăţămîntul de 12 ani. Învăţămîntul românesc va căpăta astfel noi dimensiuni, el trebuind să asigure cadre cu o pregătire superioară pe baza politehnizării şi în corelaţie directă cu producţia şi cercetarea.

Întregul nostru popor se pregăteşte să întîmpine marele forum al comuniştilor, Congresul al XIII-lea, însufleţit de noi fapte de muncă şi dăruire revoluţionară. Cronica întrecerilor socialiste înscrie zilnic succesele însemnate ale multor colective de oameni ai muncii care raportează îndeplinirea înainte de termen a sarcinilor de plan şi realizarea suplimentară a unor însemnate cantităţi de produse ce sporesc avuţia ţării. Totodată, constructorii de pe şantiere, siderurgiştii, minerii, sondorii, oamenii muncii din agricultură – care au raportat mari succese agricole în creşterea producţiei – participă activ, creator la dezbaterea proiectului de Directive, la cunoaşterea acelor linii directoare care vor schimba ţara, întinerind-o, îmbogăţind-o, înnobilînd-o, certitudinea marilor împliniri ale viitorului fiind alegerea tovarăşului Nicolae Ceauşescu la cel de-al XIII-lea Congres al P.C.R. în funcţia supremă de secretar general al partidului.

C. ANTON

Nota 10 LA HĂRNICIE

Bogăţia cîmpiilor, a grădinilor şi livezilor ia în aceste zile drumul hambarelor, silozurilor şi întreprinderilor de prelucrare. Toate forţele din agricultură sînt concentrate în campania de recoltare, iar alături de oamenii satelor îi întîlnim şi pe inimoşii pionieri. Spre bucuria părinţilor, a cooperatorilor, a noastră, a tuturor, ei răspund, ca întotdeauna, prezent la chemarea toamnei, dedicînd frumoasele trofee ale hărniciei lor marelui forum al comuniştilor — cel de-al XIII-lea Congres al partidului.

BUCURIILE MUNCII

Pionierii reporteri din judeţul **Galaţi** *ne anunţă bucuroşi despre ampla participare la muncile de recoltare, unde au răspuns prezent încă din prima zi de practică agricolă peste 20 000 de colegi de-ai lor. Ei ajută la cules de struguri, roşii, vinete şi ardei, sortează cartofi, recoltează porumb. Bilanţul fiecărei zile este deosebit de rodnic. Aflăm, de pildă, că numai într-o singură zi au fost recoltate 672 tone struguri, 438 tone legume, 628 tone cartofi, 247 tone porumb. La* **Tuluceşti,** *cei mai harnici s-au dovedit pionierii claselor a V-a, care au cules 68 tone struguri.*

HĂRNICIE DE NOTA 10

Toamna aurie a coborît şi peste meleagurile vrîncene. Merele rumene strălucesc în soarele blînd, viile pline de rod îi întîmpină pe culegători cu struguri dulci şi parfumaţi.

În fiecare zi, sute şi sute de lădiţe cu struguri şi mere, culese de pionieri, pornesc spre consumatori şi spre centrele de prelucrare. Şi în judeţul Vrancea, pionierii se dovedesc deosebit de harnici. Cei care au ajutat la culesul strugurilor din viile I.A.S. Panciu, Odobeşti şi Coteşti raportează că, într-un timp record, au cules 873 tone de struguri. Pe agenda succeselor din această campanie de toamnă, pionierii vrînceni au mai înscris recoltatul a 96 tone mere, a 112 tone porumb, a 48 tone legume şi multe alte cifre semnificative. În chenarul de onoare al hărniciei se înscriu unităţile pionereşti din **Bordeşti, Slobozia Bradului** *şi* **Timboeşti.**

BUNI ŞCOLARI, HARNICI GOSPODARI

În comuna **Zebil,** *judeţul* **Tulcea,** *pionierii au învăţat de la părinţi să cultive legume. Recoltele pe care le obţin în fiecare toamnă demonstrează grija pe care tinerii cetăţeni ai comunei o poartă culturilor, încă de cînd aşază răsadurile în brazdă. Acum, cu toţii sînt bucuroşi că ajutorul dat cooperatorilor în primăvară şi în timpul verii la întreţinerea culturilor le răsplăteşte pe deplin hărnicia: legumele pe care le-au recoltat în aceste zile se măsoară în mii de kilograme. Rezultatele muncii lor se adaugă acelora obţinute de colegii lor din* **Somova, Ceamurlia de Jos, Niculiţel, Babadag, Măcin** *şi* **Tulcea.** *Cu toţi raportează că într-un timp record au recoltat 160 tone legume, 350 tone sfeclă, 260 tone struguri, 15 tone fasole şi 120 tone cartofi. Acţiunea continuă, iar pionierii tulceni ne asigură că ne vor comunica în continuare succesele lor.*

TOAMNĂ IALOMIŢEANĂ

Încă din primele zile ale toamnei, pionierii ialomiţeni, voioşi şi hotărîţi să-şi dovedească hărnicia şi spiritul gospodăresc, au luat startul în strîngerea şi depozitarea cît mai grabnică a recoltei. Organizaţi pe echipe, ei folosesc din plin, cu frumoase rezultate, fiecare oră, fiecare zi, ajutînd la cules de roşii, ardei, vinete şi castraveţi, la strînsul prunelor, merelor şi strugurilor.

Subredacţia pionierească din **Slobozia** *ne anunţă că peste 15 000 de pionieri ialomiţeni au raportat, în primele zile de practică agricolă, recoltatul a 150 tone legume şi 80 tone fructe. Aceste rezultate frumoase se adaugă celor obţinute de copii în timpul verii.*

E. ROŞCA

SUB SEMNUL DRAGOSTEI FIERBINŢI FAŢĂ DE PATRIE ŞI PARTID, ÎN ÎNTÎMPINAREA CONGRESULUI AL XIII-LEA AL P.C.R — UN NOU START ÎN ACŢIUNEA COMPLEXĂ DE EDUCAŢIE PATRIOTICĂ

TOT ÎNAINTE !

Pe baza planului de măsuri aprobat de conducerea partidului privind intensificarea activităţii de educare comunistă, prin muncă şi pentru muncă a pionierilor şi şcolarilor, în spiritul indicaţiilor şi orientărilor tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretarul general al Partidului Comunist Român, a hotărîrilor proprii, Consiliul Naţional al Organizaţiei Pionierilor organizează anual acţiunea complexă de educaţie patriotică „Tot înainte“.

Acţiunea „TOT ÎNAINTE“ are ca scop intensificarea activităţilor de educaţie patriotică, revoluţionară, prin mumcă şi pentru muncă a pionierilor şi şcolarilor, obţinerea unor rezultate deosebite la învăţătură şi în întreaga activitate pionierească, cu prilejul sărbătoririi unor evenimente importante din istoria partidului şi poporului român.

În cadrul acţiunii „Tot înainte“ se iniţiază ample acţiuni politico-educative, de muncă, învăţătură, de creaţie tehnico-ştiinţifică, cultural-artistice, sportive şi de pregătire pentru apărarea patriei, manifestări prin care cea mai tînără generaţie a ţării dă expresie sentimentelor de patriotism fierbinte, de profund ataşament la politica partidului nostru, de dragoste şi recunoştinţă faţă de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretarul general al P.C.R., pentru minunatele condiţii de viaţă, muncă şi învăţătură create în anii socialismului.

În anul şcolar 1984—1985, acţiunea „Tot înainte“ este dedicată aniversării a 20 de ani de la Congresul al IX-lea al P.C.R., eveniment care a inaugurat cea mai luminoasă perioadă a istoriei contemporane a patriei, „Epoca Nicolae Ceauşescu“

I. OBIECTIVELE ŞI CONŢINUTUL ACŢIUNII

1. Organizarea ciclului de acţiuni intitulat **„Sîntem urmaşii unui popor eroic“,** care va cuprinde vizite, excursii, concursuri „Cine ştie răspunde“, întîlniri cu activişti de partid şi de stat, cu oameni ai muncii, care vor urmări prin tematica şi conţinutul lor:

a) evocarea principalelor momente ale trecutului glorios de muncă şi luptă a poporului român, a tradiţiilor revoluţionare de luptă ale clasei muncitoare sub conducerea partidului comunist, pentru libertate socială şi naţională, pentru pace; cunoaşterea tradiţiilor revoluţionare ale mişcării de copii şi tineret din România, a principalelor momente din activitatea revoluţionară a copiilor sub conducerea partidului.

b) cunoaşterea vieţii şi activităţii revoluţionare a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretarul general al partidului, preşedintele R.S. România, exprimarea dragostei şi recunoştinţei pionierilor şi şcolarilor faţă de cel mai apropiat prieten şi îndrumător al tinerei generaţii.

c) cunoaşterea marilor realizări dobîndite în construcţia socialismului în ţara noastră, îndeosebi după Congresul al IX-lea al partidului, a perspectivelor de dezvoltare a României, prefigurate de documentele Congresului al XIII-lea al P.C.R.

d) cunoaşterea, înţelegerea şi însuşirea politicii interne şi externe a partidului şi statului nostru, a înaltelor valori morale ale societăţii noastre, patriotismul, spiritul revoluţionar, umanismul socialist, dăruirea şi abnegaţia în muncă, principiile eticii şi echităţii socialiste, aspiraţiile de pace şi colaborare ale poporului nostru.

2. Sub genericul **„Pionieri, în anii de lumină“,** detaşamentele şi unităţile de pionieri îşi vor asuma angajamente concrete, în vederea obţinerii unor rezultate deosebite la învăţătură, creaţie tehnico-ştiinţifică, pregătirea politico-ideologică, la activităţile cultural-artistice, sportiv-turistice şi de pregătire pentru apărarea patriei.

Prin angajamentele asumate în cadrul acestui obiectiv, colectivele pioniereşti vor urmări: înlăturarea corigenţelor şi lichidarea mediocrităţii, obţinerea unui număr mare de note bune şi foarte bune, întărirea disciplinei şcolare, creşterea numărului de participanţi la cercurile tehnico-aplicative şi realizarea unor lucrări deosebite în cadrul acestora, înfiinţarea de noi formaţii cultural-artistice şi realizarea unor performanţe sportive ş.a.

3. Organizarea de către fiecare unitate a unor activităţi de muncă patriotică, sub genericul **„Ştafeta generaţiilor“,** din care să rezulte un obiectiv concret, realizat de copii pentru viitor (plantaţii, sate de vacanţă, amenajări de trasee turistice, executarea de picturi murale pentru înfrumuseţarea unor edificii publice, amenajarea unor parcuri, baze sportive etc.).

4. Realizarea, la nivelul unităţilor de pionieri şi localităţilor, al unor ample spectacole, în cadrul Festivalului Naţional „Cîntarea României“, sub genericul **„Cinstim patria, partidul şi poporul“,** cu participarea de masă a şoimilor patriei, pionierilor şi şcolarilor, precum şi a unor lucrări tematice de creaţie artistică în domeniul literaturii şi artelor plastice.

Pe baza acestor obiective, consiliile şi comandamentele pioniereşti vor stabili, cu cel puţin o săptămînă înainte de declanşarea acţiunii „Tot înainte“, „ordinul de acţiune“, pentru fiecare detaşament şi unitate de pionieri, care va cuprinde sarcini concrete ce urmează a fi îndeplinite de detaşamentele şi unităţile de pionieri, stabilite în mod diferenţiat pentru pionierii din ciclul primar şi gimnazial. Ordinele de acţiune de la nivelul detaşamentelor şi unităţilor se vor întocmi pe baza consultării largi a pionierilor, a factorilor colaboratori şi vor fi aprobate în comandamentele pioniereşti respective. Ordinele de acţiune de la nivelul unităţilor vor fi aprobate şi de birourile consiliilor comunale, orăşeneşti sau municipale ale Organizaţiei Pionierilor.

Trimestrial, activităţile cuprinse în ordinele de acţiune vor fi integrate în programele de activităţi ale detaşamentelor şi unităţilor de pionieri.

II. MODUL DE DESFĂŞURARE

Acţiunea **„Tot înainte“ se desfăşoară în trei etape: etapa de masă, etapa pe localitate şi etapa judeţeană.**

1. **Etapa de masă** se va organiza la nivelul unităţilor, în perioada **28 octombrie 1984—5 mai 1985,** cu participarea tuturor detaşamentelor de pionieri.

Etapa de masă se va declanşa simultan în toată ţara, **la 28 octombrie 1984, ora 10,00,** printr-un scurt comunicat radio, urmat de cîntecul „Tot înainte“.

Declanşarea acţinii „Tot înainte“ se va face în cadrul unei adunări festive a unităţii de pionieri, unde, după ceremonialul pionieresc, fiecare detaşament va prezenta sarcinile asumate prin ordinul propriu de acţiune pentru etapa de masă.

Pe parcursul desfăşurării etapei de masă, comandamentele unităţilor vor urmări şi analiza lunar modul de desfăşurare a activităţilor prevăzute la fiecare detaşament. **În fiecare clasă va fi afişat ordinul de acţiune al detaşamentului, precum şi materialele ilustrative privind preocupările pionierilor pentru îndeplinirea lui (grafice, fotografii, rezultate etc.).**

Finalizarea etapei de masă se va realiza pe data de 5 mai 1985, în cadrul unei adunări a unităţilor de pionieri, unde fiecare detaşament va raporta în legătură cu modul de îndeplinire a obiectivelor stabilite. În continuarea adunării se vor organiza următoarele întreceri între detaşamente:

— concursuri tematice pe teme de istorie a patriei şi partidului, a realizărilor socialismului, a perspectivelor de dezvoltare a ţării noastre;

— concursuri tehnico-aplicative, de perspicacitate şi îndemînare;

— orientare turistică pe un traseu cu probe sportive şi de PAP;

— spectacole ale formaţiilor artistice ale unităţilor de pionieri.

Pe baza rezultatelor obţinute în etapa de masă şi în cadrul concursurilor arătate mai sus se vor desemna detaşamentele fruntaşe în cadrul acţiuni **„Tot înainte“** şi se va stabili echipajul care va reprezenta unitatea la etapa pe localitate (echipaj format din 14 pionieri din clasele II—VIII, cîte 2 din fiecare an de studiu).

2. **Etapa pe localitate** se va desfăşura în perioada **mai—iunie,** cu participarea tuturor unităţilor de pionieri din localitate. În perioada premergătoare declanşării acestei etape, consiliile Organizaţiei Pionierilor de la nivelul localităţilor vor întocmi „ordinul de acţiune“, care va fi prezentat şi aprobat de organele locale de partid şi de birourile C.J.O.P.

Ordinul de acţiune pentru etapa pe localitate va cuprinde angajamente concrete asumate pe baza obiectivelor generale ale acţiunii şi care se vor realiza cu participarea tuturor unităţilor de pionieri de pe raza localităţii.

Înaintea finalizării etapei pe localitate, biroul consiliului Organizaţiei Pionierilor din localitatea respectivă va verifica, în fiecare unitate de pionieri, realizările concrete obţinute în îndeplinirea ordinului de acţiune.

Finalizarea etapei pe localitate va avea loc în „Săptămîna pionieriei“, cînd se va organiza o adunare a activelor pioniereşti din localitate, în cadrul căreia birourile consiliilor Organizaţiei Pionierilor vor raporta asupra modului de îndeplinire a obiectivelor propuse.

În continuarea adunării se va desfăşura concursul între echipajele reprezentative ale unităţilor, la următoarele probe:

— concurs gen „Cine ştie răspunde“, pe teme din istoria patriei, a realizărilor din anii socialismului şi perspectivelor de dezvoltare a ţării;

— concursuri tehnico-aplicative;

— întreceri sportive, de îndemînare şi orientare turistică;

— spectacole-evocare prezentate de unităţile de pionieri de pe raza localităţii.

Pe baza rezultatelor concursului şi a rezultatelor obţinute pe parcursul desfăşurării etapei de masă şi pe localitate, birourile consiliilor comunale, orăşeneşti sau municipale ale pionierilor vor desemna unitatea fruntaşă pe localitate.

Pentru unitatea de pionieri clasată pe primul loc, la nivelul localităţii, biroul C.J.O.P. va acorda premii în obiecte (literatură istorică şi social-politică, materiale de practică cultural-sportivă), conform instrucţiunilor cu privire la constituirea şi folosirea fondurilor rezultate din acţiunile de muncă patriotică.

3. **Etapa judeţeană** se va desfăşura în cadrul unei tabere organizată, în funcţie de posibilităţile existente în fiecare judeţ, în localuri de tabără sau spaţii de cazare din şcoli, cheltuielile de transport, cazare şi masă, fiind asigurate din fondurile realizate la muncă patriotică, prin contribuţia proporţională a tuturor unităţilor din judeţ.

La etapa judeţeană vor participa un număr de 10—15 echipaje ale unităţilor cîştigătoare la etapa pe localitate. Aceste echipaje vor fi selecţionate de biroul C.J.O.P., pe baza rezultatelor obţinute la etapa de masă şi pe localitate.

Programul taberei (ordin de acţiune al etapei judeţene) va fi stabilit de biroul C.J.O.P. şi va cuprinde: activităţi politico-educative şi cultural-artistice, acţiuni de muncă patriotică, de creaţie tehnico-ştiinţifică, acţiuni sportiv-turistice şi de pregătire pentru apărarea patriei. La realizarea obiectivelor cuprinse în ordinul de acţiune pentru etapa judeţeană vor fi antrenaţi şi pionieri din alte tabere sau unităţi apropiate. Totodată, se vor organiza acţiuni comune cu pionierii participanţi la alte acţiuni judeţene.

Participanţii la tabără vor realiza un album ilustrativ în care vor fi consemnate realizările obţinute de unităţile judeţului în cadrul acţiunii „Tot înainte“. Aceste albume vor fi înmînate organelor locale de partid, prilej cu care birourile consiliilor judeţene ale Organizaţiei Pionierilor vor raporta comitetelor judeţene de partid asupra rezultatelor obţinute în cadrul acţiunii „Tot înainte“.

În vederea desfăşurării corespunzătoare a acţiunii „Tot înainte“, consiliile judeţene ale Organizaţiei Pionierilor vor organiza, în perioada 8—20 octombrie, instruirea la nivelul judeţelor a preşedinţilor consiliilor comunale, orăşeneşti şi municipale ale Organizaţiei Pionierilor, precum şi instruirea la nivelul localităţilor a comandanţilor-instructori de unităţi şi a comandamentelor pioniereşti. Consiliile judeţene ale Organizaţiei Pionierilor vor asigura popularizarea acţiunii „Tot înainte“ în presa locală, la staţiile de radioamplificare, prin gazetele „Semafor“.

Pentru organizarea acţiunii „Tot înainte“ la nivel judeţean, se va constitui un colectiv condus de preşedintele consiliului judeţean al Organizaţiei Pionierilor. La nivelul localităţilor se vor constitui, de asemenea, colective de organizare, conduse de preşedinţii consiliilor Organizaţiei Pionierilor respective. Aceste colective vor raporta, lunar, birourilor consiliilor comunale, orăşeneşti, municipale şi judeţene ale Organizaţiei Pionierilor asupra stadiului de îndeplinire a obiectivelor propuse.

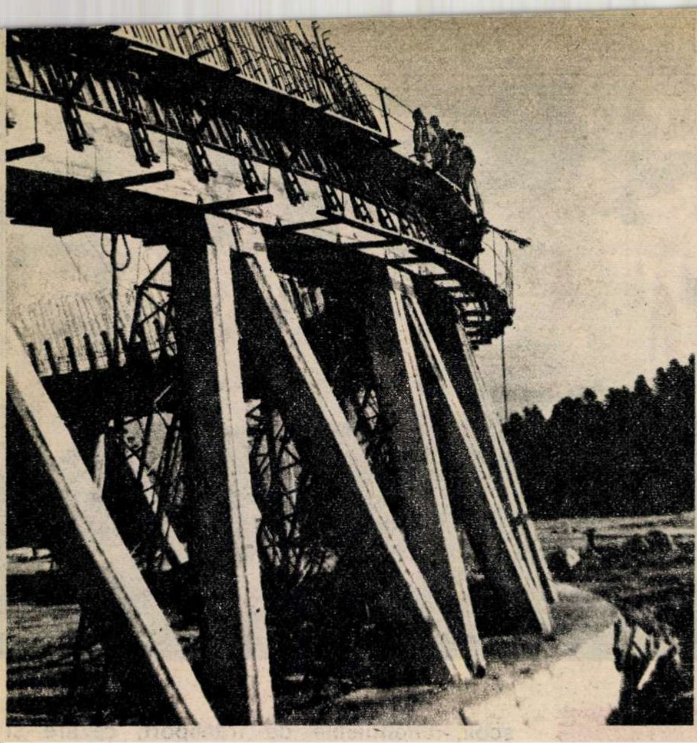

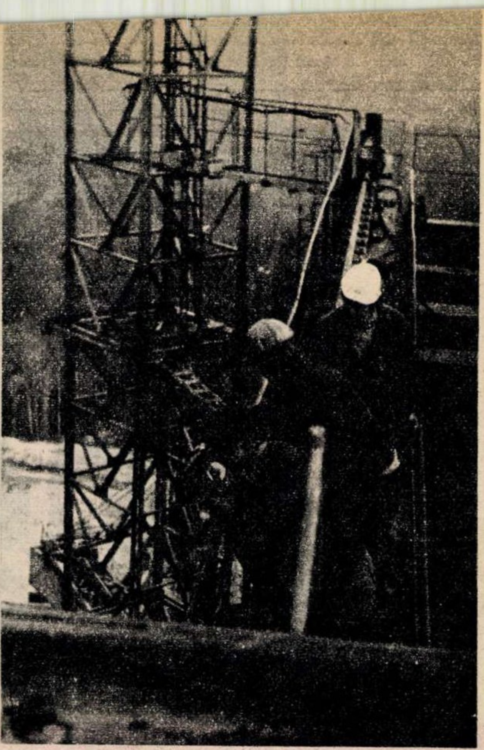

DIALOG LA IZVOARELE CUTEZANŢEI

În aceste zile de hărnicie şi efort unanim privind ridicarea României pe noi culmi de edificare a construcţiei socialiste multilateral dezvoltate, în aceste zile cînd întreaga naţiune se pregăteşte să întîmpine cel de-al XIII-lea Congres al partidului cu mîndria tuturor înfăptuirilor noastre temeinice, ca peste tot în vatra poporului nostru harnic, la ANINA ritmurile muncii însufleţitoare sînt în punctul cel mai de vîrf. Se gîndeşte, se proiectează, se decide şi se înfăptuieşte. Parametrii muncii sînt cei ai gîndirii şi indicaţiilor date de secretarul general al partidului, tovarăşul **Nicolae Ceauşescu;** sînt parametrii cutezanţei revoluţionare. Aici, în ţinuturile carpatice ale Aninei, după cum vă este cunoscut, cu cinci-şase ani în urmă, s-a hotărît „declanşarea" unui nou furnizor de energie: Termocentrala de la CRIVINA pe şisturi bituminoase. Acestea se găsesc din belşug în carierele de la Coflat sau Tîlva Zînei – un soi de cărbune cu un conţinut sărac în carbonul propriu-zis. Puterea lui calorică este de numai 900 calorii/kg în timp ce huila românească, spre exemplu, ajunge şi la 5 000 calorii/kg. Trei milioane de tone de şisturi bituminoase care vor fi exploatate anual sînt gata să devină energie electrică produsă de termocentrala de la ANINA...

În faţa noastră apare un munte tăiat pe jumătate, iar din pieptul acestui trunchi de con de piatră uriaş se înalţă o cetate de fier. Aici, unde poţi crede că te afli în codrii de pe vremea lui Gelu sau Horea, deodată să te trezeşti cu un munte retezat pe care se ridică un mastodont industrial neîntîlnit în lume decît de vreo două-trei ori la fel de modern. Stau de vorbă cu comunistul Dumitru Roşeanu, un mare energetician:

– Termocentrala pe şisturi bituminoase ANINA este un imperativ al forţei şi energiei. Iat-o în toată măreţia ei, gata să consume numai într-o singură oră 720 tone de şist bituminos. Puterea de furnizare a energiei electrice a acestei termocentrale va fi aproape egală cu aceea a marii hidrocentrale de la Porţile de Fier I. Astfel, judeţul Caraş-Severin, dintr-un mare consumator de energie electrică devine un mare producător al aceleiaşi energii; iată-l, aşadar, dintr-o dată propulsat în rîndul celor mai puternice judeţe din ţară, ca să nu mai vorbim de Reşiţa metalurgistă...

Al. Chirilă

Mihaela Stoica

Nicu Costăchescu

Cristian Richter

Cristina Miriţă

Al. Tănasie

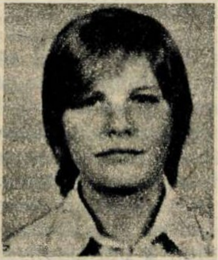

Marina Cepeliuc

Muncă şi creaţie

La Crivina toate cele patru anotimpuri sînt pe cît de frumoase şi mîndre, pe-atît de capricioase. La termocentrală constructorii nu cunosc decît unul singur: anotimpul muncii şi al creaţiei. Iată, s-a efectuat primul front de producţie la primul grup de 330 MW. Acest obiectiv urmează să fie pus imediat în funcţiune definitivă: imperativ românesc în realizarea independenţei energetice preconizată de partid, a întregii patrii. Închipuiţi-vă ce va reprezenta această termocentrală cînd, în final, va produce de 3 ori 330 MW! Cînd kilometri de bandă vor transporta din ţinuturile Aninei şisturile bituminoase către „Cuptoarele planetare" ale acestei cetăţi de ştiinţă, muncă, eroism şi mîndrie naţională.

Aceşti oameni minunaţi şi meseriile lor puternice

Constructorii şi montorii de la Crivina sînt oameni tineri şi pasionaţi de relizarea acestei epopei ştiinţifice şi tehnice. Cînd vorbeşti cu ei, dialogul devine rapid, abrupt, frazele sînt formate din cuvinte fierbinţi, din unelte şi formule. Ei vorbesc nu numai cu cuvinte, ci cu toată termocentrala deodată. Macaragiul Busuioc Croitoru sau montorul Petre Pascu, de la turbine, şeful de echipă Apostu Bogdan, Adrian Iacovu de la brigada de punere în funcţiune a instalaţiilor, operatorul Ion Toma, inginerul Dorin Hrelescu (un fel de Hercule la 30 de ani), operatorul gamma Ilie Dicu sau maistrul de defectoscopie Mircea Stăncescu vorbesc aparent puţin şi obişnuit, numai că întreaga lor limbă românească, de cînd se trezesc şi pînă se culcă este mai ales cea a hărniciei superioare, limba română a construcţiei şi păcii, limba română a făuririi noastre socialiste.

– I-am văzut, ne spune Dumitru Roşeanu, cînd s-a pus în funcţiune „primul paralel" – prima parte productivă a termocentralei, bucurîndu-se ca nişte copii sau adolescenţi; îşi vedeau eforturile împlinite. Parcă sosiseră dintr-o expediţie în jurul Pămîntului sau a altei planete. Şi, într-adevăr, ei încheiaseră cu succes o mare expediţie de ştiinţă şi creaţie. Aici, departe în Munţii Aninei, există o lume a muncitorimii, ca de altfel în toată România, care-i gata şi capabilă oricînd să ridice o termocentrală de proporţii universale tot aşa cum tot ea poate să ridice mari oraşe, să construiască maşini şi nave maritime, să creeze în pace şi hărnicie. La Crivina oamenii se pot imagina ajunşi cu succes în anul de vîrf al acestrui secol: 2000.

Pe urmele părinţilor noştri

Inginerului Mircea Bărbieru nu-i prea place să dea interviuri sau să apară prin ziare, pentru că, zice el, „munca noastră de-aici, rosturile ei şi dimensiunile acestor eforturi sînt cam greu de explicat în cuvinte sau fotografii". Şi are perfectă dreptate. Om tînăr şi talentat, veşnic într-o mişcare

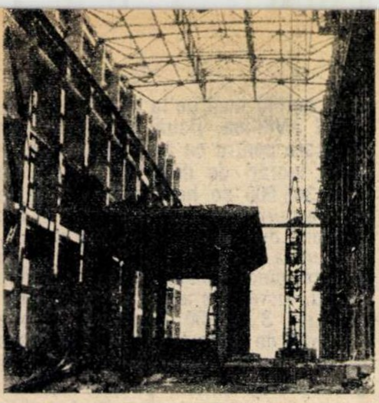

fără sfîrșit, Bărbieru e înconjurat de tineri și oameni de mare omenie și probitate profesională. Tot așa cum Vălean Vâtcă – adjunct șef de brigadă – este un fel de „spirit al luptei cu materia și inerția“, cum ar spune Labiș.

Dulgherii, fierarii-betoniști, zidarii și sudorii-lăcătuși formează un alt colectiv muncitoresc de bază în structura epopeii de la Anina. Astfel ne aflăm în **forma fază definitivă** a primului grup din termocentrală. **Atenție**: se produc megavații, aliniați imediat la rețeaua sistemului energetic național! „Pîinea care arde“ – așa este numit șistul bituminos de către energeticienii de la Anina – devine a noastră, a tuturor. Pe urmele muncitorilor constructori, la nici un pas depărtare, vin copiii șantierului. Ei formează o altă mulțime, cea a viitorului muncitoresc; toți fii de tehnicieni, maiștri, electricieni, mecanici, șoferi, macaragii. Ei sînt în șantier chiar acasă la ei. De obicei, fiecare îi are ca exemplu pe propriii săi părinți care sînt fie fierari-betoniști, fie constructori și energeticieni. Copiii de la Crivina, acești șantieriști, cum li se mai spune, sînt încă de pe acum familiarizați cu viitorul. Ei pot fi întîlniți în șantier la fel ca la cercurile tehnico-aplicative sau în cele de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Anina. Astfel, Cosmin Vâtcă, Costel Chirilă, Daniel Tănase, Cristina Icma, Dana Oichea, Cristina și Elvis Demeter, Mihaela și Cristina Matieș, Cristina Miriță, Gabi Odihă, Ramona Hărăștășan, Octavian Odină, Ranete Cucu, Ion Icma, Cristina Gündisch, Cristi Richter, Iulian Ceasăr, Marina Cepeliuc, Daniela Gavrilă, Cristina Grigoraș, Silvia Stăncescu, Ancuța și Iulian Petac, Sorin Sav, Nicu Costăchescu, Florentin Negulescu, Al. Tănasie, Violeta Vlăgea, Mihaela Stoica, Anișoara Neagu, Simona Șerban, Adriana Grozavu, Tamara Iacovu și Petre Ghiundiș, Costel Voinea, Ramona Marina sau Ovidiu Năsuia, Gabriel Dohotaru, Cezar Jijie sînt doar cîțiva cu care ne-am întîlnit și am discutat despre tot șantierul, despre nemaipomeniții lor părinți. Muncitorime harnică, pionierie cutezătoare, viitor luminos – iată numai trei dimensiuni reale ale acestui mare șantier. Și mai rețineți că și de aici începe să izvorească un alt fluviu al independenței noastre energetice.

ION CRÎNGULEANU

Cum se face pîinea...

EVOCARE DE Aurel Mihale

(Continuare din nr. trecut)

A venit apoi iarna, cu lipsuri și mai mari și cu tot mai puțină pîine. Viața celor oropsiți și mulți, tot mai îndoliată, era și mai amară. Noi eram mulțumiți dacă făceam și la două zile cîte o jumatate de cuptor de pîine, cel puțin cu aroma ei să umplem brutăria și strada. Domnul Bălan ceruse chiar să închidă brutăria, că lucra în pierdere și numai pîine nu se putea chema ceea ce dădeam noi oamenilor, dimineața, dar primăria nu-i aprobase. Eu intrasem cu totul în grija lui Răuță, în umbra vieții lui. Mă lăsa să pregătesc singur aluatul, îmi dădea regulat de citit cîte ceva, dar nu mă trecuse la frămîntat și nici nu-mi dezvăluise pînă la capăt taina mișcărilor lui. Cîteodată venea noaptea tîrziu și eu rămîneam să-i pîndesc întoarcerea pînă ce-mi bătea în geam. Și chiar din prag îl iscodeam cu privirile, căci de multe ori se întîmpla să se întoarcă fără de nimic sub haină, la piept.

Domnul Bălan avea și el grijile lui. Și fața bucălată, și burta i se mai trăseseră de-atîta alergătură după făină și mălai. Acuma, iarna, și cărbunii se găseau mai greu. Iar gîndul că Răuță va pleca militar curînd și eu încă nu-l puteam înlocui cu totul îl paraliza. Auzise, în schimb, că din lipsă de lucrători, luați mereu la armată, patronii brutăriilor mai din centru începuseră să tragă apa pînă deasupra cazanelor și coveților și să instaleze injectoare cu păcură la cuptoare. Îi intrase și lui în cap ideea asta și începuse să caute și el un instalator.

— Vă aduc eu unul, domnu' Bălan..., s-a oferit Răuță.

Și la cîteva zile doar, după sărbători, Răuță l-a și adus. Era, de fapt, mecanic de meserie și lucra la „Vulcan“; Velicu Grigore îl chema. Era mai în vîrstă și ca domnul Bălan, cu părul pe lîngă urechi cărunt și cu ochii puțin mijiți, parcă apăsați de sprîncenele negre și mari, ca de stuf. Avea o scurtă roasă de postav și-o șapcă parcă tăvălită în unsoare. Vorbea puțin, cu socoteală și miez, ca și Răuță, și chiar în ziua aceea s-a și înțeles cu domnul Bălan, la preț. Într-o săptămînă a tras conducta de apă și la cazan, și la coveți, și a instalat și injectorul. Rezervorul l-a ridicat pe niște console înfipte în zid, sub tavan, ca păcura să aibă cădere. Și-n prima zi de luni, cînd brutăriile erau închise, că nu dădeau nimic, a făcut proba injectorului. În noaptea următoare, cînd aveam pîine de copt, a venit de-a potrivit jetul de foc lichid, să îmbrace toată vatra cu bătaia lui, precum și tăria flăcării, galben-albăstruie, ca de aer aprins. Siguranța de sine și seriozitatea cu care-și vedea de meserie îl ridicase dintr-o dată în ochii mei. Răuță cel puțin îi arătase de la început un respect tacit, altul decît cel pe care îl avea față de domnul Bălan, dar lucrului acesta nu i-am dat atunci atîta importanță.

În brutărie apăruse de acum un miros nou, de păcură și de motor, de flacără de petrol cu fum subțire. Cuptorul se încingea mai repede și mai uniform, iar eu nu mai căram atîția cărbuni și atîta apă, și nici nu mai înghițeam funinginea aceea slinoasă, care îngroșase de un deget pereții. Ce mai, se schimbase dintr-o dată și fața, și puterea brutăriei. Dacă am fi avut făină, am fi putut face și patru cuptoare pline de pîine pe zi și n-ar mai fi așteptat atîta lume amărîtă degeaba în stradă. Acum aveam și timp liber mai mult, dar Răuță parcă îmi dădea cu țîrîita să citesc cîte ceva. De aceea, într-o seară, după ce plecase iar, am cercetat din nou scaunul din cămăruța lui. Ascunzătoarea însă nu mai era acolo; taburetul nu mai avea al doilea fund. Am scotocit apoi un ceas întreg, și cămăruța, și brutăria, dar locul acela de taină nu l-am mai găsit... „Se ferește de mine!“ m-am întristat. În clipa aceea, însă, am auzit zăpada în curte scîrțîind și-am și sărit să-i deschid. Era vînăt și roșu la față de ger și răsufla întretăiat, ca după fugă.

— Ciocea, ieși repede și vezi dacă nu m-a urmărit cineva.

Eram în umbra ulucilor, cînd pe trotuar au trecut în pas întins, aproape la trap, două umbre de oameni în paltoane negre. Cînd au intrat pe Dudești, au început să fluiere, dar nici măcar sergenții de stradă nu s-au arătat într-o noapte atît de geroasă. A apărut, în schimb, o patrulă militară, care, cu toată agitația celor doi, și-a văzut mai departe de drum, cu gulerele mantalelor ridicate și mîinile vîrîte adînc în mîneci, la piept.

— Iar ai scotocit! m-a luat Răuță la rost, de cum m-am întors. Să știi că, dacă n-ai răbdare, n-am să-ți mai arăt nimic!

Am tăcut, speriat de întorsătura asta. Eram ca un cal însetat, pe care, după ce i-ai dat doar să guste apa, îl puteai purta cu găleata pe orice drum. Setea asta am simțit-o apoi și mai avan, pîrjolindu-mă pe dinăuntru, căci Răuță n-a mai ieșit timp de cîteva zile. M-a trimis pe mine și la o farmacistă pe Dudești, de i-am dus în cîteva rînduri cîte o pîine, și după Velicu Grigore, să vină să controleze injectorul. Dar și după discuția cu Velicu a mai stat închis ca la o săptămînă, timp în care începuse să-l roadă și pe el singurătatea. Noaptea tîrziu, după ce băgam pîinea în cuptor, așteptam să se coacă, întinși pe lavița mea și amețiți de aroma ei ce rascolea mahalaua și-i fericea pe flămînzi cel puțin în somn. Acum Răuță îmi povestea pe întuneric, nu atît despre lumea asta strîmbă pe care o cunoșteam, cît despre cea la care visa el, cu pîine pentru fiecare om. Avea inima încinsă de un dor și de-o credință care mă tulburau. Cînd simțea, după miros, că pîinea e gata, se ridica, lua una de la margine și, furat încă de visul acela, o frîngea și-i pipăia iluminat miezul fierbinte, și-mi dădea și mie să gust, să învăț a prinde clipa asta sfîntă a coacerii ei.

Nu m-am putut însă bucura prea mult nici de mulțumirea și împăcarea asta. În martie, lui Răuță i-a venit ordinul de încorporare înainte de timp. Frontul ajunsese pe neașteptate la granița țării. Pînă la plecare nu mai avea decît două săptămîni și eu trebuia să învăț — cît de cît — să frămînt aluatul și să și coc, cu pricepere, pîinea. Domnul Bălan a intrat dintr-o dată la grijă și chiar din ziua aceea am și trecut la covată. Îmi dădeam toată silința, numai că putere nu aveam destulă și după fiecare covată mă clătinam, scăldat în nădușeală.

— O să capeți și tu putere..., mă încuraja Răuță.

El însă m-a lăsat nu numai la covată, dar și în rețeaua legăturilor lui, pe care încă nu le cunoscusem. Prima dată m-a trimis la farmacista de pe Dudești, c-o pîine înfășurată într-un ziar... „Eu am făcut-o!“ i-am spus, după cum mă învățase el. „Atunci trebuie să fie bună!“ a zis farmacista și mi-a dat în locul pîinii un alt pachet, înfășurat la fel. La brutărie, Răuță a pus scara sub rezervorul de păcură și așa am aflat și noua ascunzătoare, o firidă făcută anume în zid, după rezervor. Aici am ținut pachetul acela o noapte, ca de obicei; a doua zi, Răuță mi-a înfășurat într-un ziar manifestele cu o altă pîine și m-a trimis în Parcul Carol, unde am ajuns abia spre seară, după ce am ocolit jumătate de București cu cîteva tramvaie. M-am oprit pe o bancă anume, sub niște castani, cu inima ticăind de încordare, dar îmi plăcea. Era spre primăvară, nu mai era așa de frig și aici în parc se simțea gustul amărui al mugurilor umflați sub coajă și de crud al ierbii care încolțea. Am desfăcut pachețelul, am rupt pîinea și am început să mănînc fără sfială, cum tot Răuță mă învățase. Se însera, cînd pe bancă s-a așezat chiar mecanicul, dar a trebuit să-i aștept întrebarea știută, de asemenea, de la Răuță... „E coaptă bine pîinea?“... „Poftim, încearcă și dumneata!“... Și mîinile ni s-au întîlnit — tînără a mea, cu pielea ca hîrtia, uscată de cocă, bătrînă a lui, cu pielea zbîrcită, înnegrită de unsoare — pe pîinea pe care o frînsesem chiar pe teancul de manifeste...

Așa am rămas și la brutărie, și în rețeaua acelor legături ascunse, în locul lui Răuță, pentru totdeauna...

UN PĂMÎNT VEŞNIC TÎNĂR

> **„În concordanţă cu prevederile Programului naţional de îmbunătăţiri funciare în perioada 1986—1990 se vor amenaja pentru irigaţii 1,8—2,3 milioane hectare, ajungîndu-se astfel, la sfîrşitul cincinalului, la 5,5—6,0 milioane hectare. Totodată, vor fi efectuate lucrări de desecări pe 1,5 milioane hectare şi de combatere a eroziunii solului pe 800 mii hectare."**
>
> *Din proiectul de Directive ale Congresului al XIII-lea al Partidului Comunist Român*

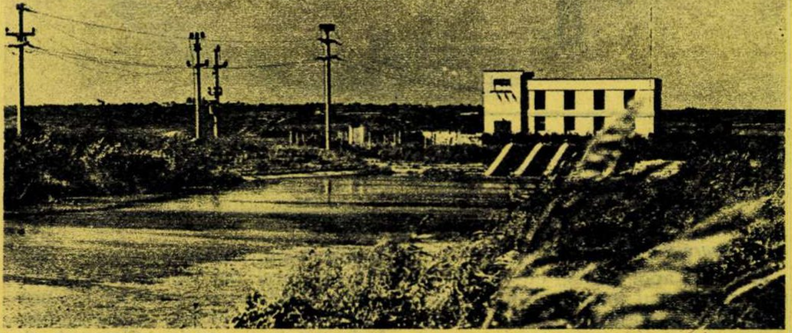

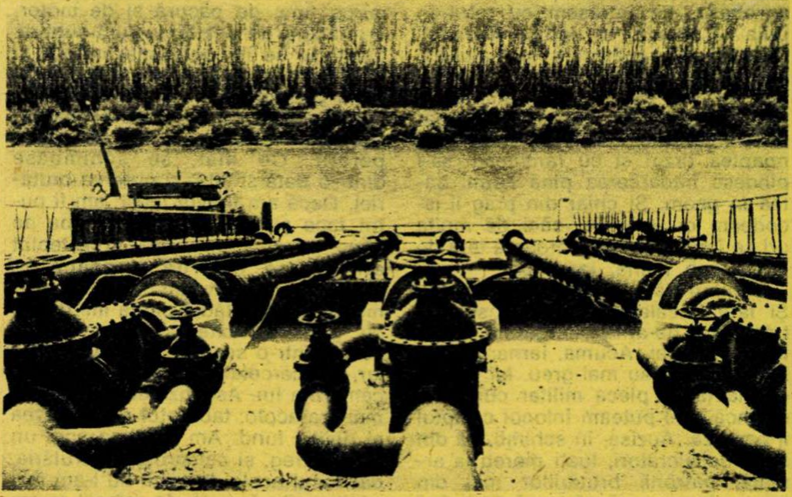

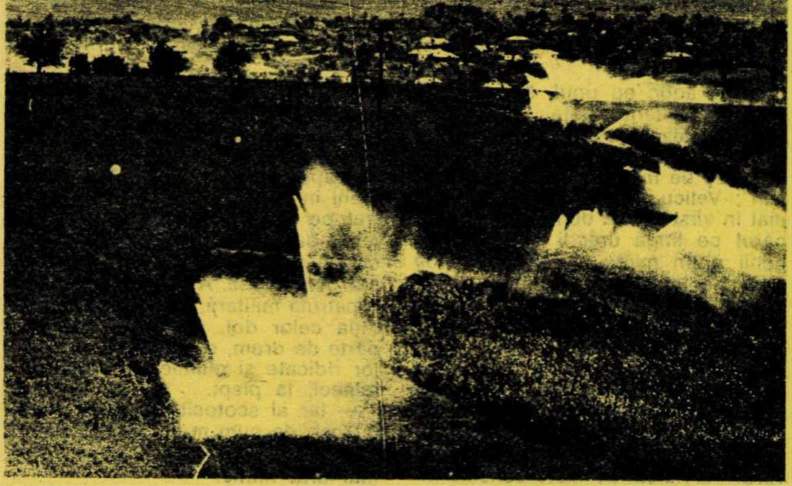

Cea mai mare bogăţie naturală a ţării este pămîntul. O ştim de la străbuni şi ne convingem de acest adevăr an de an, muncind pămîntul neobosit, cu dragoste şi cu ştiinţă şi urmărindu-l uimiţi, de primăvara, cînd primeşte mirabila povară a seminţei, şi pînă sub primele brume ale toamnei, cînd asistăm la miracolul împlinirii în lanuri.

În prezent, producţia agricolă a ţării este de şapte ori mai mare decît cu 40 de ani în urmă, deşi suprafaţa agricolă este aproximativ aceeaşi. Recoltele sînt mereu mai mari, ca urmare a folosirii din plin a maşinilor, îngrăşămintelor, irigaţiilor, seminţelor selecţionate şi altor mijloace create de ştiinţa, tehnica şi industria noastră. Ele se traduc în pîine şi fructe, carne şi lapte, legume şi alte produse de primă necesitate.

Dar, atenţie! Pămîntul are calitatea de a-şi putea spori comorile; el are însă „defectul" de a nu putea să se apere singur. Ogoarele întinse acoperite cu humus sînt deosebit de sensibile: ele se resimt fie de pe urma lipsei, fie de pe urma excesului de apă. Pantele arabile cad adeseori victimă apelor năvalnice de primăvară, ploilor lungi de toamnă, care duc cu ele către hăurile văilor pămînturi însămînţate, straturi îngrăşate, culturi gata de a fi culese. Specialiştii au socotit că, în lupta continuă dintre pămînturi şi ape, în ţara noastră se pierd anual 160 000 000 tone de soluri fertile. Echivalentul unui tren lung de 16 000 000 de vagoane convenţionale încărcate cu cîte 10 tone fiecare! Cîţi ani ar fi necesari pentru ca pămîntul să se refacă de pe urma acestor pierderi? S-a calculat că un strat de humus gros de 20 de centimetri are nevoie, pentru a se forma, de o acţiune a factorilor naturali – soare, apă, vînt – cu o durată între 2 000 şi 7 000 de ani! Este limpede că nu ne putem îngădui să asistăm nepăsători la procesul de degradare al pămîntului, aşteptînd ca acesta să se regenereze cîndva, într-un viitor ipotetic.

Arhitect îndrăzneţ şi clarvăzător al noii societăţi în toate elementele sale componente, Partidul Comunist Român a înscris încă de mult printre obiectivele sale scoaterea terenurilor agricole naţionale de sub ameninţarea primejdiilor amintite. Aceasta înseamnă că, dispunînd de pămînturi bine stabilizate, riguros îndiguite, optim irigate, omul societăţii socialiste va ajunge să vadă ceea ce înaintaşii lui îndrăzneau doar să viseze: realizarea unor recolte sigure, stabile, independente de capriciile meteorologice, capabile de a fi judicios planificate şi mereu sporite, după nevoile întregii societăţi.

În acest domeniu am moştenit o situaţie grea. Cu 40 de ani în urmă suprafaţa amenajată pentru irigaţii nu depăşea în ţara noastră 18 000 de hectare. Să comparăm această cifră cu suprafaţa ce va putea fi irigată la sfîrşitul acestui an: 3 300 000 de hectare! Şi să comparăm mai departe această cifră cu cea pe care o va cunoaşte – după cum prevede proiectul de Directive ale Congresului al XIII-lea al partidului – anul 1990: 5 500 000–6 000 000 de hectare amenajate pentru irigat! Faţă de cele 18 000 de hectare irigate, existente în anul 1944, astăzi se amenajează, în fiecare an, pentru irigaţii, o suprafaţă de aproape 22 de ori mai mare – adică 400 000 de hectare. Înainte de sfîrşitul acestui secol, România socialistă va prezenta exemplul – destul de rar în lumea contemporană – al unei ţări care va avea amenajată pentru irigaţii întreaga suprafaţă arabilă, putînd să acopere integral nevoile de apă ale agriculturii sale.

Ca şi irigaţiile, desecările – scoaterea pămînturilor de sub excesul de apă – constituie preocupări a căror origine se pierde în negura vremurilor. Încă în antichitate desecările se practicau pe scară largă. În ţara noastră există atestări ale acestui fel de lucrări datînd încă de la mijlocul veacului al XVIII-lea. Două secole au fost necesare pentru ca anul 1944 să însumeze lucrări de desecare cuprinzînd abia 345 000 de hectare. În deceniile care au urmat s-au deschis noi şi noi şantiere de efectuare a desecărilor – din Lunca Prutului pînă în Bihor şi de pe Siret pînă în Insula Mare a Brăilei... Astăzi, lucrări de acest fel sînt executate pe 3 200 000 de hectare, alte 1 500 000 de hectare urmînd a fi scoase de sub domnia apelor şi puse sub supravegherea omului pînă în 1990.

Să ne mai întoarcem o clipă cu gîndul în anii dinaintea erei socialismului în ţara noastră. Vechile regimuri au organizat şi ele lucrări de apărare împotriva eroziunii solului. Dar „organizarea" se oprise la... 2 000 de hectare! Ritmurile noi au pătruns însă treptat şi aici, pe măsură ce s-au asigurat specialiştii, maşinile şi celelalte mijloace necesare desfăşurării cu succes a luptei pentru „reamenajarea" pămîntului. Rezultatul a fost că România dispune azi de 2 100 000 de hectare de teren apărate împotriva eroziunii – adică de peste 1 000 de ori mai mult decît în urmă cu 40 de ani. Încă 800 de mii de hectare li se vor adăuga, pînă în 1990, aşa cum prevede proiectul de Directive ale Congresului al XIII-lea.

Din cele relatate pînă acum reiese că lupta pentru salvarea pămînturilor, pentru recuperarea lor a însemnat o uriaşă muncă de organizare. Cum se întîmplă de obicei, în cursul unor asemenea desfăşurări de amploare, au ieşit la iveală fapte, idei şi iniţiative memorabile. Să ne referim, în această ordine de idei, la „experienţa Perieni". Numele este al unui sat din judeţul Vaslui. Un sat în care, pînă nu foarte de mult, oamenii culegeau mai mult speranţe decît grîne, dat fiind că patru cincimi din suprafeţele de teren de care dispuneau erau afectate de eroziune. Or, tocmai aici a luat fiinţă, în urmă cu două decenii, Staţiunea centrală de cercetări pentru combaterea eroziunii solului. Cercetătorii, laolaltă cu toţi cei ce muncesc în agricultura acestor locuri, s-au pus pe treabă. Drenare, terasare antierozională, împădurire au devenit noţiuni pe care chiar şi copiii au început să le înveţe la Perieni, Delea Veche, Coseşti, Ivăneşti... Draglinele şi basculantele au umplut versanţii. Acei versanţi de pe care anual se scurgeau, pierzîndu-se (pentru cîte mii de ani?) cîte 20–24 de tone de pe fiecare hectar din humusul în care cresc grîul şi porumbul, sfecla de zahăr şi floarea-soarelui, plantele de tot felul... Cu dragoste şi cu răbdare, oameni şi maşini au reînvăţat pămîntul să fie el însuşi – stabil, ascultător, gata să răspundă prin recolte bogate grijii ce i se arată. Dacă este nevoie de exemple, iată-le: de la recoltele de altădată, nu mai mari decît de 600–700 kg de grîu şi 800–1 000 kg de porumb la hectar, s-a ajuns, în 1984, la recolte medii (pe o suprafaţă de 2 100 de hectare) de 5 700 kg grîu şi 7 000 kg porumb la hectar; de la mai puţin de 6 000 kg de struguri culeşi cîndva, de pe fiecare hectar de vie, cei din Perieni au strîns în 1984 peste 11 000 kg. Experienţa celor din Perieni a rodit cu putere şi dincolo de hotarele comunei. Azi, în 34 de judeţe ale ţării se desfăşoară ample acţiuni de combatere a eroziunii solului. Ceea ce va însemna cantităţi sporite de grîu şi porumb, de floarea-soarelui şi sfeclă de zahăr, de legume şi fructe ce se vor culege de pe pămînturile scoase de sub primejdia degradării. În ţara noastră, viitorul aparţine deopotrivă tinerilor şi pămînturilor reîntinerite!

RADU ŢIULESCU

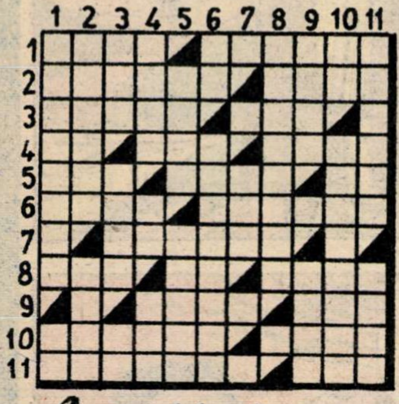

A sosit toamna

ORIZONTAL: 1) Pictorul care ne-a lăsat tablourile „După culesul viei" și „Struguri de Dealul Mare". Alt pictor, autor al unor autumnale din care amintim „Peisaj de toamnă". 2) Poet chilian care a scris poemul „Strugurii și vintul". A inceput școala. 3) Susțin vița de vie. Diminutiv feminin. 4) La intrarea in clasă. Localitate in R.D.G. Programul școlarului. 5) Bogăția toamnei (sing.). Mare in Asia Centrală Sovietică. Corneanu Sorin. 6) Se găsește in gazele de sondă. A urzica. 7) Zina melopeelor, doamna cucurbitaceelor... 8) Rîu in R.P. Chineză (Tibet). 2 /3 dintr-un măr— „Naiul toamnei se aude..." este primul vers din poezia „Sună toamna" a acestui scriitor român contemporan (Ștefan). 9) Unul din fructele toamnei. La munte! 10) Rămin toamna dezgoliți de frunze (sing.). Adăpost pentru iarnă al unor plante. 11) Creatorul pînzei „Toamna". Poet contemporan din a cărui creație cităm poezia „Impresie de toamnă".

VERTICAL: 1) Poet liric grec (sec. VI-V i.e.n.). Boabe de struguri. 2) Soi de viță de vie cu bobul negru, rotund și mic, cultivat in podgoriile din Moldova. A compus baletul „Cind strugurii se coc". 3) A intreprinde cea mai importantă lucrare agricolă de toamnă. 22 septembrie 1984, inceputul toamnei astronomice. Barbu Nicoleta. 4) Roadele ingemănate ale toamnei. Un număr scurt. Cuvînt care imită sunetul unei căderi. 5) Autorul liedului „Cîntec de toamnă". Migdalele lui Topîrceanu (masc.). 6) Rămase din vară! Octombrie (pop.). 7) Lac in sudul Suediei. 8) Bogatele roade ale toamnei adunate și puse la adăpost (masc. sing.) 9) Meșter ceramist. Pictor și grafician român care, incepind din 1921, a participat cu lucrări la Salonul de toamnă de la Paris. 10) Cad primii fulgi de nea! Se pune la murat din toamnă. 11) Ploaie torențială. Centru carbonifer care alimentează centrala de la Comănești.

DICTIONAR: IMB, NJA, ASN.

AGENDA CONCURSURILOR NOASTRE

► Așteptăm, de la participanții la actuala ediție a concursului **„Start spre viitor"**, scrisori, reportaje, fotografii din activitatea de realizare a construcțiilor la care lucrează. Cele mai interesante relatări vor fi publicate.

► Miniconcursul nostru **„Enigma"** rămîne deschis. Vă reamintim că în urma fiecărei etape va fi desemnat un cîștigător, numele tuturor fiind publicate la încheierea serialului respectiv.

► În aceste zile, pornesc spre destinatari premiile cîștigătorilor concursului **„Cunoașteți autorul?"**

► Cititorii care au obținut **premii sau mențiuni în cadrul concursului nostru literar-artistic „Eroica" sînt rugați să ne comunice cît mai urgent adresa exactă,** pentru a le putea expedia premiile și diplomele.

ENIGMA

de TUDOR NEGOIȚĂ

V. – Cuțu, cuțu! chem eu, îl iau pe Bubi și-l strecor în garaj prin gura de scurgere a apei. După care înțepenesc un băț în deschizătura dreptunghiulară, în așa fel încît puiul de șoricar să nu mai poată ieși. Acum ne punem pe bătut mingea cu sîrg, jăvruța mai schiaună din cînd în cînd, dar o conving pe Elvira să-l lase acolo, ba mă și cert cu ea, e cît pe-aci să-mi torpileze ideea „că ei îi e milă de bietul Bubi". Dar apare, din fericire, „Nea Fane", care ne spune supărat să ne jucăm în stradă dacă vrem, nu „în curtea lui"! Îl liniștesc, asigurîndu-l că așa vom face, dar să ne dea voie să scoatem șoricarul din garaj, „că l-au încuiat acolo cînd au plecat".

– Noi? L-am încuiat în garaj?! Nu se poate! face foarte convins „Nea Fane". Bubi scheaună însă și, mirat, înfuriat, proprietarul garajului descuie ușa, o deschide, eu intru repede după el, dar prostul de Bubi țîșnește ca din pușcă printre picioarele noastre spre soare. În garaj cîteva cutii mari sînt desfăcute, văd în ele și pe niște rafturi casetofoane, piese de schimb pentru mașini, cartușe de țigări străine. Așa deci! Nu m-am înșelat.

– Ați văzut că l-ați încuiat înăuntru?! exclam eu triumfător.

– Nu se poate! Nu era, nici nu l-am zărit azi... Ba! Stai puțin! Cînd am plecat, am văzut potaia în curte. Era **în curte!** zice deodată Fane. Cum a ajuns în garaj?

– Nu se poate! spun eu acum. Ați văzut doar, era în garaj! L-ați încuiat!

Individul își trage mustața, se uită cam chiorîș la mine și se apleacă, să se uite afară, prin deschizătura de scurgere a apei. Poate să se uite mult și bine, n-o să-i dea lui prin cap cum am procedat. Știți de ce? Ei, acum chiar că-i simplu!

•

A cincea întrebare ar fi tocmai aceasta. De ce-i atît de convins Radu că nu-i va fi descoperită mica stratagemă? Scrieți-ne pe adresa: Redacția „Cutezătorii", Piața Scînteii nr. 1, București, cod 71341. Menționați pe plic: Pentru ENIGMA.

REBO ELIPTIC
ANAGRAMAT

Al patrulea membru al familiei rebo este reboul eliptic anagramat. După cum indică și titulatura sa, dintr-unul din termenii care formează cuvîntul-soluție se elimină o literă. După aceasta se trece la amestecarea (anagramarea) literelor din cuvintele obținute prin „citirea" imaginii, căutîndu-se a se găsi la dezlegare o soluție corespunzătoare titlului. Litera se elimină din acel cuvînt care apare la cheie în paranteză. Iată un exemplu.

IRONIE
(Rebo eliptic anagramat: 4+(6)=9)

După cum se observă, desenul reprezintă doi pești. Stabiliți ce pește reprezintă fiecare imagine, apoi controlați la cheie dacă noțiunile găsite corespund ca număr de litere. Unul din pești este CRAP, celălalt este ȘTIUCĂ. Deoarece avem de-a face cu un rebo eliptic, se scade o literă din cuvîntul al cărui număr de litere e pus în paranteză la cheie. După aceea, fiindcă reboul este și anagramat, se amestecă cele nouă litere rămase astfel încît să dea un cuvînt în legătură cu titlul.

Iată un alt rebo, pentru a vă încerca forțele.

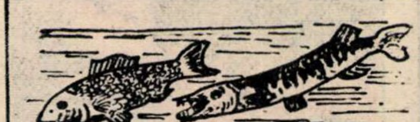

NAVALĂ
(Rebo eliptic anagramat: (5)+4=8)

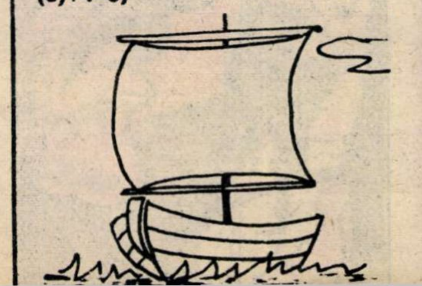

„TALENTUL E DOAR PUNCTUL DE PLECARE"— ne spune Anișoara CUȘMIR STANCIU

ANIȘOARA CUȘMIR STANCIU (STÎNGA), CAMPIOANA OLIMPICĂ ȘI RECORDMANA MONDIALĂ A PROBEI DE SĂRITURĂ ÎN LUNGIME, ÎMPREUNĂ CU VALI IONESCU, MEDALIATĂ CU ARGINT, CAMPIOANĂ EUROPEANĂ.

Foto: AUREL NEAGU

Salutări pionierilor!

Pentru cei care vor să facă sport de performanță e bine să știe că talentul fără muncă asiduă nu duce la aurul olimpic.

Anișoara Cușmir Stanciu

DIN NOU O ROMÂNCĂ

Cu medalia de aur cucerită de Anișoara Cușmir Stanciu la Los Angeles, sportul românesc și-a înscris în „Cartea de aur" a Olimpiadelor a noua medalie olimpică obținută la o probă de atletism la care România deține supremația internațională: săritura în lungime (Anișoara este autoarea recordului mondial, cu 7,43 m, iar Vali Ionescu este medaliată cu argint la Olimpiadă). Cu 16 ani în urmă, la Jocurile Olimpice din Mexic, tot o româncă, Viorica Viscopoleanu, a devenit campioană olimpică, sărind 6,82 m. Așadar, la Los Angeles, Anișoara a readus titlul olimpic pe meleagurile României.

...În 1968, cînd Viorica a cîștigat medalia de aur, Anișoara avea doar 6 ani. Îi împlinise în luna iunie. În toamnă s-a înscris în clasa I, la Școala nr. 8 din Brăila, orașul ei natal. Era mică, pirpirie. Nu știa nimic despre sport. I s-a recomandat să facă exerciții fizice.

– Și totul a început cu... un cros pionieresc, în care am cîștigat, ne spune Anișoara. M-am îndrăgostit de alergările lungi. Apoi am încercat la 60 de metri garduri, la sprint, adică la alergările în viteză și la săritura în înălțime. La toate aceste probe am „mers" bine. M-a remarcat profesorul Ion Leu, de la Clubul sportiv școlar. „Ai putea da rezultate mai bune la... săritura în lungime", mi-a spus acesta. Și am încercat la lungime. Aveam vreo zece ani...

Colegele n-au prea încurajat-o. Îi spuneau că ar trebui să aibă picioare de... cangur pentru a izbuti la această probă. Iar Anișoara era cam mititică. Dar ea nu s-a descurajat.

PRIMA ROMÂNCĂ SARE PESTE ȘAPTE METRI
sau
ANIȘOARA ȘI BOB BEAMON

După ce a absolvit clasele gimnaziale la Brăila, s-a mutat la Craiova, unde a urmat liceul, devenind membră a clubului craiovean C.S.M. (azi are dublă legitimare, aparținînd și de Steaua) și avînd ca antrenor pe Ion Moroiu. Acesta îi va îndruma, pas cu pas, drumul spre aurul olimpic.

– La Craiova a început, acum 11 ani, urcușul, cu niște rezultate care ar fi descurajat-o pe altă fată, ne spune Anișoara. Astfel, în **1973**, am sărit doar... 3 metri și 80 de centimetri, deci cam... jumătate din recordul mondial pe care l-am stabilit, după zece ani de muncă și antrenament extraordinar: 7,43 m! Iată cum am „crescut": în **1974** – 4,25 m; **1975** – 4,84 m; **1976** – 5,02 m; **1977** – 5,56 m; **1978** – 5,98 m; **1979** – 5,99 m; **1980** – 6,53 m (în 1980 eram junioară, iar recordul meu național este și azi în picioare). În **1981** am sărit 6,92 m, iar în **1982**, reușind 7,15 m, am devenit prima româncă ce a depășit granița celor 7 metri. Un an mai tîrziu am stabilit un nou record mondial al probei, cu 7,43 m, rezultat apreciat de unii drept o performanță comparabilă cu a lui Bob Beamon, care la Olimpiada din Mexic a sărit 8,90 m la lungime, stabilind un record mondial și olimpic.

MUNCA — FORȚA URCUȘULUI SPRE PISCURI

– Cititorii revistei noastre ar dori să afle care-i „secretul" cîștigării aurului olimpic, am spus eu, privind-o, în timp ce se pregătea de antrenament alături de soțul ei, Paul Stanciu (recordman național, în 1984, la 100 m plat).

– Nu-i vorba de nici un secret, a răspuns Anișoara, trecîndu-și mîna prin părul blond. Mi-a plăcut sportul și... atît! Iar dacă îți place ceva din tot sufletul, nu se poate să nu izbutești. Îți place, de pildă, tehnica radio? Ei bine, atunci luptă din răsputeri să te perfecționezi în acest domeniu. Mie mi-a plăcut atletismul. Și am izbutit. **Talentul n-a fost decît punctul de plecare, punctul de start.** Ceea ce a contat a fost munca, antrenamentul îndîrjit, de zi cu zi, zile, săptămîni, luni și ani, pe timp frumos sau pe ploaie și zăpadă. Nu trebuie să te descurajezi, chiar dacă, uneori, te poticnești. Uneori se întîmplă să primești și o notă mai... slabă. Ei bine, dacă vei continua să înveți cu sîrguință, vei cîștiga bătălia. Aș compara munca, antrenamentul, cu un continuu urcuș spre un pisc de munte. Munca îți dă totdeauna puteri să ajungi mereu mai sus, pînă la... aurul olimpic.

SEVER NORAN

Cutezătorii

Redactor șef MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA; Responsabil de număr: ECATERINA ROȘCA; Prezentarea artistică: POMPILIU DUMITRESCU. Coperta: C. DIACONU

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64-66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază.

Index 41836 12 pagini 1,50 lei

Scenariu: TITUS VÎJEU **Desene:** TEODORA și SANDU FLOREA

HOREA

9

5

Rezumatul episodului precedent: DEȘI ÎMPĂRATUL IOSIF AL II-LEA NU ȘI-A ASCUNS ÎNȚELEGEREA FAȚĂ DE CAUZA CELOR REPREZENTAȚI DE HOREA ȘI NICI PREȚUIREA FAȚĂ DE AUTORITATEA MORALĂ A ȚĂRANULUI DIN ALBAC, MĂSURI CONCRETE PENTRU ÎMBUNĂTĂȚIREA SITUAȚIEI IOBAGILOR DIN TRANSILVANIA NU S-AU LUAT. HOREA ȘTIE ACUM CĂ NUMAI RIDICAREA LA LUPTĂ A IOBAGILOR LE POATE APĂRA CAUZA.

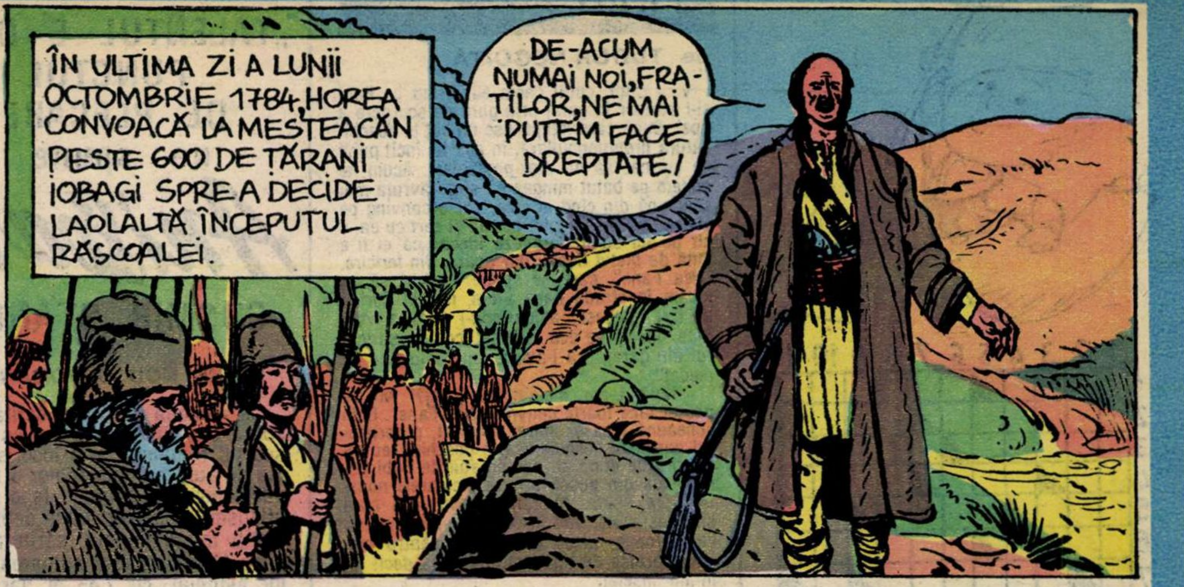
ÎN ULTIMA ZI A LUNII OCTOMBRIE 1784, HOREA CONVOACĂ LA MESTEACĂN PESTE 600 DE ȚĂRANI IOBAGI SPRE A DECIDE LAOLALTĂ ÎNCEPUTUL RĂSCOALEI.
DE-ACUM NUMAI NOI, FRAȚILOR, NE MAI PUTEM FACE DREPTATE!

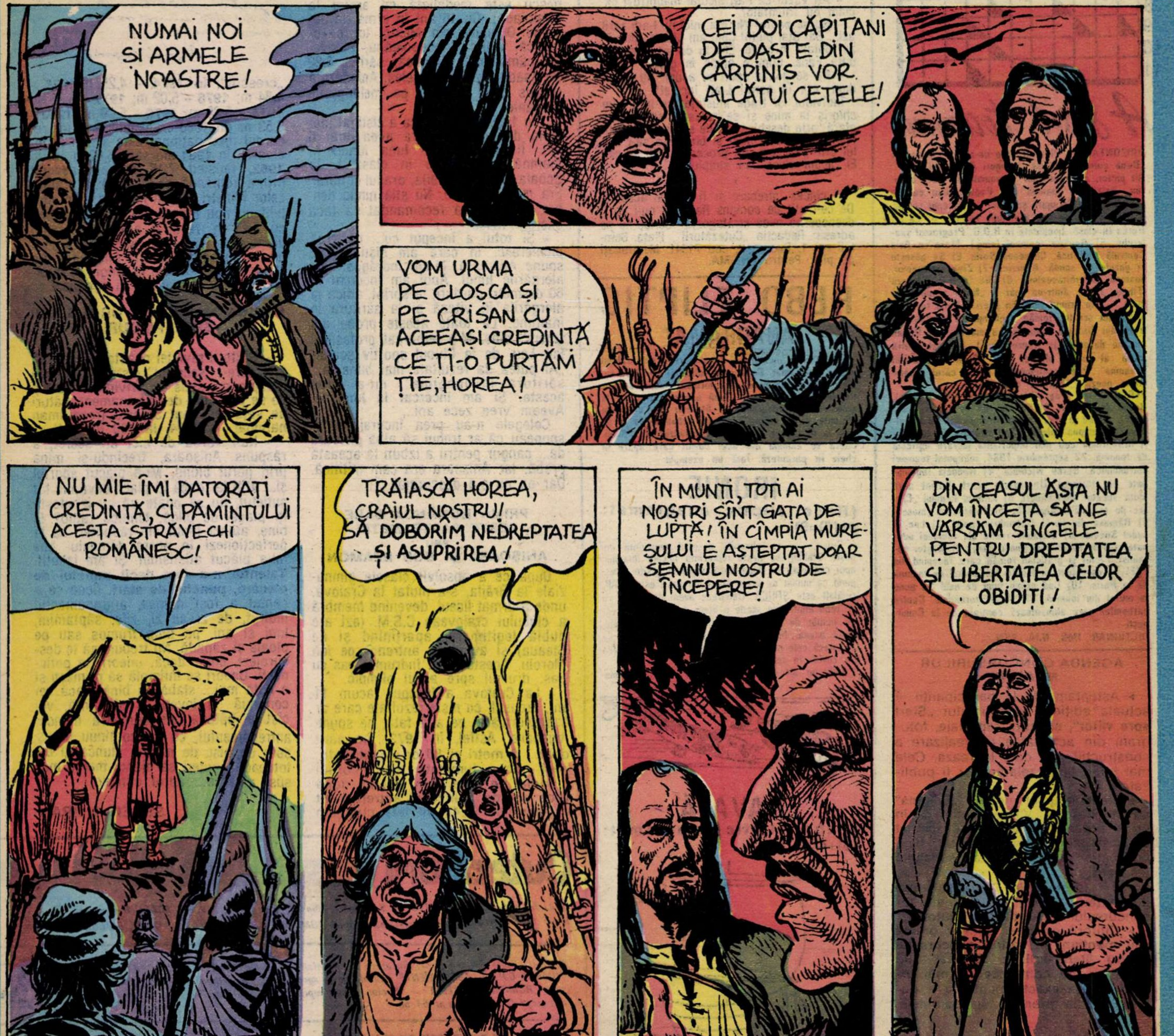
NUMAI NOI ȘI ARMELE NOASTRE!
CEI DOI CĂPITANI DE OASTE DIN CÂRPINIȘ VOR ALCĂTUI CETELE!
VOM URMA PE CLOȘCA ȘI PE CRIȘAN CU ACEEAȘI CREDINȚĂ CE ȚI-O PURTĂM ȚIE, HOREA!
NU MIE ÎMI DATORAȚI CREDINȚĂ, CI PĂMÎNTULUI ACESTA STRĂVECHI ROMÂNESC!
TRĂIASCĂ HOREA, CRAIUL NOSTRU! SĂ DOBORÎM NEDREPTATEA ȘI ASUPRIREA!
ÎN MUNȚI, TOȚI AI NOȘTRI SÎNT GATA DE LUPTĂ! ÎN CÎMPIA MUREȘULUI E AȘTEPTAT DOAR SEMNUL NOSTRU DE ÎNCEPERE!
DIN CEASUL ĂSTA NU VOM ÎNCETA SĂ NE VĂRSĂM SÎNGELE PENTRU DREPTATEA ȘI LIBERTATEA CELOR OBIDIȚI!

(Va urma)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

JOI, 25 OCTOMBRIE 1984,
ANUL XVIII (NR. 890)

43

Din sumar:

- SUB GLORIOSUL DRAPEL AL PATRIEI — pag. 6—7
- TEMATICĂ ORIENTATIVĂ PENTRU CERCURILE ȘI CLUBURILE DE DEZBATERI POLITICO-IDEOLOGICE — pag. 8—9

CADRAN POLITIC

În cadrul vizitei de lucru întreprinsă în județul Olt, dialog nemijlocit și rodnic cu făuritorii de bunuri materiale și spirituale de pe cuprinsul acestor plaiuri înfloritoare, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, și tovarășa Elena Ceaușescu au participat duminică, 21 octombrie, la sărbătorirea „Zilei recoltei" și au vizitat, cu acest prilej, Expoziția realizărilor agriculturii județului Olt, organizată în municipiul Slatina.

Ziua recoltei, sărbătoare a tuturor lucrătorilor ogoarelor și, în același timp, prilej de bilanț al activității din agricultură, s-a desfășurat în acest an sub semnul amplei mobilizări a oamenilor muncii din unitățile agricole de stat și cooperatiste în vederea realizării prevederilor Programului național pentru asigurarea unor producții agricole sigure și stabile, obținerii unor importante succese în cinstea celui de-al XIII-lea Congres al partidului. Lucrătorii ogoarelor de pe cuprinsul județului Olt s-au prezentat în această zi-simbol a anului agricol cu rezultate pe măsura eforturilor depuse, cu producții record ce le asigură locuri de frunte în întrecerea socialistă, contribuind astfel la înfăptuirea noii revoluții agrare – cerință esențială a strategiei dezvoltării generale a patriei.

Îndreptățita satisfacție pentru rodnicia muncii lor, bucuria nețărmurită de a se întîlni din nou, în aceste momente sărbătorești, cu tovarășul Nicolae Ceaușescu, fiu iubit al meleagurilor Oltului, stimat și prețuit de întregul nostru popor, și-au găsit o semnificativă expresie în entuziasta primire ce i s-a făcut la sosirea în municipiul Slatina. După străvechile tradiții ale localnicilor, tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu au fost întîmpinați cu pîine și sare. Un grup de tineri și pionieri le-au oferit, cu emoție și bucurie, frumoase buchete de flori.

Pe întreg traseul parcurs pînă la Expoziția realizărilor agriculturii din județul Olt, mii de locuitori din Slatina și din localitățile învecinate, tineri și vîrstnici au aplaudat și ovaționat cu însuflețire. Cei prezenți au scandat cu entuziasm urarea ce găsește un puternic ecou în conștiința întregii noastre națiuni – „Ceaușescu reales la al XIII-lea Congres".

În ampla și reprezentativa expoziție organizată de Ziua recoltei, secretarul general al partidului a apreciat realizările oamenilor muncii care lucrează cu dăruire în sectoarele agriculturii județului și a recomandat ca experiența pozitivă, inițiativele valoroase care au condus la sporirea producțiilor vegetale și animale, la creșterea eficienței economice, să fie cunoscute și preluate și în celelalte județe ale țării.

Tradiționala sărbătoare a Zilei recoltei a avut loc în acest an în județul Olt, în semn de deosebită apreciere pentru rezultatele bune obținute de lucrătorii ogoarelor din această parte a țării în creșterea producției vegetale și animale, care și-au adus astfel o contribuție sporită la înfăptuirea importantului program de dezvoltare și modernizare a agriculturii noastre socialiste, la ridicarea bunăstării întregului popor.

Marea adunare populară, desfășurată pe stadionul orașului, a reunit zeci de mii de oameni ai muncii de pe întreg cuprinsul județului, care au făcut tovarășului Nicolae Ceaușescu, tovarășei Elena Ceaușescu, o emoționantă manifestare de dragoste și recunoștință. Atmosfera de intensă bucurie și satisfacție a fost întregită, aici, pe stadionul din Slatina, de prezența a numeroase formații artistice, care au interpretat vibrante cîntece revoluționare, patriotice, îndrăgite melodii și jocuri populare din folclorul românesc. În toate aceste manifestări, în uralele și ovațiile neîntrerupte ale mulțimii, în cuvîntul participanților s-au regăsit alesele simțăminte cu care întreaga națiune îl înconjură pe conducătorul iubit al partidului și statului nostru, pentru activitatea ce o consacră zi de zi, cu abnegație și exemplară dăruire revoluționară, propășirii neîntrerupte a patriei, ridicării ei pe trepte tot mai înalte de progres și civilizație socialistă, cauzei păcii, dezarmării, colaborării și înțelegerii în lume.

Întîmpinat cu multă căldură și însuflețire, a luat cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Cuvîntarea conducătorului partidului și statului a fost urmărită cu viu interes, cu deplină aprobare și satisfacție, fiind subliniată în repetate rînduri cu îndelungi aplauze, urale și ovații.

Cei prezenți la adunarea populara prilejuită de „Ziua recoltei" au aclamat din nou cu înflăcărare pentru partid și secretarul său general, pentru minunatul nostru popor, pentru patria noastră socialistă, liberă, demnă și înfloritoare.

Sărbătoarea s-a încheiat cu o mare și însuflețită horă în care au fost invitați să se prindă tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu.

Părăsind stadionul, tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu au străbătut un adevărat culoar viu, format din mii și mii de locuitori, de la cei mai tineri la cei mai vîrstnici, care și-au exprimat, încă o dată, nețărmurita bucurie pentru reîntîlnirea cu secretarul general al partidului, președintele țării, pentru vizita de lucru efectuată în municipiul și județul lor, pentru participarea la sărbătoarea recoltei.

Reîntîlnirea cu tovarășul Nicolae Ceaușescu a constituit pentru cei ce trăiesc și muncesc pe aceste înfloritoare meleaguri un nou prilej spre a-i exprima, direct și cald, nețărmurita dragoste, stimă și recunoștință pentru tot ceea ce a făcut și face ca înfățișarea ținutului lor, a întregii țări să fie mereu mai prosperă, pentru ca viața oamenilor, a întregului popor să devină tot mai frumoasă și mai bogată în împliniri. Într-o vibrantă unitate de cuget și simțire, ei și-au manifestat, totodată, dorința fierbinte ca tovarășul Nicolae Ceaușescu să fie reales la apropiatul forum al comuniștilor români în funcția supremă de secretar general al partidului, văzînd în aceasta chezășia cea mai sigură a înfloririi necontenite a patriei, a înaintării neabătute a țării pe calea luminoasă a socialismului și comunismului.

PCR

CONGRESUL al XIII-lea

MUNCA

SUB SEMNUL UNOR NOI EXIGENȚE ALE CALITĂȚII ȘI PRODUCTIVITĂȚII

Tabloul României de mîine, așa cum îl prefigurează proiectul de Directive ale celui de-al XIII-lea Congres al partidului, este impresionant. Se prevede, pentru perioada 1986–1990 și, în perspectivă, pînă în anul 2000, dezvoltarea în continuare a bazei tehnico-materiale a societății noastre, perfecționarea și modernizarea forțelor de producție, valorificarea superioară a materiilor prime și a resurselor energetice. Imaginea României viitoare ne este înfățișată într-o concepție multilaterală, cuprinzînd o diversitate de aspecte, de la pătrunderea masivă în activitatea economică a calculatoarelor electronice pînă la deplina afirmare a personalității umane. Între aceste numeroase aspecte ale dezvoltării economico-sociale a patriei noastre în anii ce vin, pînă la sfîrșitul secolului un loc important îl ocupă **asigurarea unei calități superioare a produselor și creșterea productivității muncii**.

În ceea ce privește calitatea, cerințele pentru viitor sînt mari. De pildă, i se cere industriei românești să producă la nivelul tehnicii mondiale, iar în unele domenii să dețină întîietatea în lume. În proiectul de Directive se arată clar: **„ponderea produselor industriale care se realizează la nivel mondial ridicat să ajungă în 1990 la aproape 95 la sută, iar la 2—5 la sută din producție să se atingă performanțe superioare acestui nivel"**. La fel de mari sînt cerințele și în privința productivității muncii. Iată ce prevede proiectul de Directive: **„se va asigura creșterea substanțială a productivității muncii sociale, pe seama căreia va trebui să se obțină 85 la sută din sporul venitului național pe cincinal"**. De fapt, se prevede ca în industrie productivitatea muncii să se dubleze în 1990, față de anul 1980.

O analiză atentă a acestor prevederi arată că obiectivele stabilite în aceste domenii au drept scop realizarea de către România, în cincinalul viitor, a unor performanțe la nivelul țărilor industriale dezvoltate. Desigur, aceste sarcini sînt mari, dar ele pot fi realizate. În cuvîntarea prilejuită de sărbătorirea celei de-a 40-a aniversări a Revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă de la 23 August 1944, tovarășul **Nicolae Ceaușescu** asemăna patria cu Făt-Frumos din poveste, care crește într-o lună cît alții într-un an. Această comparație are o puternică bază reală în mărețele împliniri socialiste din anii revoluției și construcției socialiste, dar îndeosebi din cele două decenii ale perioadei de după Congresul al IX-lea al partidului, pe care cu demnitate și mîndrie patriotică o numim **„Epoca Nicolae Ceaușescu"**. Fermentul acestei dezvoltări îl constituie industrializarea țării. Ca urmare a făuririi industriei socialiste a României, pe baza unei judicioase politici de acumulare, patria noastră are, astăzi, pe întregul ei cuprins, uzine dintre cele mai moderne, capabile să se întreacă, de la egal la egal, cu cele mai bune unități similare din lume. An de an s-au extins capacitățile de producție, s-a lărgit gama produselor, s-au îmbunătățit condițiile de muncă, de viață. An de an partidul, secretarul său general, tovarășul **Nicolae Ceaușescu**, au trasat direcții clare de gîndire și acțiune, au stimulat spiritul de inițiativă, au cerut să fie generalizată experiența înaintată, pentru ca întreaga activitate să se înscrie în parametrii eficienței maxime. Toate acestea constituie o bază trainică pentru deplina înfăptuire a cutezătoarelor obiective stabilite pentru cincinalul viitor și pentru deceniul viitor.

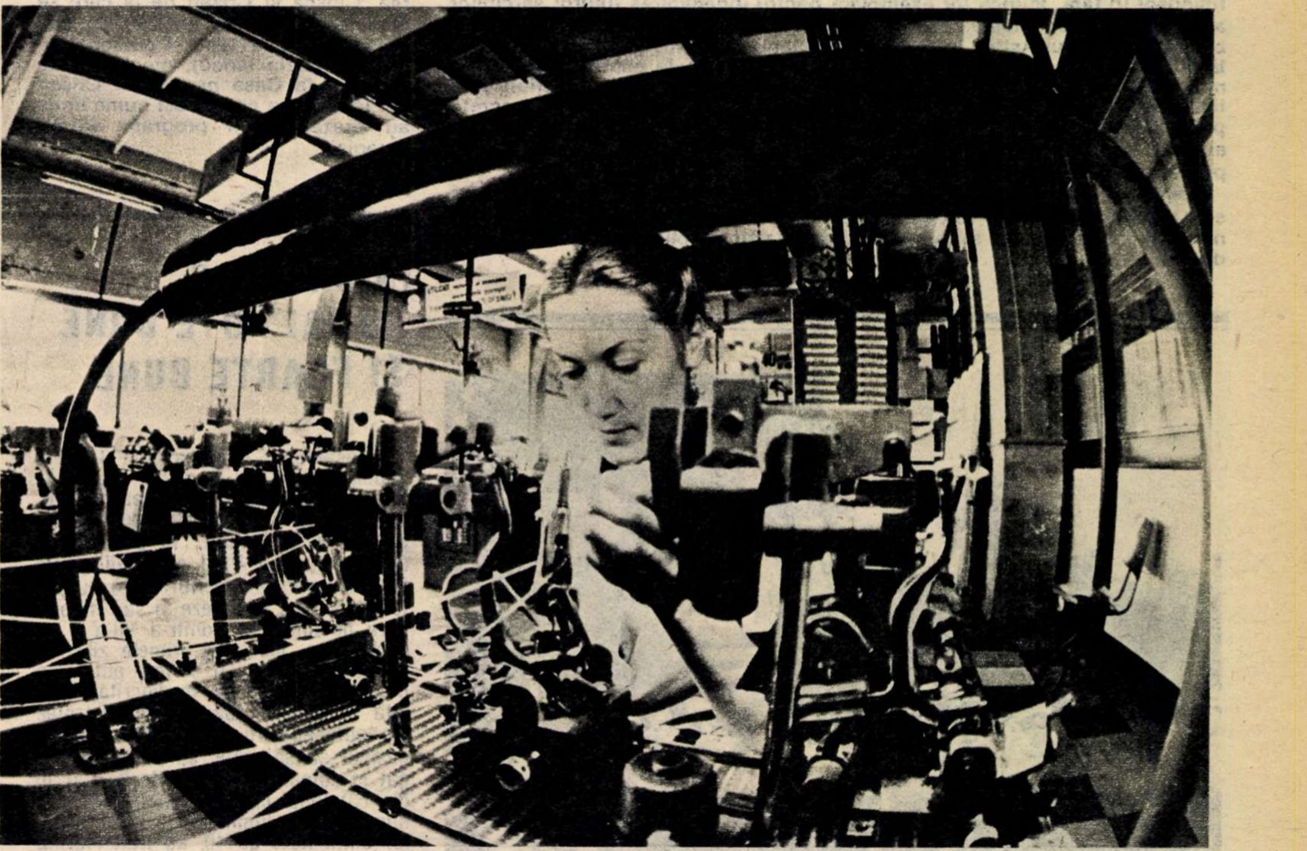

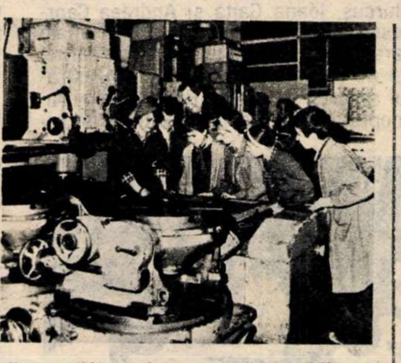

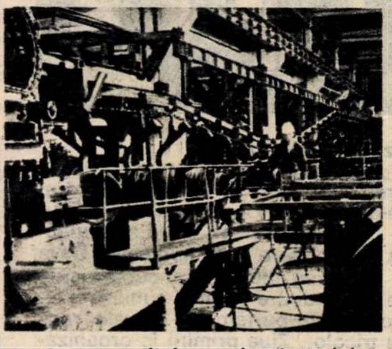

Desigur, se desprinde de aici, pentru fiecare cetățean al țării, cerința de a munci mai mult și mai bine. Este vremea muncii de înaltă calitate și productivitate. Este nevoie de o mai mare investiție de gîndire, de inteligență, de o continuă ridicare a competenței profesionale. Fără îndoială că pregătirea pentru o muncă de înaltă calitate și productivitate începe în școală, în organizațiile de tineret și pionieri. I se cere fiecărui elev, fiecărui utecist și pionier să se pregătească asiduu pentru muncă și creație, să învețe în așa fel încît, peste ani, cînd va fi în producție, să poată participa cu rezultate dintre cele mai bune la crearea de produse noi, cu performanțe superioare, de mașini și instalații noi, cu care România să obțină întîietate în lume. Această cerință a fost cu pregnanță subliniată în cuvîntarea pe care secretarul general al partidului a rostit-o la Timișoara, în ziua de 15 septembrie, cu prilejul deschiderii noului an de învățămînt. Așa cum se precizează în telegrama adresată tovarășului **Nicolae Ceaușescu** de către plenara Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist, Consiliului Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România și Consiliului Național al Organizației Pionierilor, tineretul studios, convins că munca de înaltă calitate și productivitate este cea mai de preț avuție națională, se angajează ferm să muncească, să învețe, să fie la înălțimea sarcinilor trasate de partid.

Pentru cercurile și cluburile de dezbateri politico-ideologice din școli și casele pionierilor și șoimilor patriei:

Recomandăm articolul din această pagină (împreună cu altele pe care le vom publica în numerele noastre viitoare) pentru tema:

Obiectivul fundamental și sarcinile de bază ale dezvoltării economico-sociale în cincinalul 1986—1990.

PIONIERII OMAGIAZĂ PRIN MARELE FORUM AL COMUN

Puternica angajare revoluționară, efervescenta activitate pe care oamenii muncii — în întîmpinarea marelui forum al comuniștilor — o desfășoară pretutindeni în țară, munca lor exemplară pentru îndeplinirea tuturor sarcinilor, a obiectivelor economice constituie pentru tînăra generație un grăitor și mobilizator exemplu. Astfel, în toate detașamentele și unitățile pionierești, purtătorii cravatelor roșii cu tricolor și-au mobilizat forțele pentru a obține numai rezultate foarte bune la învățătură, organizează numeroase acțiuni politico-educative, de înțelegere și aprofundare, de cunoaștere în mod concret a politicii partidului, se dovedesc deopotrivă harnici la strînsul recoltelor în această frumoasă și bogată toamnă cu atît de profunde semnificații în viața politică a țării.

Din țară, din unități de pionieri, de la subredacții ne sosesc, zilnic, scrisori însoțite de imagini fotografice, primim telefoane prin care ni se comunică, cu multă bucurie și îndreptățită satisfacție, împlinirile pe aceste coordonate.

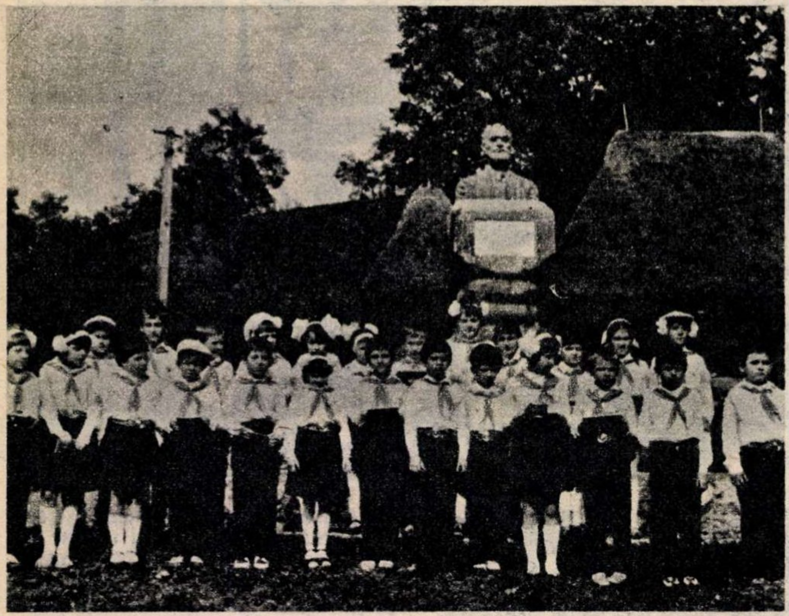

GENERAȚIA CONGRESULUI AL XIII-LEA AL P.C.R.

O nouă generație de pionieri, cea care se intitulează cu deosebită mîndrie generația Congresului al XIII-lea al P.C.R., trăiește momentele emoționante ale intrării în Organizația Pionierilor.

„În aceste zile de puternică angajare pionierească în cinstea celui de-al XIII-lea Congres al partidului — ne scriu pionierii de la subredacția „Voci tinere" din municipiul Deva — în întreg județul Hunedoara sute de copii, dintre cei mai cuminți și silitori, devin purtători ai cravatei roșii cu tricolor. Ziua primirii în organizație rămîne ca o zi de neuitat pentru toți cei care, pe platforma industrială a Hunedoarei sau în sălile de apel ale minelor din Valea Jiului, la monumentele istorice din județ au sărutat cravata roșie cu tricolor și au rostit solemn Angajamentul pionierului. La monumentul de la Țebea, a avut loc primirea în Organizația Pionierilor a celor mai buni șoimi ai patriei din clasa a II-a A de la Școala nr. 1 din Deva. Între aceștia s-au numărat Manuela Mazilu, Florin Neagu, Virgil Tisu, Zsok Siris, Laura Iuga, Daniela Butoi, primiți cu bucurie în organizație de către colegii lor din clasa a III-a A.

După întîlnirea la Țebea cu octogenarul Toader Dragoșa și evocarea marilor evenimente legate de această veche vatră de istorie românească (Răscoala condusă de Horea, Cloșca și Crișan de la care se împlinesc în acest an 200 de ani, Revoluția de la 1848 și personalitatea lui Avram Iancu), pionierii s-au deplasat la Casa memorială Crișan din localitatea cu același nume unde au prezentat un program artistic omagial."

ÎN CATALOG, NUMAI NOTE BUNE ȘI FOARTE BUNE

Detașamentul clasei a VII-a B, de la Școala nr. 86 din Capitală, inscria la finele anului școlar trecut cea mai frumoasă victorie a sa pe frontul autodepășirii la învățătură: 15 pionieri încheiau clasa a VII-a cu medii peste 9,30! O asemenea performanță nu putea decît să-i stimuleze și să-i mobilizeze pe ambițioșii dintr-a VII-a B să declanșeze, încă din primele zile ale noului an școlar, o și mai puternică ofensivă împotriva mediocrității. Și iată că primele roade, primele trofee ale autodepășirii la învățătură au și început să se arate, să se adune bogat în coloanele notelor de 8, 9 și 10 din catalogul clasei a VII-a B. Ce minunate clipe, luminate de bucuria celor dintîi note de 10, au trăit Florina Chircuș, Ioana Gaiță și Andreea Georgescu, alături de colegii lor fruntași care, ca de obicei, au inaugurat carnetul de elev cu note maxime. Înzestratul reporter al clasei, Răzvan Dumitru, cooptat de curînd în colectivul de redacție al Semaforului, a și pregătit articolul care consemnează aceste dintîi succese. Și tot aici la rubrica „Aplauze pentru..." el adaugă numele altor colegi care au inaugurat deja un frumos progres la învățătură. Printre ei se află și pioniera Mariana Savu, ale cărei note au început să crească promițător.

Mai aflăm că pasionații istoriei din această clasă își vor finaliza în curînd proiectul cu privire la îmbogățirea cabinetului de istorie. E vorba de noua hartă luminescentă pe care o realizează sub conducerea tovarășului profesor Cristian Horațiu Cîșu, comandantul-instructor al detașamentului. În palmaresul lor se înscrie însă și o performanță artistică – întrucît în această clasă se află o parte dintre membrii echipei de dansuri a școlii, echipă care a cucerit locul II pe țară la precedenta ediție a Festivalului Național „Cîntarea României". Se-nțelege, ei se pregătesc acum intens pentru actuala ediție, năzuind să urce din nou pe podiumul laureaților.

Cununa acestor fapte de muncă pasionată, de învățătură, de strădanie artistică ei o dedică, alături de toți pionierii unității, apropiatului forum al comuniștilor – celui de-al XIII-lea Congres al partidului.

DE LA COMUNIȘTI ÎNVĂȚĂM CUTEZANȚA REVOLUȚIONARĂ

Sub acest mobilizator generic, pretutindeni în țară pionierii organizează nenumărate acțiuni, prin care își propun să cunoască munca părinților lor, comuniștii, realizările poporului nostru din anii socialismului.

- Din județul **Arad** aflăm că purtătorii cravatelor roșii cu tricolor din **Șimand** au avut o interesantă întîlnire cu primarul comunei lor și cu președintele cooperativei agricole de producție, întîlnire pentru care pionierii s-au pregătit din timp și cu multă grijă. Astfel, invitații lor au fost informați din vreme asupra întrebărilor la care copiii vor să afle răspuns privind viitorul comunei, al meseriilor prioritare, al dezvoltării vieții social-culturale în contextul perspectivelor întregului județ. Pe de altă parte, pionierii au pregătit un frumos program artistic pe care l-au prezentat în încheierea întîlnirii.

Asemenea acțiuni s-au organizat încă în multe alte localități ale județului, printre care se numără comuna **Andrei Șaguna, Mișca, Chereluș.**

Subredacția pionierească din Buzău ne informează că pionierii Școlii din **Siriu** s-au întîlnit cu muncitorii fruntași de la Barajul Siriu, prilej folosit de copii spre a afla amănunte din viața pasionantă a constructorilor, faptele lor eroice de muncă.

Și din județul **Bihor,** de la pionierii Școlii din **Bunteşti** aflăm că întîlnirea lor cu primarul comunei, intitulată „Ani de glorii, ani de lumină", a avut un răsunet deosebit în rîndul copiilor.

FAPTE
ȘTILOR

aceştia aflînd despre proiectele de dezvoltare ale comunei, despre faptul că realizarea lor depinde în bună măsură şi de pregătirea pe care ei şi-o formează acum, încă de pe băncile şcolii.

Nenumărate sînt ştirile sosite la redacţie în care se vorbeşte despre vizitele purtătorilor cravatelor roşii cu tricolor în întreprinderi şi pe şantiere.

BUCURIA ANILOR COPILĂRIEI

Pe marea scenă a Festivalului Naţional „Cîntarea României", pionierii aduc frumuseţea şi prospeţimea anilor minunaţi ai copilăriei. Cîntecele cele mai fru-

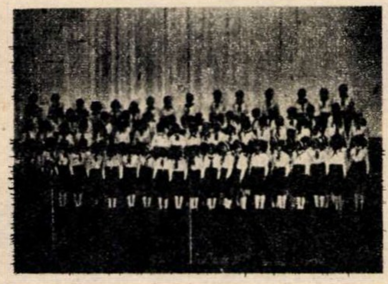

moase, versurile cele mai sensibile, dansurile cele mai avîntate sînt prezentate la înaltă ţinută de către ansamblurile şi formaţiile pionierești din toate localităţile ţării.

În aceste zile de întîmpinare a forumului comuniştilor, prin muncă, dar şi sărbătoreşte, prin bogate acţiuni cultural-artistice, copiii prezintă în faţa a numeroşi spectatori montaje literar-artistice, impresionante evocări istorice prin care aduc omagiul lor fierbinte patriei şi partidului. În imaginea alăturată este surprinsă pe peliculă în timpul spectacolului o renumită formaţie corală din judeţul Buzău, cea a pionierilor din comuna Vadu Paşii.

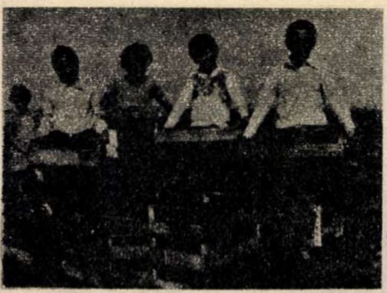

FOTO—SEMNAL

Mîngîiaţi de soarele dulce al acestei toamne, mii de pionieri giurgiuveni se întrec la hărnicie cu părinţii lor.

Un popas la Ferma legumicolă nr. 3 Stăneşti. Aici pionierii de la Şcoala nr. 10 din Giurgiu ajută la strînsul tomatelor. Găleţile pline umplu rînd pe rînd camioanele şi remorcile care se îndreaptă spre noua fabrică de conserve din Giurgiu şi spre piaţa agroalimentară a oraşului.

Tovarăşa profesoară Aurelia Ionescu, comandant-instructor la Şcoala nr. 10, Giurgiu, prezintă cîteva cifre semnificative: pînă la 8 octombrie pionierii au recoltat 241 tone tomate şi 15,5 tone fasole verde. De asemenea, ei au eliberat terenul de resturile vegetale de fasole de pe o suprafaţă de aproape 10 hectare. În fruntea clasamentului se află pionierii: Mariana Grigore, Elena Cojocaru, Marius Pop, Dan Soare şi mulţi alţii.

ACŢIUNEA „TOT ÎNAINTE"

Peste numai trei zile, **la 28 octombrie,** un scurt comunicat radio, urmat de acordurile atît de îndrăgitului cîntec ce poartă titlul mobilizatoarei devize pionierești, va da semnalul de început a amplei acţiuni de educaţie patriotică **„Tot înainte!"**.

Cu energii mereu proaspete şi animaţi de dorinţa fierbinte de a omagia prin fapte exemplare marele forum al comuniştilor, voi, milioanele de pionieri ai ţării, vă veţi alinia în careul pionieresc şi veţi face cunoscute obiectivele pe care sînteţi hotărîţi să le îndepliniţi pe itinerarele noii ediţii a tradiţionalei voastre acţiuni. Ştim că fiecare ordin de acţiune exprimă hotărîrea fiecărui colectiv pionieresc de a înscrie, sub cele patru generice ale acţiunii, realizări tot mai frumoase la învăţătură şi muncă, succese dintre cele mai semnificative care să reflecte bogat preocupările voastre pentru cunoaşterea eroicului trecut de luptă al poporului nostru, a glorioaselor tradiţii revoluţionare ale clasei muncitoare sub conducerea comuniştilor şi a marilor realizări ale poporului nostru în anii socialismului.

Pentru Organizaţia Pionierilor, pentru şcoală, pentru părinţi şi educatori este o mare bucurie că toate aceste fapte frumoase pe care sînteţi hotărîţi să le înfăptuiţi pe parcursul noii ediţii a acţiunii **„Tot înainte!"** le dedicaţi cu întreaga dragoste şi căldură a inimilor voastre tinere aniversării a două decenii de la Congresul al IX-lea, de cînd în fruntea partidului nostru se află tovarăşul Nicolae Ceauşescu, revoluţionar încercat şi patriot înflăcărat, cel mai iubit şi mai stimat fiu al poporului nostru, sub a cărui conducere poporul nostru a obţinut cele mai mărețe înfăptuiri din întreaga sa istorie.

Aşteptăm ca de pe itinerarele acestei noi ediţii a acţiunii **„Tot înainte!"** să ne relataţi amplu despre succesele voastre. Odată cu ştirile voastre trimiteţi şi imagini care surprind cele mai semnificative momente ale activităţilor voastre.

În detaşamente şi unităţi să acţionaţi cu toţii astfel încît în marele buchet de fapte frumoase înscrise în acţiunea „Tot înainte!" să se înmănuncheze faptele fiecărui membru al colectivului.

Succes tuturor!

Transmit subredacţiile pionierești:

PIONIERII PE OGOARE

Pe lungimea de undă a hărniciei pionierești ne sosesc continuu veşti despre ajutorul pe care miile de purtători ai cravatelor roşii cu tricolor îl dau lucrătorilor ogoarelor la culesul roadelor acestei toamne pline de belşug, la strînsul şi depozitarea recoltei.

Noi cifre-record ni se comunică din judeţul Ialomiţa. Sînt cifre în care se măsoară hărnicia celor 20 000 de pionieri ialomiţeni, aflaţi în plin lucru pe acest vast şantier al toamnei: doar într-o săptămînă ei au reuşit să depănuşeze 2 000 tone de porumb, să culeagă 500 tone de legume şi peste 300 tone de struguri.

În ce priveşte clasamentul fruntaşilor, primele medalii de aur ale toamnei au revenit pionierilor din municipiul **Slobozia** şi din localităţile **Căzăneşti, Borduşani, Făcăeni, Perieţi, Amara, Grindu, Balaciu, Fierbinţi** şi **Jilavele.**

Din judeţul Olt aflăm bilanţul unei efervescente săptămîni din campania recoltării: 24 490 de pionieri şi şcolari au cules 4 830 tone de fructe şi 1 500 tone de struguri. La acestea se adaugă încă 380 tone de sfeclă şi 100 tone de furaje.

„Pe cine aţi evidenţia în această mare întrecere a hărniciei?" – i-am întrebat pe pionierii reporteri care ne-au informat succint, dar grăitor, despre frumoasele rezultate înregistrate în **judeţul Olt.** „Nu e deloc uşor, fiindcă toţi se dovedesc vrednici, inimoşi, entuziaşti. Note mari în catalogul toamnei au obţinut, de pildă, colegii noştri din **Vitomireşti** — la culesul prunelor, din **Slătioara** — la recoltatul porumbului, din **Izbiceni** — la strînsul legumelor şi din **Dobroteasa** — la culesul fructelor. Enumerarea poate continua cu multe asemenea exemple, dar o vom face cu prilejul unei viitoare transmisii în direct de pe şantierele recoltei."

Relatează pionierii din judeţul Mureş: „Noi, cei 25 000 de pionieri mureşeni, am inaugurat participarea noastră la campania agricolă de toamnă cu performanţe care anunţă altele, şi mai frumoase. Am recoltat, încă din prima săptămînă, 800 tone de cartofi, peste 300 tone de legume, peste 500 tone de fructe, iar furaje circa 3 100 tone. În catalogul fruntaşilor se înscriu colegii noştri din **Valea Frăţii,** care au cules nu mai puţin de 30 tone de fructe, şi cei din **Bogata,** care au recoltat 30 tone de legume. Şi cum să nu-i felicităm pe pionierii din **Sîncrai, Zau de Cîmpie, Petelea** şi **Sîntana de Mureş,** care au recoltat într-un timp record 350 tone de sfeclă de zahăr, 60 tone de cartofi, 25 tone de legume şi o mare cantitate de fructe?!"

Angajaţi cu toate forţele, pionierii teleormăneni sînt alături de părinţi, de ţăranii cooperatori pe frontul fierbinte al toamnei. Numai în cinci zile de lucru intens, pionierii din **Videle** au ajutat la recoltatul florii-soarelui de pe o suprafaţă de 118 ha şi au cules porumbul de pe 47 ha. În grădinile C.A.P. din **Bujoreni,** elevii din localitate au recoltat patru tone de tomate care au şi luat drumul marilor pieţe sau al întreprinderilor de conserve. Colegii lor din **Gălăteni** şi **Măgura** au cules 25 tone de tomate, cei din **Bogdana, Cringu** 45 tone, iar la **Cringeni** şi **Scurtu** cantitatea de tomate recoltată de pionieri însuma, tot în cinci zile, 65 tone. La marele asalt al culesului participă săptămînal circa 18 000 de vrednici cutezători teleormăneni.

În judeţul Covasna, frontul de lucru nr. 1 l-a constituit recoltarea cartofilor, la care au participat zilnic cîte 4 000 de pionieri. Bilanţul unei zile a însumat cartofii recoltaţi de pe o suprafaţă de circa 400 de hectare. Ne închipuim cît de mîndri şi bucuroşi au fost pionierii din localităţile **Cernat, Sînzieni, Turia,** de la **şcolile nr. 1, 4** şi **7** şi de la **Liceul economic** din **Sfîntu Gheorghe** cînd au fost citaţi pe „ordinul de zi" al culesului ca fruntaşi.

TRĂIASCĂ A 40-A ANIVERSARE A REVOLUȚIEI DE ELIBERARE SOCIALĂ
ȘI NAȚIONALĂ ANTIFASCISTĂ ȘI ANTIIMPERIALISTĂ DIN AUGUST

LA ȘCOALA CUTEZANȚEI

Există, într-adevăr, la noi, o asemenea școală. Cu profesori, cu manuale, cu ore de curs prevăzute în programa de învățămînt, cu lecții, cu examene anuale. Și, bineînțeles, cu elevi, cu acești „ucenici" care, încă de la vîrsta fragedă a copilăriei, învață să devină și să fie viteji. Școala aceasta e cea a pregătirii pentru apărarea patriei, iar elevii ei sînt pionierii și școlarii din clasele V—VIII. Ce învață ei, la modul concret, în lecțiile ce li se predau de două ori pe lună, în activitățile specifice pe care le desfășoară îndeosebi în vacanțele de vară? Învață să pună mai presus de orice iubirea față de patrie, să fie profund devotați partidului și poporului, să cunoască și să respecte tradițiile de luptă ale clasei noastre muncitoare, să aibă drept scop suprem al vieții și muncii lor înflorirea necontenită a României, minunata noastră patrie socialistă, stat suveran și independent, stimat de toate popoarele lumii. Animați de un înalt spirit patriotic, pionierii își însușesc, în același timp, teoretic și practic, unele cunoștințe și deprinderi militare, tehnice și sanitare, se călesc fizic și moral, se obișnuiesc cu spiritul ordinii și al disciplinei. Și toate acestea într-un singur scop: de a fi gata oricînd, dacă va fi nevoie, ca și ei, cei mai tineri cetățeni ai țării, să contribuie, după puterile lor, alături de armata noastră, de formațiunile gărzilor patriotice, de cele ale uteciștilor, la apărarea patriei.

În anul școlar trecut, la această școală au învățat și s-au pregătit, în cele 7 477 centre (care funcționează la nivelul unităților de pionieri) peste 1 500 000 de elevi, constituiți în 51 906 detașamente, elevi care au avut la dispoziție, între altele, peste 114 000 de manuale speciale, circa 37 000 de hărți topografice color, peste 20 000 de busole, mii de puști cu aer comprimat, peste 5 000 de piste aplicative, multe dintre acestea amenajate de către ei în ultimii ani, în cadrul concursului „Cea mai bună bază sportivă și de P.T.A.P." În plus, în cele 35 464 cercuri tehnico-aplicative de profil organizate la nivelul școlilor și al caselor pionierilor și șoimilor patriei, 935 825 de pionieri și școlari și-au completat cunoștințele și deprinderile însușite

în obișnuitele lecții de pregatire pentru apărarea patriei cu altele, de specialitate.

An de an, acești ucenici la școala vitejiei se întrec între ei, demonstrîndu-și și perfecționîndu-și, în același timp, pregătirea în cadrul a numeroase acțiuni și concursuri

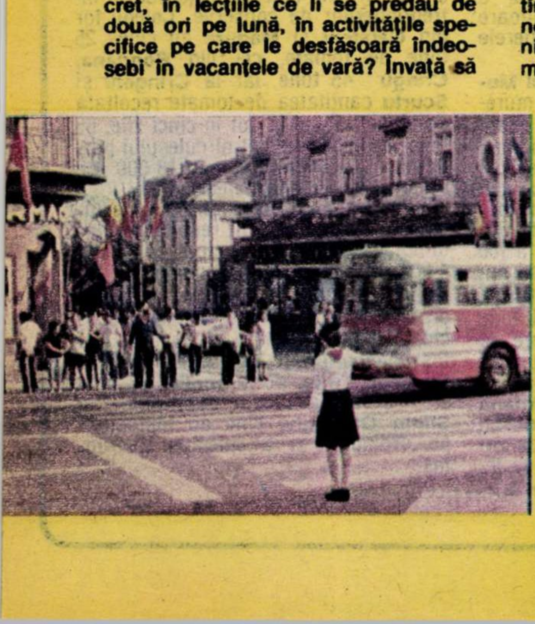

SUB GLORIOSUL DRAPEL AL PATRIEI

Semn de înaltă prețuire față de glorioasele tradiții ale oștirii române în lupta pentru libertatea și independența patriei, a vitejiei dovedite pe cîmpurile de bătălie și de jertfă pentru eliberarea întregului teritoriu al țării, poporul român celebrează în fiecare an, la 25 octombrie, Ziua Armatei. Prilej de rememorare a trecutului eroic – înscris în cronica de peste 2000 de ani a ființei poporului nostru pe aceste meleaguri dintotdeauna românești – și, în același timp, al manifestării dragostei și încrederii pe care patria le nutrește pentru fiii săi aflați în posturile de onoare, sub drapelul tricolor. **„Reamintim trecutul** – arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu – **atît pentru a omagia pe cei care în diferite epoci au dus greul luptei, cît și pentru a trage învățăminte de viitor, pentru a educa generația actuală și mai cu seamă tînăra generație, copiii, constructorii de mîine ai socialismului, a-i ajuta să înțeleagă că tot ceea ce am înfăptuit în acești ani nu a căzut din cer, nu s-a înfăptuit de la sine, ci este rezultatul unei lupte îndelungate, grele, al multor jertfe".**

Cuvinte a căror nobilă încărcătură de idei pătrunde în gîndul și sufletul fiecărui tînăr al României socialiste, care se află în uniforma ostășească, angajîndu-l părtaș la cinstire și înalte răspunderi.

Apărător de nădejde al națiunii noastre socialiste, al independenței și suveranității patriei, aflată în cea mai înfloritoare epocă a devenirii sale, tînărul care se instruiește sub glorioasele drapele ale unor unități românești, ce și-au înscris prin eroism nemurirea la Grivița și Smîrdan, Mărășești, Mărăști și Oituz, Oradea, Satu Mare, Carei, dovedește maturitate în mînuirea modernelor arme și în tehnica de luptă. Dăruirea și cutezanța care-i încunună drumul, spre măiestria ostășească sînt aureolate de aportul său în frontul constructorilor României socialiste moderne. Efigia sa va rămîne încrustată în durata marilor ctitorii contemporane: Transfăgărășanul, Metroul, Canalul Dunăre-Marea Neagră!

De ziua lor, ostașii țării, aliniați lîngă glorioasele drapele, cu înscrisul în litere de aur **„Pentru patria noastră, Republica Socialistă România!"**, prezintă poporului, partidului, comandantului suprem un raport solemn rostit cu gîndul, inima și fapta, și, totodată, înaltul lor Onor ostășesc!

Colonel ADRIAN MIERLUȘCĂ

ONOR COMANDANTULUI SUPREM

Ne-am inrolat sub glorioase flamuri
Şi ne-am legat solemn prin jurămînt
Să devenim o armă de tărie
Cum Eminescu o visa-n cuvînt.

Şi adunăm tăriile albastre
De pe pămînt, din ape şi din cer
Şi le zidim in sufletul Cetăţii
Cu suflet, gînd şi braţ de grănicer.

În ceasurile veghei la fruntarii,
Sub arşiţă şi ger, şi vînt, şi ploi
Am fost şi sîntem borne vii de Ţară
Columne ne-ntrerupte de eroi.

Se-nnobilează vrerea înspre faptă
Privind azi chipul patriei sublim
În el ne regăsim hotar de linişti
Cum Ctitorul din frunte vrea să fim.

Noi, fii ai României socialiste,
De strajă sub lumini de Tricolor
La sărbătoarea mîndră, ostăşească,
Dăm Comandantului Suprem Onor!

---

speciale — Complexul aplicativ „Pentru apărarea patriei" cu etapă de vară și cu etapă de iarnă, concursurile „Prietenii pompierilor", „Prietenii grănicerilor", „Sanitarii pricepuți", „Cea mai bună patrulă școlară de circulație" și altele, întreceri ce se desfășoară de la etapa pe școală pînă la finala republicană. Și cine-i privește defilînd în formații strînse și în pas de front, trecînd cu rapiditate și precizie peste obstacolele pistelor aplicative, orientîndu-se cu pricepere cu harta și cu busola, trăgînd la țintă cu pușca cu aer comprimat, stingînd cu curaj și cu profesionalism „incendiile", dirijînd circulația pietonilor în mari intersecții are, într-adevăr, suficiente motive să-i admire.

Deși mici, acești ucenici la școala vitejiei sînt, încă de pe acum, în stare de fapte mari, în stare să-și aducă și ei, oricînd ar fi nevoie, contribuția la apărarea patriei.

C. DIACONU

● Activitatea de pregătire pentru apărarea patriei a pionierilor și școlarilor se desfășoară pe baza indicațiilor pe care tovarășul **Nicolae Ceaușescu,** *secretar general al partidului, președintele Republicii, comandantul suprem al forțelor noastre armate, le-a dat, în acest sens, cu diverse prilejuri, a Hotărîrii Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. din februarie 1977, a prevederilor Legii cu privire la organizarea apărării naționale a R.S.R., a Legii privind pregătirea tineretului pentru apărarea patriei, precum și a două decrete speciale.*

● Răspunderea pentru conducerea și organizarea întregii activități de pregătire a pionierilor și școlarilor pentru apărarea patriei revine Organizației Pionierilor. În realizarea acestei pregătiri, Organizația Pionierilor conlucrează strîns cu Uniunea Tineretului Comunist, fiind sprijinită de Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne, Ministerul Educației și Învățămîntului, Gărzile patriotice și alți factori.

● Pregătirea pentru apărarea patriei a pionierilor și școlarilor este inclusă, conform legii, în orarul activităților școlare și se desfășoară în perioada 15 septembrie – 31 mai ale fiecărui an de învățămînt, de două ori pe lună, în ședințe cu durata de 2–3 ore fiecare, iar în una din lunile trimestrului, cele 4–6 ore lunare se execută întrunit într-o singură zi. În această zi se planifică în special ședințe care necesită mai mult timp pentru desfășurare și implică ieșirea nemijlocită în teren (instrucția tragerii, instrucția tactică, orientarea turistică).

● La activitatea de pregătire a pionierilor și școlarilor pentru apărarea patriei participă, în cadrul fiecărui centru de pregătire constituit la nivelul fiecărei școli, băieți și fete din clasele V–VIII pe toată durata școlarizării, constituind ciclul I în cadrul sistemului unitar de pregătire cu durata de 4 ani.

● Și această activitate e cuprinsă în sistemul competițional, la dispoziția pionierilor și școlarilor care se evidențiază în mod deosebit aflîndu-se Complexul aplicativ „Pentru apărarea patriei", cu două etape – de vară și de iarnă, precum și concursurile republicane „Prietenii pompierilor", „Prietenii grănicerilor", „Sanitarii pricepuți" și „Cea mai bună patrulă școlară de circulație", concursuri special rezervate membrilor cercurilor tehnico-aplicative de specialitate, care completează activitatea de pregătire a pionierilor și școlarilor pentru apărarea patriei.

TEMATICA ORIENTATIVĂ

PENTRU CERCURILE ŞI CLUBURILE DE DEZBATERI POLITICO-IDEOLOGICE DIN ŞCOLI ŞI CASE ALE PIONIERILOR ŞI ŞOIMILOR PATRIEI, PENTRU ANUL ŞCOLAR 1984-1985

Cercurile şi cluburile de dezbateri politico-ideologice contribuie la cunoaşterea, înţelegerea şi însuşirea de către copii a politicii interne şi externe a partidului şi statului nostru, la clarificarea unor noţiuni din domeniul economic, social şi politic.

CERCURILE DE DEZBATERI se organizează în toate şcolile cu clase gimnaziale; CLUBURILE DE DEZBATERI funcţionează la nivelul comunelor, oraşelor şi municipiilor, în casele pionierilor şi şoimilor patriei. La activităţile cercurilor şi cluburilor de dezbateri participă, pe bază de opţiuni şi preferinţe, pionieri şi şcolari din ciclul gimnazial, mai ales din clasele VII-VIII; de asemenea, la cluburile de dezbateri participă membri ai activului pionieresc, care au responsabilităţi în domeniul activităţii politico-educative, comandanţi de unităţi, detaşamente şi grupe, alţi membri ai comandamentelor pionereşti.

Privind periodicitatea activităţilor în cadrul cercurilor de dezbateri, se recomandă ca acestea să se desfăşoare lunar, iar cele ale cluburilor – bilunar.

Activitatea cercurilor şi cluburilor de dezbateri este condusă de activişti ai Organizaţiei Pionierilor, profesori de ştiinţe sociale, de activişti de partid, ai U.T.C., ai altor organizaţii de masă şi obşteşti.

Fiind o formă de activitate unde participarea pionierilor este determinată de opţiunile acestora, în cadrul cluburilor şi cercurilor de dezbateri se pot constitui grupe pe interese (cu cîte 20-40 membri), în funcţie de următoarea tematică:

I. **Stadiul actual şi perspectivele edificării socialismului în ţara noastră. Directivele Congresului al XIII-lea al Partidului Comunist Român cu privire la dezvoltarea economico-socială a României în cincinalul 1986—1990 şi orientările de perspectivă pînă în anul 2000.**

II. **Viaţa, activitatea şi opera revoluţionară a tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, prietenul şi indrumătorul cel mai apropiat al tinerei generaţii.**

III. **Probleme ale politicii partidului în domeniul educaţiei şi învăţămîntului, ale pregătirii profesionale a forţei de muncă.**

IV. **Probleme ale vieţii internaţionale contemporane şi politica externă a României socialiste.**

În anul şcolar 1984-1985, în centrul activităţii tuturor cercurilor şi cluburilor de dezbateri politico-ideologice, se va situa cunoaşterea, înţelegerea şi însuşirea Directivelor Congresului al XIII-lea al Partidului Comunist Român, cu privire la dezvoltarea economico-socială a României în cincinalul 1986-1990 şi orientările de perspectivă pînă în anul 2000. Va fi subliniată însemnătatea excepţională a Congresului al XIII-lea al partidului, ca eveniment cu profunde semnificaţii în viaţa politică şi social-economică a ţării, a poporului, a tinerei generaţii din patria noastră.

La nivelul consiliilor judeţene ale Organizaţiei Pionierilor vor fi pregătite colective de lectori propagandişti, constituite din cadre didactice, activişti de partid şi de stat, cadre din presă şi cultură, care au o pregătire corespunzătoare pentru a prezenta expuneri în cadrul cercurilor şi cluburilor de dezbateri politico-ideologice.

Pentru a asigura eficienţa activităţii desfăşurate în cercurile şi cluburile de dezbateri, se vor folosi intensiv mijloace audiovizuale (proiecţii de filme documentare şi diapozitive, lecturi de fragmente din opere literare, cîntece patriotice şi pionereşti, emisiuni RTV ş.a.); date şi exemple concrete din realităţile economico-sociale ale localităţii, judeţului, ţării.

Consiliilor şi comandamentelor pionereşti le revine sarcina îndrumării susţinute a cercurilor şi cluburilor de dezbateri politico-ideologice, a perfecţionării întregii lor activităţi, prin organizarea unor schimburi de experienţă, mese rotunde, consfătuiri, precum şi instruirea periodică a conducătorilor acestora.

I. STADIUL ACTUAL ŞI PERSPECTIVELE FĂURIRII SOCIALISMULUI ÎN PATRIA NOASTRĂ. DIRECTIVELE CONGRESULUI AL XIII-LEA AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, CU PRIVIRE LA DEZVOLTAREA ECONOMICO-SOCIALĂ A ROMÂNIEI ÎN CINCINALUL 1986—1990 ŞI ORIENTĂRILE DE PERSPECTIVĂ PÎNĂ ÎN ANUL 2000.

1. Realizările obţinute în înfăptuirea prevederilor planului cincinal 1981-1985.
2. Obiectivul fundamental şi sarcinile de bază ale dezvoltării economico-sociale în cincinalul 1986-1990.
3. Cercetarea ştiinţifică, dezvoltarea tehnologică şi introducerea progresului tehnic.
4. Dezvoltarea principalelor ramuri ale economiei naţionale (industria, agricultura, silvicultura şi protecţia mediului înconjurător, transporturi şi telecomunicaţii).
5. Dezvoltarea judeţelor şi sistematizarea economico-socială a teritoriului.
6. Pregătirea forţei de muncă, dezvoltarea învăţămîntului.
7. Creşterea nivelului de trai, ridicarea calităţii vieţii – scopul fundamental al politicii partidului nostru.
8. Orientările de perspectivă ale dezvoltării economico-sociale a României în perioada 1991-2000.

Bibliografie:

* * * —Directivele Congresului al XIII-lea al P.C.R. cu privire la dezvoltarea economico-socială a României în cincinalul 1986—1990 şi orientările de perspectivă pînă în anul 2000, Editura politică, Bucureşti, 1984.

* * * — Programul P.C.R. de făurire a societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi înaintare a României spre comunism, Editura politică, Bucureşti, 1975, p. 65—106.

NICOLAE CEAUŞESCU — Cuvîntare la Sesiunea solemnă comună consacrată împlinirii a 40 de ani de la revoluţia de eliberare socială şi naţională, antifascistă şi antiimperialistă, în „Scînteia" din 23 August 1984.

II. VIAŢA, ACTIVITATEA ŞI OPERA REVOLUŢIONARĂ A TOVARĂŞULUI NICOLAE CEAUŞESCU, SECRETAR GENERAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, PRIETENUL ŞI ÎNDRUMĂTORUL CEL MAI APROPIAT AL TINEREI GENERAŢII

1. Tinereţea revoluţionară a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, înalt exemplu de abnegaţie şi dăruire patriotică, comunistă.
2. Rolul important al tovarăşului Nicolae Ceauşescu în lupta revoluţionară a tineretului, în activitatea Comitetului Naţional Antifascist, în organizarea Marii demonstraţii antifasciste şi antirăzboinice de la 1 Mai 1939.
3. Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român – eveniment cu semnificaţii majore în dezvoltarea României socialiste.
4. Dezvoltarea armonioasă şi unitară a patriei noastre, a tuturor judeţelor ţării, principiu fundamental al politicii partidului nostru, rod al gîndirii economice a secretarului general al Partidului Comunist Român, tovarăşul Nicolae Ceauşescu.
5. Creşterea continuă a bunăstării întregului popor şi crearea unei noi calităţi a vieţii – scopul fundamental al politicii partidului, al activităţii neobosite a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român.
6. Îndrumarea nemijlocită a activităţii tineretului şi copiilor, a organizaţiilor lor revoluţionare de către tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretarul general al Partidului Comunist Român – garanţie sigură a formării şi dezvoltării comuniste, revoluţionare a tineretului din patria noastră.
7. Concepţia secretarului general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, privind rolul istoriei poporului nostru ca principal factor de educaţie patriotică, revoluţionară a tinerei generaţii.
8. Contribuţia Partidului Comunist Român, a secretarului său general, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, la dezvoltarea teoriei şi practicii revoluţionare contemporane, a concepţiei materialist-dialectice şi istorice.
9. Concepţia tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretar general al P.C.R. şi preşedintele R.S.R., despre necesitatea promovării unei politici de pace, destindere, progres şi înţelegere între naţiuni.

Bibliografie:

* * * Programul P.C.R. de făurire a societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi înaintare a României spre comunism, Editura politică, Bucureşti, 1973, p. 65—106.

* * * Directivele Congresului al XIII-lea al P.C.R. cu privire la dezvoltarea economico-socială a României în cincinalul 1986—1990 şi orientările de perspectivă pînă în anul 2000, Editura politică, Bucureşti, 1984.

NICOLAE CEAUŞESCU — Cuvîntare la Sesiunea solemnă comună consacrată împlinirii a 40 de ani de la revoluţia de eliberare socială şi naţională, antifascistă şi antiimperialistă, în „Scînteia" din 23 August 1984.

* * * „Partid iubit, părinte drag îţi mulţumim, Bucureşti, 1980, p. 98—170. Exemplu eroic al luptătorului neînfricat pentru triumful idealurilor comuniste. Tinereţea revoluţionară a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, volum editat de „Scînteia Tineretului", 1981.

* * * „Generaţia Epocii Nicolae Ceauşescu", editat de C.C. al U.T.C., 1983.

* * * „Activitatea revoluţionară, patriotică a tovarăşului Nicolae Ceauşescu — exemplu suprem şi strălucit model de acţiune pentru tînăra generaţie.

* * * „Omagiul dragostei neţărmurite din inimile noastre de copii", volum editat de C.N.O.P., 1984.

III. PROBLEME ALE POLITICII PARTIDULUI ÎN DOMENIUL EDUCAŢIEI ŞI ÎNVĂŢĂMÎNTULUI, ALE PREGĂTIRII FORŢEI DE MUNCĂ

1. Învăţămîntul – factor principal de cultură şi civilizaţie, de educare a omului nou.
2. Perfecţionarea şi modernizarea permanentă a învăţămîntului de toate gradele, dezvoltarea sa pe baze revoluţionare, în strînsă legătură cu cerinţele vieţii economice şi social-culturale ale României.
3. Creşterea şi modernizarea bazei materiale a învăţămîntului, grija constantă a P.C.R. faţă de formarea şi educarea tinerei generaţii.
4. Educarea prin muncă şi pentru muncă a tinerei generaţii – obiectiv permanent al întregii activităţi politico-educative.
5. Patriotismul, dragostea şi devotamentul faţă de ţară, expresie a conştiinţei revoluţionare comuniste.
6. Principiile eticii şi echităţii socialiste – îndreptar de muncă şi viaţă pentru tînăra generaţie.
7. Formarea şi dezvoltarea concepţiei materialist-dialectice despre lume şi viaţă. Caracterul anacronic al manifestărilor mistico-religioase.
8. Orientarea şcolară şi profesională în strînsă concordanţă cu necesarul de cadre pentru domeniile activităţii economice şi sociale.

9. Invățămîntul și revoluția tehnico-științifică contemporană.

Bibliografie

* * * — Programul P.C.R. de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, Editura politică, București, 1975, p. 111—165.

NICOLAE CEAUȘESCU — Expunere la Plenara lărgită a C.C. al P.C.R. din iunie 1982, București, Editura politică, 1982, p. 11—16, 27—38, 40, 47—69.

NICOLAE CEAUȘESCU — Cuvîntare la Consfătuirea de lucru pe problemele muncii organizatorice și politico-educative, in „Scinteia" din 5 august 1983.

NICOLAE CEAUȘESCU — Mesajul adresat cu ocazia aniversării a 35 de ani de la crearea Organizației Pionierilor, in „Cutezătorii" nr. 27—28 /1984.

NICOLAE CEAUȘESCU — Cuvîntare la Marea Adunare populară din municipiul Timișoara, la deschiderea noului an de invățămînt, in „Scinteia" din 16 septembrie 1984.

* * * — Legea educației și învățămîntului, Editura didactică și pedagogică, București, 1978, p. 5—9, 14—32.

* * * — Constituția Republicii Socialiste România, Consiliul de Stat. Sectorul Buletinul Oficial și al Publicațiilor Legislative, 1980.

* * * — Dicționar juridic pentru tineret, Editura politică, București, 1982.

* * * — „Scinteia tineretului", organ al C.C. al U.T.C., lunile mai — septembrie 1984

IV. **PROBLEME ALE VIEȚII INTERNAȚIONALE CONTEMPORANE ȘI POLITICĂ EXTERNĂ A ROMÂNIEI SOCIALISTE**

1. Concepția Partidului Comunist Român, a secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cu privire la natura și principiile relațiilor internaționale contemporane.
2. Principiile politicii externe a partidului și statului nostru.
3. Concepția tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, Președintele Republicii Socialiste România, despre necesitatea promovării unei politici de pace, destindere, progres și înțelegere între națiuni.
4. Concepția partidului nostru, a secretarului său general cu privire la problema păcii și războiului în epoca noastră. Dreptul fundamental al oamenilor, al popoarelor la pace, la viață, la existență liberă și demnă.
5. Oprirea cursei înarmărilor și trecerea la înfăptuirea dezarmării – condiție a apărării și consolidării păcii. Concepția și inițiativele României în problema dezarmării.
6. Lichidarea subdezvoltării și făurirea unei ordini economice internaționale.
7. Creșterea rolului Organizației Națiunilor Unite în promovarea păcii și destinderii între popoare. Propuneri ale R.S. România în cadrul O.N.U. privind soluționarea marilor probleme ale lumii contemporane.
8. Dominația imperialistă, colonialistă și neocolonialistă – cauza fundamentală a frînării progresului economic și social. Lupta popoarelor împotriva imperialismului, a oricăror forme de dominație și dictat, pentru emancipare economică, politică, socială și spirituală.
9. Tineretul – factor activ în lupta pentru pace și progres. Anul Internațional al Tineretului.

Bibliografie

* * * — Programul P.C.R. de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, Editura politică, București, 1975, p. 174—211.

NICOLAE CEAUȘESCU — Cuvîntare la deschiderea Forumului tinerei generații. Editura politică, București, 1980, p. 21—29.

NICOLAE CEAUȘESCU — Raport la Conferința Națională a P.C.R., 16—18 decembrie 1982, p. 56—77.

— Mesajul de pace adresat de tovarășul Nicolae Ceaușescu tuturor copiilor patriei, întregului nostru tineret, tuturor copiilor lumii, în „Scinteia" din 2 iunie 1983.

NICOLAE CEAUȘESCU — Cuvîntare la Sesiunea solemnă comună consacrată împlinirii a 40 de ani de la revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, în „Scinteia" din 23 August 1984.

* * * — „Scinteia", organ al C.C. al P.C.R., lunile ianuarie — septembrie 1984.

* * * — „Scinteia tineretului", organ al C.C. al U.T.C., 1984—1985.

AGENDA ACTIVULUI PIONIERESC

ÎNTREGUL DETAȘAMENT

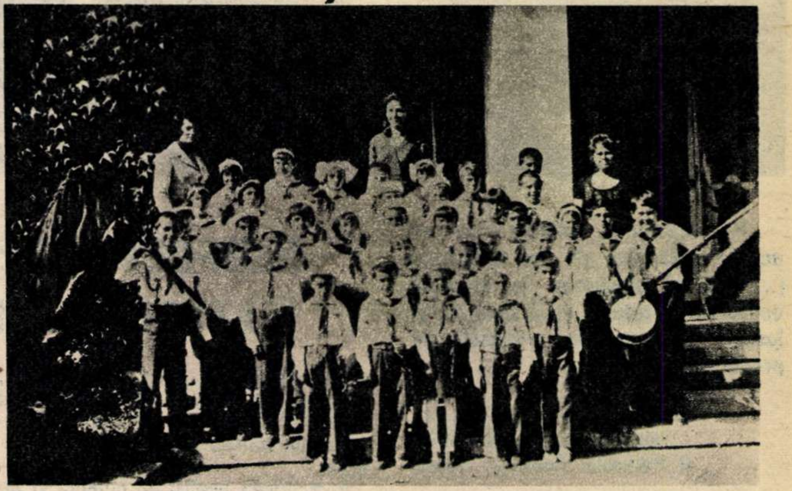

INIȚIATOR ȘI REALIZATOR AL PROPRIEI ACTIVITĂȚI

Fiecare comandament pionieresc a pornit în noul an școlar cu dorința de a obține, împreună cu întregul detașament, rezultate superioare anului trecut atît pe frontul învățăturii cît și în întreaga activitate pionierească.

Pentru a îndeplini cu succes această dorință firească, trebuie ca de la bun început să ne concentrăm atenția asupra obiectivelor pe care dorim să le îndeplinim împreună cu detașamentul de-a lungul unui trimestru școlar. Odată obiectivele stabilite, ne vom gîndi la programul de activități și la modalitățile prin care vom realiza cele propuse, astfel încît activitățile noastre să fie cît mai eficiente și cît mai atractive. Programul de activități din acest prim trimestru școlar trebuie să reflecte inițiativele acțiunile pe care detașamentul de pionieri le dedică marelui forum al comuniștilor — cel de-al XIII-lea Congres al partidului.

Comandamentele pionierești din ciclul gimnazial trebuie să prevadă în fiecare lună o adunare de detașament în care pionierii să dezbată situația la învățătură sau alte aspecte ale vieții pionierești.

Vă sugerăm ca în programul de activități trimestrial să prevedeți: ● o **acțiune politico-educativă de masă,** în vederea cunoașterii de către pionieri a trecutului de luptă al poporului, a activității revoluționare desfășurată de clasa muncitoare, de comuniști ● o **vizită** într-o întreprindere, pe un șantier sau la o cooperativă agricolă de producție ● **o excursie** în programul căreia să figureze și vizitarea unor monumente și locuri istorice, a unor muzee sau instituții de artă și cultură ● **o dezbatere** axată pe înțelegerea, însușirea și aplicarea normelor eticii și echității socialiste, a modului în care se acționează pentru însușirea și respectarea Codului etic al pionierului ● **o acțiune de educare materialist-dialectică,** de familiarizare cu progresul științific și tehnic contemporan ● **realizarea, în funcție de talent, a unei lucrări cu caracter tehnic, științific, artizanal, de creație literară sau plastică,** cu care la sfîrșitul trimestrului să se organizeze o expoziție la nivelul detașamentului ● **sărbătorirea** (lunar, într-o zi de duminică) a **evenimentelor deosebite** din viața pionierilor (aniversarea zilei de naștere, succese obținute la învățătură, în concursurile tehnico-științifice, cultural-artistice, sportive etc.) ● **o activitate de educație estetică** (un spectacol de teatru, un concert, vizitarea unui muzeu, a unei case memoriale etc.) ● **o întîlnire cu activiști de partid și de stat, juriști, lucrători din organele de miliție și procuratură** ● participarea la **Festivalul Național „Cîntarea României"** ● participarea pionierilor la **„Daciada"** ● **organizarea** împreună cu pionierii celorlalte detașamente, o dată pe lună, a **Zilei activității cultural-sportive** ● **învățarea unor cîntece patriotice, revoluționare sau pionierești și a unor poezii patriotice,** activitate care se va finaliza prin recitaluri de poezie patriotică și programe artistice. În curînd va fi declanșată etapa de masă a noii ediții a acțiunii „Tot înainte". Aveți grijă ca în programul de activități trimestrial să integrați și acțiunile pe care vi le propunem spre realizare în „Ordinul de acțiune", pentru perioada respectivă (o plantare de pomi, o vizită într-o întreprindere, o întîlnire cu activisti de partid, o vizită la muzeu etc.).

La alcătuirea programului de activități e bine să vă consultați cu toți membrii detașamentului pentru a le cunoaște părerea și a le stimula inițiativa, astfel încît fiecare să se simtă părtaș la viața colectivului.

Pentru reușita activităților voastre e bine să stabiliți din vreme și cine anume — concret — se va ocupa de organizarea fiecăreia dintre acțiunile propuse. Cunoscîndu-vă bine colegii, încredințați-le sarcini potrivit aptitudinilor pe care le au. Comandamentul trebuie să îi atragă pe toți pionierii la realizarea programului de activități, așa încît nimeni să nu stea de o parte.

Viorel Cionca din **Bîrlad (județul Vaslui),** participant la Forumul Național de la Craiova, spunea că succesul în realizarea acțiunilor prevăzute în programul de activități depinde de modul în care comandamentul pionieresc reușește să valorifice cele mai bune inițiative și idei venite din mijlocul colectivului și de felul în care toți pionierii sînt mobilizați la realizarea celor propuse. „La noi în detașament — arată Viorel — toți pionierii sînt invitați să facă propuneri pentru programul de activități. Împreună le discutăm, le alegem pe cele mai bune și tot împreună stabilim modalitățile de realizare."

Octavian Ungureanu din **Tulcea** a arătat cît este de important ca acțiunile prevăzute în program să fie cunoscute foarte bine de către toți membrii detașamentului. De aceea, înainte ca programul de activități să fie afișat, pionierii se întrunesc pentru a discuta **cine** răspunde de organizarea fiecărei acțiuni, **cum** se va desfășura ea și **cînd** va avea loc.

Iată două experiențe bune, pe care vă recomandăm să le folosiți.

Sugerăm, totodată, tuturor comandamentelor pionierești să facă totul pentru a evita realizarea în grabă a unor acțiuni, fără o bună pregătire prealabilă, despre care membrii detașamentului să afle în ultima clipă. E greșit să chemăm copiii la o acțiune despre care cunosc prea puține lucruri sau fără să fi contribuit cu nimic la realizarea ei.

Căutați ca în fiecare trimestru să programați activități atractive și cît mai interesante. Evitați monotonia sau repetarea unor acțiuni pe care le-ați mai organizat și anul trecut.

Nu uitați un lucru: reușita unei acțiuni oferă satisfacții tuturor. Vă dorim succes și așteptăm să ne relatați pe larg despre cele mai frumoase activități organizate în detașamentul vostru.

ECATERINA ROȘCA

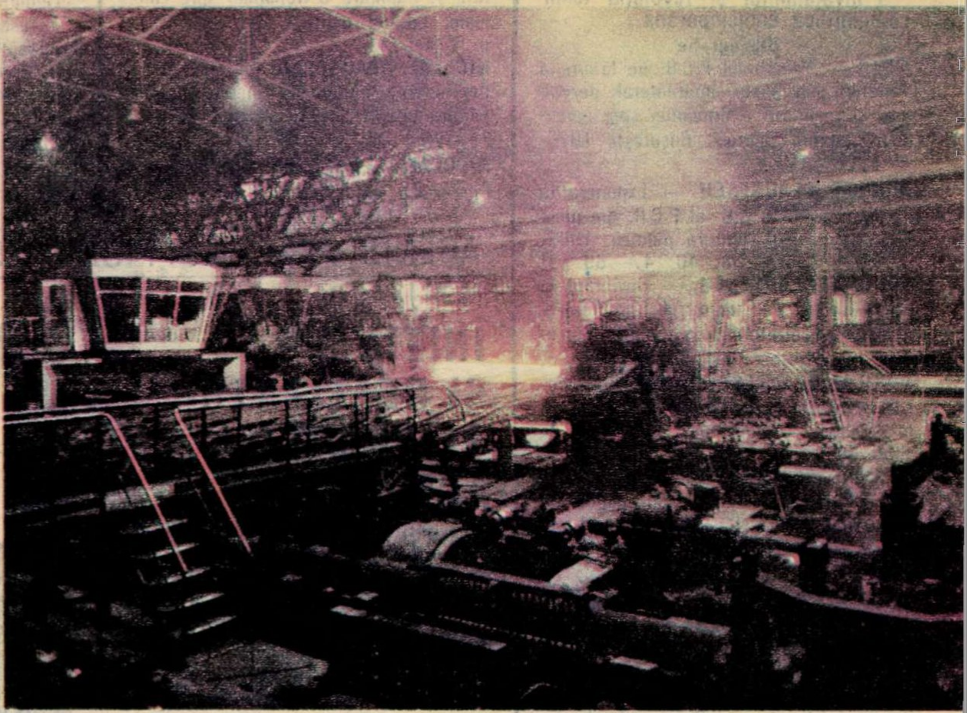

> **„O deosebită atenţie se va acorda elaborării de noi tehnologii (...) pentru atragerea in circuitul economic a tuturor resurselor refolosibile rezultate din procesele de producţie şi consum.“**
>
> Din proiectul de Directive
> ale Congresului al XIII-lea
> al Partidului Comunist Român

PERFORMANȚE ÎN RECICLAREA MATERIALELOR REFOLOSIBILE

Trăim azi, ca şi toate generaţiile care s-au perindat cîndva pe suprafaţa Terrei, într-o adevărată „baie“ de resurse. Soarele şi apa, pămîntul şi minereurile, fauna şi flora – toate constituie mediul care favorizează şi întreţin viaţa, satisfăcindu-ne trebuinţele de tot felul. Nevoile devin însă, de la o etapă de dezvoltare istorică la alta, mereu mai mari, tinzînd parcă spre depăşirea oricăror limite. Or, resursele – cel puţin cele cunoscute azi – sînt finite, pămîntul nu poate conţine mai multe minerale decît i-au lăsat erele geologice, apa din fluvii şi oceane este, pînă la urmă, atîta cîtă este, pădurile, ogoarele cultivate, numărul animalelor nu pot creşte la nesfîrşit.

În acţiunea pentru apropierea şi folosirea resurselor, oamenii au făcut cunoştinţă cu două feţe ale aceleiaşi medalii: consumul a însemnat, de fiecare dată satisfacţie – acoperirea unor nevoi vitale –, dar şi insatisfacţie – supravieţuirea deşeurilor. După arderea cărbunilor rămîne zgură. După tăierea pădurii avem a ne lupta cu aşchiile. După consumul alimentelor se aruncă resturile... După confecţionarea încălţămintei sau a îmbrăcămintei se adună peticele. După ieşirea din uz a diferitelor aparate se aglomerează fierul vechi...

O vreme preocuparea principală a fost descotorosirea de reziduuri. Aşa au luat fiinţă canalizările, serviciile de salubritate, gropile de gunoi ale oraşelor. Acum soarta deşeurilor este cu totul alta. Să ne aruncăm privirea pe o ştire apărută în ziare. În acest an, 1984, gradul de participare a materialelor refolosibile în fabricarea materialelor noi va fi, în ţara noastră, de 52 la sută la oţel, peste 48 la sută la fonta de turnătorie, aproape 47 la sută la plumb, aproape 55 la sută la cupru, aproape 27 la sută la pasta de maculatură... Nu trebuie neapărat să fii specialist ca să-ţi dai seama ce înseamnă asta. Oţelul, care intră în caroseria fiecărui automobil şi a fiecărei maşini-unelte nou fabricate, va fi nou produs în măsură de mai puţin de jumătate; partea cea mai mare o va reprezenta metalul obţinut din topirea şi refolosirea scheletelor de automobile uzate sau a maşinilor-unelte casate. Numai ceva mai mult de jumătate din îmbrăcămintea de fontă a diferitelor motoare va fi confecţionată din metal nou; cealaltă parte va fi asigurată prin refolosirea fontei vechi. De la metal la hîrtie, materialele parcurg în esenţă acelaşi drum: prin efort de investigare, prin măsuri de organizare, prin investiţii de inteligenţă, tot ce poate fi valorificat devine material nou cu toate virtuţile şi calităţile ce decurg în mod firesc din aceasta.

Virtuţile şi calităţile, aţi înţeles, desigur, sînt, înainte de toate, ale oamenilor care caută, găsesc, pun în aplicare, metode mai simple sau mai sofisticate de recuperare, de recondiţionare şi refolosire a ceea ce altădată ar fi fost scos din circuit. „Acţiunea 3 R“ reprezintă în fond concretizarea noii griji faţă de resursele, de bogăţiile ţării. Cei care s-au gîndit să valorifice aluminiul vechi pentru a fabrica aluminiu nou au pornit chiar de la această idee – de a obţine ceva nou din ceva ieşit din uz şi a realizat în acest fel un evident cîştig de metal. Iată însă că lucrurile sînt departe de a se opri aici. Conform calculelor, pentru a obţine o tonă de aluminiu din materiale noi e nevoie de fiecare dată de un consum de energie de 13 000 kWh. Dacă pentru producerea aceleiaşi cantităţi de metal se folosesc însă deşeuri de aluminiu, consumul de energie necesar în timpul fabricaţiei scade cu 95 la sută, nemaifiind necesari decît 650 de kWh! Are loc o adevărată „reacţie în lanţ“ care face avantajele recuperării să se determine şi să se cheme unul pe celălalt. Aceeaşi reacţie a avut loc, desigur, şi atunci cînd, prin efortul de gîndire al specialiştilor, fiecare din locomotivele Diesel-hidraulice fabricate la Uzinele „23 August“ a putut fi obţinută (fără a pierde din calităţile cunoscute) cu un consum de metal mai mic cu patru tone, sau atunci cînd fiecare autoturism „ARO“ a putut părăsi banda de montaj de la Colibaşi mai uşor cu 70 kg...

Încadrarea în „Acţiunea 3 R“ presupune gîndire tehnică înalt calificată, mijloace şi capacităţi riguros specializate. Dar pe lîngă acestea există loc pentru foarte largi iniţiative, în cadrul cărora idei generoase, susţinute de mijloace simple, duc la rezultate notabile. E cunoscută, de pildă, amploarea pe care o iau în ţara noastră instalaţiile de biogaz. Asemenea instalaţii deloc complicate – în care resturile vegetale şi animale sînt folosite pentru producerea gazului metan necesar gospodăriilor – se numărau pe degete, în urmă cu cîţiva ani. La începutul lui 1984, numărul lor se ridicase la 1 500. Numai plusul provenit din instalaţiile ce se montează în acest an echivalează cu aproape 62 000 de tone de combustibil convenţional. În 1985 acest plus va fi considerabil mai mare: echivalentul a 200 000 de tone de combustibil convenţional. Folosirea instalaţiilor de biogaz va duce în anii următori atît la economisirea unor tot mai importante cantităţi de combustibil cît şi la reducerea preţului energiei obţinute. În adevăr s-a făcut socoteala că, în timp ce o gigacalorie obţinută prin arderea de petrol costă 200 de lei, iar una obţinută din cărbune costă 180 lei, o gigacalorie provenită din biogaz va costa între 70 şi 116 lei...

De la interesul general la cel al fiecăruia dintre noi, „Acţiunea 3 R“ vorbeşte despre capacitatea oamenilor de azi ai ţării de a da noi valenţe unor bogăţii pînă ieri necunoscute. Gradul de valorificare a acestor bogăţii creşte de la an la an. Să luăm, de pildă, industria chimică, cu al ei adevărat „tabel al lui Mendeleev“ de materii prime. În 1985 gradul de valorificare a produselor din cauciuc, a materialelor plastice, a substanţelor petroliere şi a celor anorganice, a elementelor rezultate din epurarea apelor va creşte cu o treime faţă de 1980. Pînă în 1990 se va realiza o creştere în acest domeniu de două treimi. Situaţii asemănătoare pot fi întîlnite şi în alte domenii, cum sînt cele ale metalurgiei, industriei materialelor de construcţii şi prelucrării lemnului, industriei uşoare...

Iată, aşadar, ce înseamnă şi încotro tinde acţiunea de recuperare, recondiţionare, refolosire. E vorba, pe de o parte, de repunerea în drepturi a unor materiale care sînt încă departe de a-şi fi epuizat valenţele productive. E vorba, pe de altă parte, de a afirma şi a confirma, în acest sfîrşit de secol avid de idei îndrăzneţe şi de soluţii ingenioase, valenţele de gîndire creatoare ale unui popor care se dedică rezolvării unor probleme de prim ordin legate de nevoile de azi şi de mîine ale oamenilor.

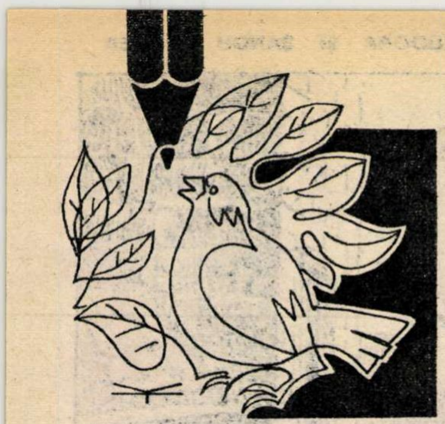

REALIZAȚI ACEST DESEN DINTR-O SINGURĂ LINIE!

FRUCTE

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1							■			
2					■					
3				■					■	
4					■					
5				■				■		
6	■		■				■			
7						■				■
8					■					
9		■								
10							■			

ORIZONTAL: 1) Fruct mic, rotund, cărnos, de culoare roșie și cu gust acrișor. Arbore cu coroană bogată și fructe comestibile. 2) Fiindcă nu a fost invitată la nunta lui Peleu cu Thetis, această zeiță din mitologia greacă a aruncat invitaților un măr de aur pe care era scris: „Celei mai frumoase". Pom fructifer din familia rozaceelor, cu fructe cărnoase de culoare vînătă sau gălbuie, avînd sîmburele mare (pl.). 3) Cîmpie în nord-estul țării noastre. Golf pe coasta Scoției. 4) Are haz. Fructe. 5) Jumătate din sepale. Produs din fructe. Primul din ananas! 6) Conducător al Țării Galilor între 907–948, supranumit „cel Bun". Localitate în U.R.S.S. 7) Acrișoară. Riglă de desen. 8) Fruct de pădure comestibil, negru și lucios. Distractiv. 9) Frumoasa neînvinsă în cursele de alergări, întrecută printr-un șiretlic de către Milanion care a lăsat să-i cadă în timpul cursei unul cîte unul trei mere de aur, pe care aceasta s-a oprit să le culeagă. 10) Numele mai multor varietăți de mere cu un gust plăcut și rezistente la atacul ciupercilor. Din nou.
VERTICAL: 1) Zeiță italică a vegetației, a frumuseții, protectoare a grădinilor și a viței de vie. Gustul migdalelor. 2) Creatorul sculpturii „Cap de fată cu struguri". 3) Suc de fructe. Țară asiatică. 4) Dintr-o caisă. Stropite. 5) Personificare a Pămîntului în mitologia greacă. Din ionatan. 6) Cremă cu aromă de portocale. Rîu în Argentina. 7) Localitate în Elveția. Arbore în Africa ecuatorială. 8) Prăjitură cu nuci. Destoinici. 9) Singur în prun! Făcută cadou. 10) Pietroase! Vehicul rustic.
DICȚIONAR: LAIG, UEL, DRE, CLE, RIOM, TOA.

Școlară

(Rebus criptografic:

6, 4, 2, 5, 1, 6)

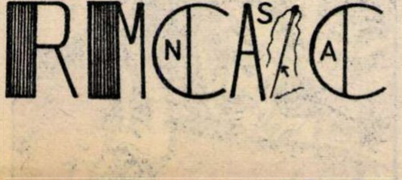

Citind literele în ordinea crescîndă a cercurilor, veți afla numele întemeietorului teatrului românesc în Transilvania, redactor al revistei „Familia" între 1865 și 1906.

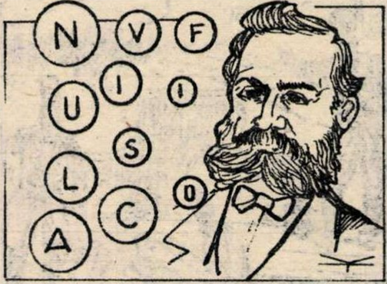

Carte de vizită

(7—9)

PASCU T. ROBU
Reșița

● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

ENIGMA

de **TUDOR NEGOIȚĂ**

VI. Sigur că „Nea Fane" nu descoperă nimic, pentru că Elvira, pe care am instruit-o mai înainte și care n-are voie – nu-i așa? – să vorbească cu vecinul ei, a luat pur și simplu bățul care blocase ieșirea lui Bubi. Asta în timp ce eu mă ciondăneam cu „Nea Fane", în garaj.

– Aha! Pe-aici probabil a intrat! rîd eu. Se vede că aveți șoareci. Șoricarii ăștia, știți, ca pisicile... Vaai, dar ce radiocasetofon frumos! mă entuziasmez brusc. De cînd vrea mămica să-i cumpere unul lui tăticu, de ziua lui. Nu-l vindeți, că văd că mai aveți.

Vaai,
dar ce
radio
casetofon
frumos!

„Nea Fane" ăsta pare cam bizar pentru că, liniștit acum în privința modului cum a intrat în garaj Bubi, se uită la mine și pare să-i surîdă ideea de-a „plasa ceva marfă", poate chiar fără să știe „prietenii de afaceri". E gata, gata să-mi spună prețul, după ce-mi explică ce grozav e radiocasetofonul, dar se aude mașina în curte și apar ceilalți doi. Unul, înalt, ciolănos, într-o cămașă tărcată, îl ia de-o parte pe „Nea Fane", schimbă cu el cîteva cuvinte șoptit, se întoarce spre mine:

– Ne pare rău, puștiule, dar noi sîntem oameni corecți. Nu-i marfa noastră, așa că n-o putem vinde. La magazie n-au mai avut loc, le-am adus aici, pînă mîine doar, cînd le ducem înapoi. Așa că... ia vezi-ți tu de treburile tale și lasă-ne-n pace! încheie el și mă scoate din garaj.

Cînd trec prin dreptul mașinii cu care-au venit cei doi, văd și-un băiețel cam dolofan, cu ochelari, care stă de vorbă cu cel de-al treilea individ. Asta cine-o mai fi? Fiul unuia din amicii lui Fane? Nu apuc să intru în vorbă cu puștiul, pentru că tipul cu cămașa tărcată îl ia de umeri și-l duce în garaj, intră acolo toți și închid ușa. Elvira nu se vede nicăieri. Intru în casă și o găsesc la fereastră.

– Știi ce-i curios? zice ea. Grășuțul pe care l-au adus în portbagaj.

— **Unde** l-au adus?! Ai văzut tu?

– Sigur. Cînd erai tu în garaj, ei au venit, mașina a oprit, unul s-a dus direct la portbagaj, l-a deschis, l-a scos pe ochelarist de-acolo... dar nu arăta, să știi, speriat deloc. Rîdea chiar.

Și-uite-așa iarăși mă cert cu Elvira, eu ca să anunț miliția, ea că „nu-i cazul, dar e ciudat", pînă cînd mașina pleacă, dar numai cu doi indivizi. „Nea Fane" și puștiul au rămas, fac cu mîna semne prietenești celor ce pleacă, după care intră din nou în garaj și închid ușa.

– Trebuie să vorbesc cu ochelaristul ăsta dolofan neapărat, dar numai cu el, o anunț eu pe Elvira. Înțelegi? Aflu eu ce mă interesează, dar trebuie să mă ajuți, chiar dacă o să se supere maică-ta.

– Eu?! Cum să te ajut? face mirată Elvira, îi explic ce-ar trebui să facă și că-i vorba doar de cîteva minute, dar se indignează: Vaai, Radule, nu se poate! Dacă află mămica...

– O să afle că niște hoți, cine știe dacă doar atît, au fost prinși, zic eu cu mîna pe receptorul telefonului. Vrei sau nu?

*

Întrebarea pe care v-o adresăm, dragi cititori, este deci aceasta: Ce plan credeți că are Radu, pentru a putea vorbi doar cu puștiul grăsuț cu ochelari, ajutat de Elvira?

Redacția „Cutezătorii", Piața Scînteii nr. 1, București, cod 71341.
Menționați pe plic: Pentru ENIGMA

Cutezătorii
ALMANAH
'85
În curînd
ALMANAHUL „Cutezătorii" 1985

Cutezătorii

Redactor șef ***MIHAI NEGULESCU;*** *Secretar responsabil de redacție:* ***OVIDIU ZOTTA;***
Responsabil de număr: ***COSTACHE ANTON;*** *Prezentarea artistică:* ***POMPILIU DUMITRESCU***
Prezentarea tehnică: ***ION MIHĂESCU***

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAȚIA. Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" — Sector export-import presă P.O.Box 12-201 telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64—66".

Materialele nepublicate nu se înapoiază. **Index 41836 12 pagini 1,50 lei**

Scenariu: TITUS VÎJEU **Desene: TEODORA și SANDU FLOREA**

HOREA

6

Rezumatul episodului precedent: DÎNDU-ȘI SEAMA CĂ NUMAI RIDICAREA LA LUPTĂ A IOBAGILOR LE POATE APĂRA CAUZA, ÎN ULTIMA ZI A LUNII OCTOMBRIE 1784, HOREA CONVOACĂ PRIN MARCU GIURGIU — ZIS CRIȘAN — LA MESTEACĂN PESTE 600 DE ȚĂRANI SPRE A DECIDE LAOLALTĂ ÎNCEPUTUL RĂSCOALEI.

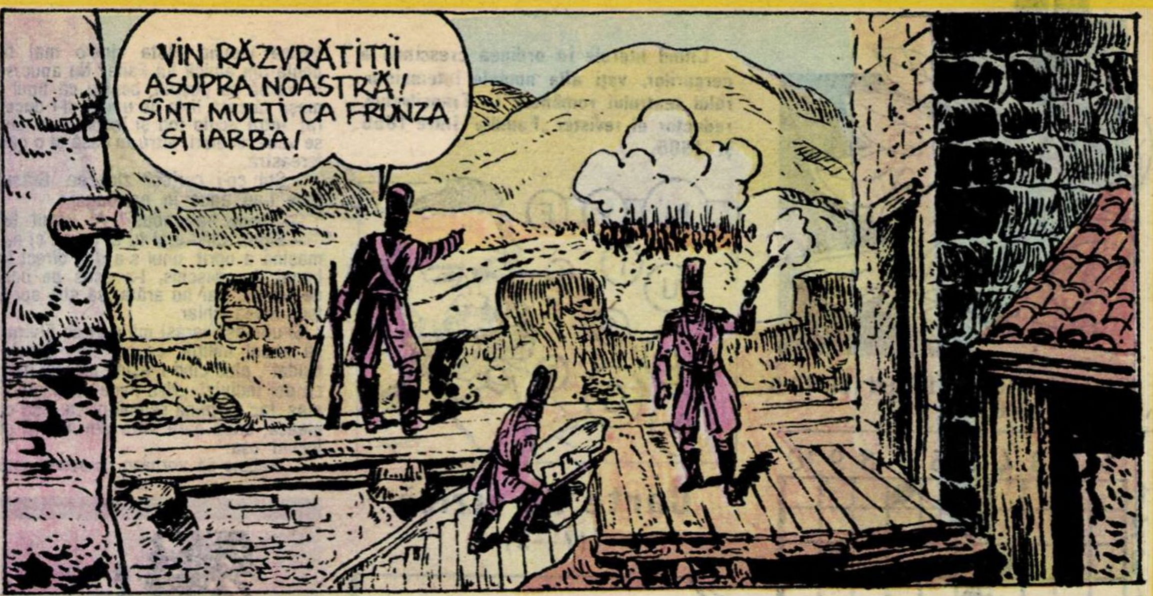
VIN RĂZVRĂTIȚII ASUPRA NOASTRĂ! SÎNT MULȚI CA FRUNZA ȘI IARBA!

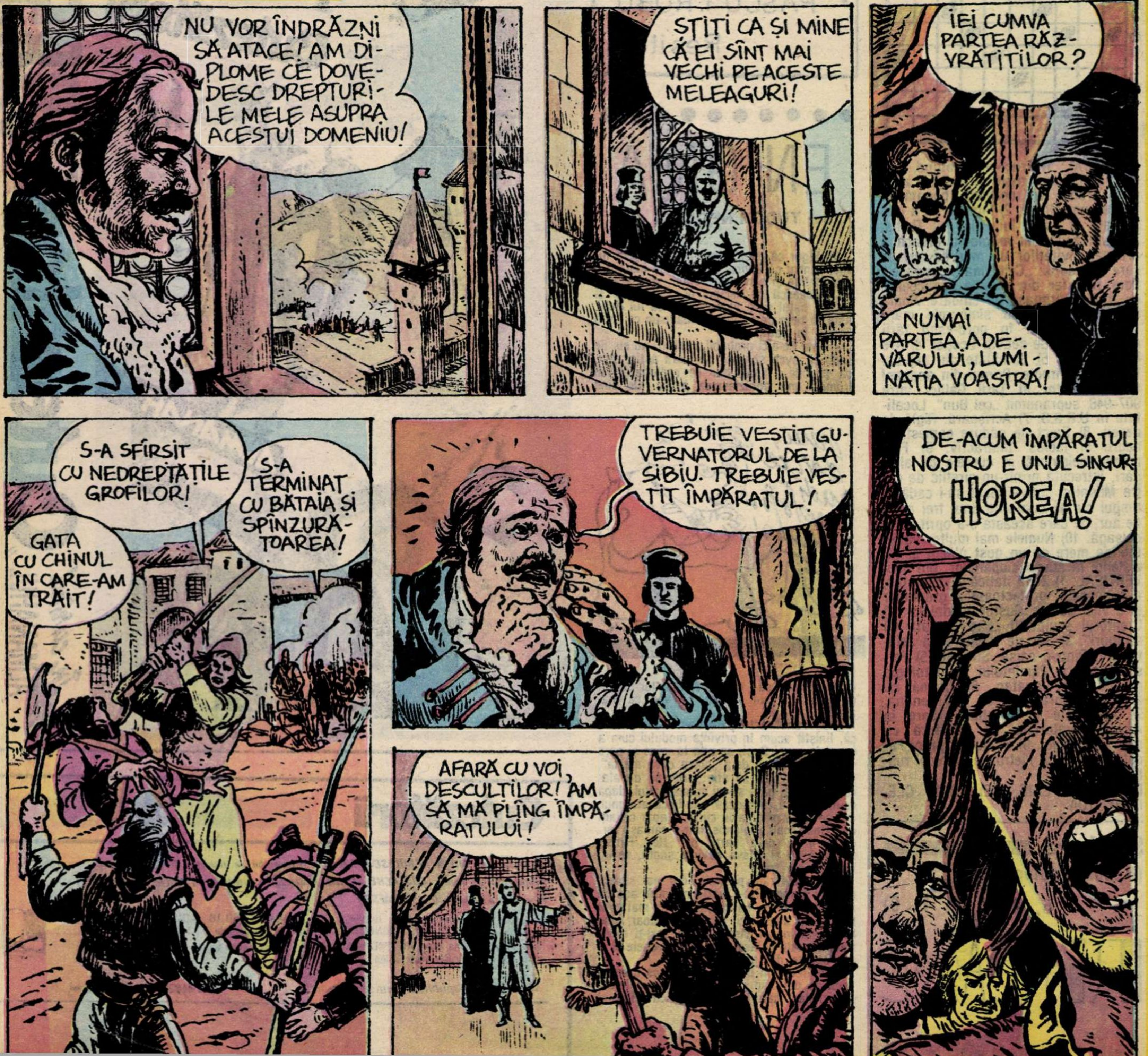
NU VOR ÎNDRĂZNI SĂ ATACE! AM DIPLOME CE DOVEDESC DREPTURILE MELE ASUPRA ACESTUI DOMENIU!
ȘTIȚI CA ȘI MINE CĂ EI SÎNT MAI VECHI PE ACESTE MELEAGURI!
IEI CUMVA PARTEA RĂZVRĂTIȚILOR?
NUMAI PARTEA ADEVĂRULUI, LUMINĂȚIA VOASTRĂ!
S-A SFÎRȘIT CU NEDREPTĂȚILE GROFILOR!
S-A TERMINAT CU BĂTAIA ȘI SPÎNZURĂTOAREA!
GATA CU CHINUL ÎN CARE-AM TRĂIT!
TREBUIE VESTIT GUVERNATORUL DE LA SIBIU. TREBUIE VESTIT ÎMPĂRATUL!
AFARĂ CU VOI, DESCULȚILOR! AM SĂ MĂ PLÎNG ÎMPĂRATULUI!
DE-ACUM ÎMPĂRATUL NOSTRU E UNUL SINGUR: HOREA!

(va urma)

GENERAȚIA DE PIONIERI A CONGRESULUI AL XIII-LEA AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

(Pag. 6—7)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

JOI, 1 NOIEMBRIE 1984,
ANUL XVIII (NR. 891)

44

PCR

CONGRESUL
al XIII-lea

CONGRESUL
AL XII-LEA AL P.C.R.
NOIEMBRIE 1979
CONGRESUL
XII
AL PARTIDULUI COMUNIST ROMAN

CADRAN POLITIC

O noua și elocventa ilustrare a consecventelor preocupări ale partidului, ale secretarului său general, tovarășul **Nicolae Ceaușescu,** privind perfecționarea continuă a conducerii și organizării întregii activități economice, accentuarea laturilor calitative ale dezvoltării economice, în scopul creșterii susținute a avuției naționale și ridicării, pe această bază, a bunăstării materiale și spirituale a celor ce muncesc o constituie recenta Hotărîre, adoptată acum, în preajma marelui forum al comuniștilor, de către Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R. Această Hotărîre cuprinde noi măsuri privind perfecționarea aplicării mecanismului economico-financiar, reducerea dobînzilor și stabilirea unor limite maxime ale rentabilității la o serie de produse, stimularea oamenilor muncii și a întreprinderilor pentru creșterea productivității muncii, introducerea progresului tehnic, ridicarea calității produselor, reducerea costurilor și sporirea mai accentuată a eficienței economice. Noile măsuri elaborate cu contribuția directă a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, corespund pe deplin cerințelor actualei etape de dezvoltare intensivă a economiei și se întemeiază pe rezultatele pozitive obținute în ultimii ani în realizarea planului și a programelor speciale, în sporirea avuției naționale.

Analizîndu-se activitatea desfășurată pe parcursul actualului cincinal, s-a constatat că în această perioadă, prin aplicarea hotărîrilor Congresului al XII-lea al partidului și a orientărilor date de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, s-au obținut remarcabile rezultate în îndeplinirea sarcinilor de plan, în utilizarea cu randament sporit a potențialului material, tehnic și uman, în creșterea venitului național și ridicarea, pe această bază, a nivelului de trai al întregului popor. Prin aplicarea în practică a noilor măsuri cuprinse în recenta Hotărîre se vor asigura ridicarea continuă a eficienței economice în toate unitățile productive, în toate domeniile economiei naționale, sporirea veniturilor acestora, mobilizarea mai puternică a resurselor proprii pentru dezvoltarea și modernizarea capacităților de producție, ridicarea nivelului tehnic și calitativ al produselor, creșterea veniturilor fiecărui colectiv de oameni ai muncii, potrivit rezultatelor concrete obținute în producție. Noile măsuri vor contribui, de asemenea, la sporirea cointeresării oamenilor muncii, la întărirea disciplinei, ordinii și răspunderii individuale și colective pentru înfăptuirea programului de dezvoltare economică și socială a țării, de ridicare a bunăstării generale a celor ce muncesc.

În cadrul ședinței Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., a fost de asemenea examinat stadiul actual al campaniei agricole de toamnă, adresîndu-se lucrătorilor ogoarelor, tuturor oamenilor muncii de la sate chemarea de a depune, în continuare, toate eforturile pentru încheierea grabnică a lucrărilor de recoltare.

Acum, în preajma celui de-al XIII-lea Congres al partidului, țara înfățișează tabloul unui vast șantier al muncii pline de eroism, întruchipînd unitatea de gînd, de voință și faptă a întregului nostru popor de a întîmpina cu noi izbînzi pe frontul industriei și al agriculturii, în toate domeniile activității economico-sociale, acest major eveniment politic din viața partidului, a patriei. Iar aceste eforturi, la scara întregii țări, acest bogat bilanț de noi realizări se adaugă împlinirilor din perioada care a trecut de la cel de-al XII-lea Congres al partidului. Toate aceste succese obținute în răstimpul dintre cele două congrese n-ar fi fost posibile fără afirmarea capacității politico-organizatorice a partidului în mobilizarea energiilor creatoare și elanurilor constructive ale tuturor oamenilor muncii pentru îndeplinirea obiectivelor actualului cincinal. Anii care au trecut de la cel de-al XII-lea Congres al partidului sînt ani de mari prefaceri înnoitoare în istoria țării, legate nemijlocit de activitatea neobosită a tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, desfășurată cu clarviziune și profund spirit creator, cu înflăcărată pasiune revoluționară, care a acționat cu fermitate pentru soluționarea problemelor complexe ce s-au ridicat pe traseul actualului cincinal, pentru dezvoltarea tot mai dinamică și armonioasă a întregii economii naționale, în consens cu cerințele și exigențele impuse de dezvoltarea multilaterală a societății noastre socialiste.

Repere de aur pe harta patriei

Se spune că odată, demult, tatăl unui flăcău venit de la şcoli înalte şi-a pus de îndată fiul cel învăţat la tot felul de încercări pentru a vedea dacă e într-adevăr destoinic. Ei bine, numai cînd acesta a reuşit să înalţe o casă tatăl a fost cu adevărat mulţumit.

A întemeia, a zidi, a clădi, a înălţa – iată verbe străvechi care exprimă respectul dintotdeauna al poporului nostru pentru actul fundamental al construcţiei,acţiune profund umană, creatoare, civilizatoare. Eroul uneia dintre cele mai frumoase balade populare este constructor. Însuşi Horia, sufletul mişcării revoluţionare de la 1784 din Transilvania, cunoştea şi profesa meşteşugul de a construi, exercitînd şi atribuţiile arhitectului.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu spune: **„Oricine priveşte oraşele, satele, judeţele, localităţile patriei poate constata avîntul construcţiei de locuinţe, avîntul noului în industrie, în agricultură, în întreaga viaţă social-culturală, poate vedea că întreaga ţară se transformă rapid prin munca entuziastă a întregului popor, care înfăptuieşte neabătut politica partidului comunist."**

Cum pot schimba constructorii faţa pămîntului s-a dovedit – mai strălucitor ca niciodată în istorie – în România anilor imediat următori Congresului al IX-lea al partidului. Arta constructorilor fiind în primul rînd o artă a preciziei, să reţinem cîteva cifre dintre cele mai grăitoare: între 1966–1983, s-au ridicat, din fondurile statului, peste **două milioane** de apartamente; zilnic, la fiecare 3,5 minute, se dă în folosinţă un nou apartament; peste patru cincimi din cetăţenii patriei locuiesc în case noi.

În aceste două decenii de cînd tovarăşul Nicolae Ceauşescu conduce destinele patriei, s-a construit la noi mai mult, mult mai mult decît în două mii de ani. Au renăscut în splendoare arhitectonică sute şi sute de localităţi, este încîntător să te afli astăzi în Craiova, Tg. Mureş, Ploieşti, Constanţa, Zalău, Satu-Mare, Iaşi, noua Orşovă, Vaslui, Piteşti, Cluj-Napoca şi cîte altele, cărora li se adaugă Bucureştiul cu uriaşa sa escadră de cartiere noi din Drumul Taberei şi Militari, din Colentina şi Pantelimon, din Giuleşti şi Bd. 1 Mai, din Balta Albă, din Băneasa, din Titan şi Berceni. Pretutindeni, alături de locuinţe, stau corespunzătoarele ansambluri comerciale şi edificii social-culturale – între care, ridicate de asemenea în ultimii douăzeci de ani, peste 5 000 de noi unităţi şcolare pe care prea bine le cunoaşteţi.

Port-drapelul gloriei constructorilor epocii noastre este, desigur, Canalul Dunăre-Marea Neagră (pentru care s-a realizat un volum de excavaţii mai mare cu 25 de milioane metri cubi decît la canalul de Suez!), extraordinară operă a poprului român în anii Epocii Nicolae Ceauşescu, prin care s-au îmbogăţit nu numai geografia întregii planete, ci şi mijloacele de comunicare între oamenii Terrei, pentru o mai bună cooperare internaţională menită să ducă la prietenie şi pace între toate naţiunile. Magistralei albastre – cea mai mare construcţie din istoria patriei – i se adaugă în cronica de aur a ultimilor douăzeci de ani ultramodernul metrou bucureştean, celebrul Transfăgărăşan, Porţile de Fier devenite porţi de lumină, sute de întreprinderi la înălţimea tehnicii mondiale. Ele sînt rodul gîndirii şi acţiunii tovarăşului Nicolae Ceauşescu, aflat necontenit în mijlocul poporului, sfătuindu-se cu constructorii, iniţiind grandioase proiecte, ajutîndu-i să le îndeplinească. În ultimii douăzeci de ani, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a efectuat peste 600 de vizite de lucru în localităţi şi judeţe, aflîndu-se printre oamenii muncii din peste 2 560 de unităţi economice şi social-culturale; prin acest nemijlocit dialog cu ţara s-au născut marile realizări ale poporului nostru şi s-a făurit chezăşia realizării grandioaselor obiective din proiectul de Directive ale Congresului al XIII-lea al partidului, congres pe care întreaga patrie îl întîmpină cu entuziasm prin exemplare fapte de muncă.

OVIDIU ZOTTA

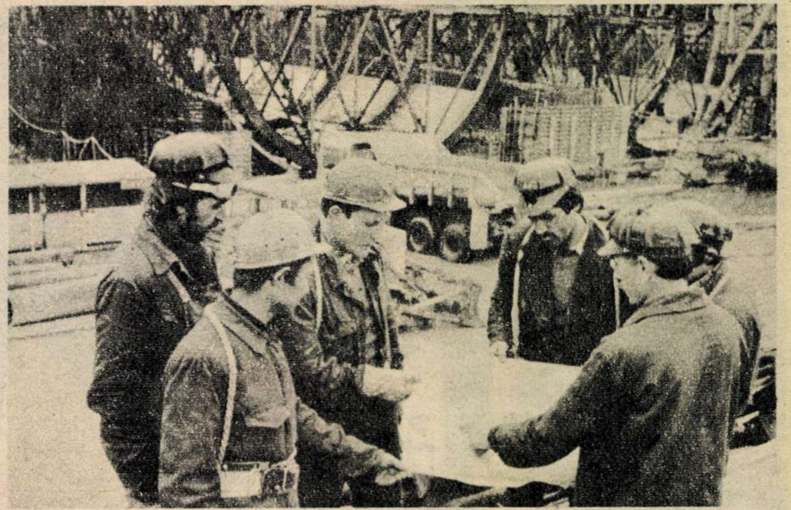

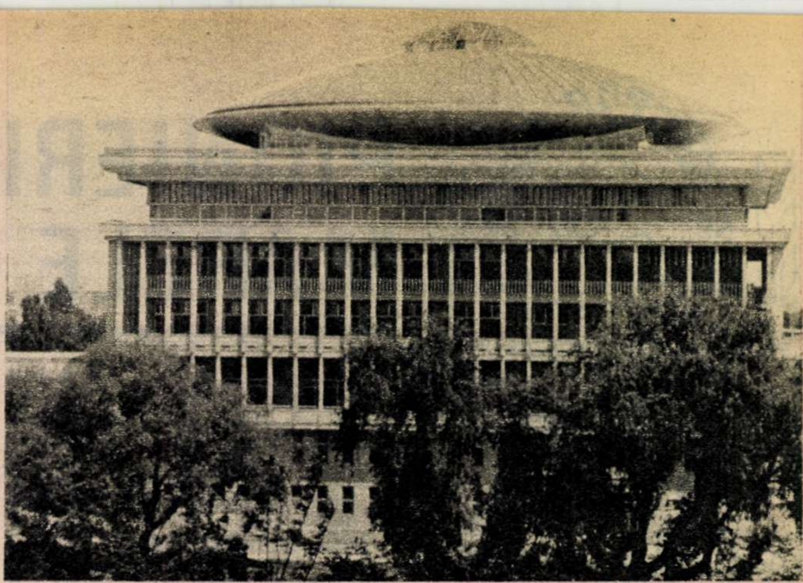

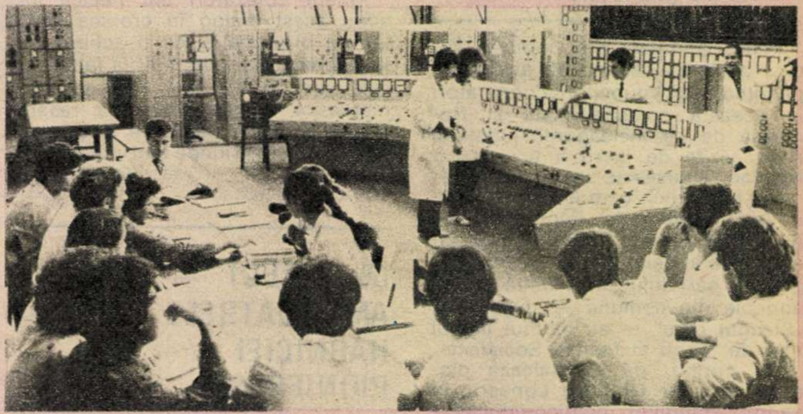

PCR

CONGRESUL al XIII-lea

PREGĂTIREA FORȚEI DE MUNCĂ ÎN PERSPECTIVA ÎNFĂPTUIRII PROGRAMELOR CE VOR FI ADOPTATE DE CONGRES

România socialistă este o țară a muncii și a creației puse în întregime în slujba fericirii oamenilor. Pe șantierele giganticelor uzine și centrale electrice, ca și în halele moderne ale întreprinderilor industriale, la comanda liniilor automate sau a turbinelor energetice, conducînd tractoare și mașini agricole, pilotînd nave și avioane, cercetînd în laboratoare tainele materiei și căutînd noi soluții tehnologice, la originea a tot ce se creează și se produce se află neobosita strădanie a celor ce muncesc pentru înflorirea patriei. Tot ceea ce, în anii libertății noastre, s-a gîndit, s-a proiectat, s-a materializat în cartiere și orașe noi, în magistrale rutiere și feroviare, în invenții și produse de nivel mondial, în recolte fără precedent se datorează devotamentului nețărmurit al oamenilor muncii.

Aceste detașamente ale muncii înalt calificate, în continuă și rapidă adaptare la noile cerințe ale științei și tehnologiei aplicate în producție, ale societății noastre socialiste, pătrunse de idealurile ei, fac și ele parte din înfăptuirile anilor noștri. Ele s-au format pe băncile și în atelierele școlii românești, puternic dezvoltată și înnoită din temelii, cu deosebire în ultimele două decenii, de cînd la cîrma partidului și a țării se află tovarășul Nicolae Ceaușescu.

În prezent, țara întreagă dezbate proiectul Directivelor Congresului al XIII-lea al partidului, planurile de ridicare a țării pe noi trepte de civilizație și progres. Proiectul de Directive prevede creșterea mai departe în ritm susținut a forțelor de producție, prin aportul sporit al tehnologiei moderne și valorificarea superioară a resurselor de care dispunem, în vederea atingerii obiectivului fundamental al dezvoltării României în anii 1986–1990: înfăptuirea societății socialiste multilateral dezvoltate, crearea condițiilor pentru trecerea, în perioada următoare, la construcția comunismului în țara noastră.

Ridicarea nivelului tehnic și calitativ al produselor, aplicarea celor mai înaintate soluții oferite de știința contemporană presupun stăpînirea temeinică a unui bogat arsenal de cunoștințe profesionale, în pas cu progresele cunoașterii științifice și a tehnologiei. Acest fapt pune în fața învățămîntului noi răspunderi privind pregătirea forței de muncă necesare înfăptuirii marilor obiective ale poporului nostru. **„Viitorul dezvoltării patriei noastre,** sublinia secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, **făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate și trecerea la edificarea comunismului nu se pot baza decît pe un învățămînt modern, pe o înaltă știință și cunoaștere în toate domeniile de activitate.“**

Proiectul de Directive ale celui de-al XIII-lea Congres al P.C.R. prevede o impetuoasă dezvoltare a școlii. Ea urmează să devină și mai cuprinzătoare. În treapta I a învățămîntului liceal vor fi cuprinși toți absolvenții clasei a VIII-a. Din numărul total al acestora, peste 90 la sută vor urma cursurile liceelor industriale și agroindustriale. În 1990, învățămîntul de 12 ani va cuprinde, la cursuri de zi sau serale, circa 60 la sută din absolvenții treptei I. Învățămîntul profesional va contribui în mai mare măsură la pregătirea muncitorilor calificați, anual fiind școlarizați circa o treime din absolvenții clasei a X-a.

Pentru a răspunde înaltelor exigențe ale anilor viitori, învățămîntul urmează să-și desăvîrșească și laturile calitative. Principiul de bază al învățămîntului românesc – legarea strînsă cu producția și cercetarea – se va simți și mai puternic în viața școlii. Participarea efectivă a elevilor și studenților la activitatea întreprinderilor economice va deveni o modalitate tot mai eficientă de formare tehnico-profesională, prilejuind aplicarea directă și sistematică în procesul muncii a cunoștințelor asimilate. Paralel, contribuind la realizarea unor lucrări de cercetare tehnico-științifică, tineretul școlar își va dezvolta și mai puternic pasiunea de a cunoaște și a învăța, de a crea bunuri și valori materiale și spirituale, dorința de autodepășire, elemente definitorii ale unui învățămînt modern, deschis către toate orizonturile cunoașterii, ale culturii.

Aceste prevederi corespund unei înțelegeri superioare a noțiunii de muncă. Potrivit concepției tovarășului Nicolae Ceaușescu, în fluxul transformărilor din societatea noastră munca însăși evoluează, se transformă din muncă simplă în muncă complexă, bazată pe o tehnică înaltă, care trebuie cunoscută și stăpînită, pe tehnologii de vîrf, pe cunoștințe profesionale și tehnice înaintate: **„Trebuie să punem la baza întregii activități munca complexă — cu tot ceea ce se cuprinde în aceasta — unind munca cu știința și cultura, ca factori fundamentali ai dezvoltării, cu spiritul revoluționar, cu educația comunistă, cu atitudinea revoluționară în muncă, în toate sectoarele de activitate.“**

Într-adevăr, concepției înnoitoare despre muncă, tinerii muncitori și țărani, specialiștii anilor viitori, trebuie în mod necesar să-i asocieze o atitudine creatoare, novatoare, o atitudine revoluționară. **„Cine se mulțumește cu ce s-a realizat nu va putea fi revoluționar în nici un domeniu! —** arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu. **Numai cel care este permanent în căutarea noului și cel care este dornic să promoveze noul, și în știință, și în cultură, și în muncă, și în agricultură, și în electronică, și în politică, precum și în alte sectoare, numai acela poate fi cu adevărat revoluționar!“**

O grăitoare manifestare în muncă a spiritului revoluționar o constituie răspîndirea deprinderii de a lucra la mai multe mașini, precum și la mașini diferite, corespunzător mai multor faze ale realizării produsului. Năzuința multor oameni ai muncii, a multor tineri de a-și însuși mai multe meserii, de a deveni apți să lucreze în profesii și specialități diferite, în raport cu exigențele producției, ale dezvoltării societății este un semn al viitorului. El își află expresie și în proiectul de Directive ale apropiatului Congres al partidului, care prevede politehnizarea învățămîntului.

Printre însuflețitoarele obiective ale cincinalului viitor se numără și formarea profesională a unui număr de aproape 2 milioane de oameni ai muncii, și anume: 1,2 milioane de muncitori calificați, tehnicieni și maiștri, 146 000 de ingineri și alți specialiști, îndeosebi pentru ramurile de bază ale economiei, 590 000 de persoane calificate pentru agricultură. Printre aceștia te vei număra și tu, cititorule. Însușindu-ți de pe acum, de pe băncile și din atelierele școlii, din activitățile Organizației Pionierilor, din exemplul familiei, al comuniștilor, al uteciștilor, cunoștințele, deprinderile și înaltele calități morale ale unui adevărat om al muncii, te vei număra și tu printre muncitorii, creatorii, revoluționarii de care are nevoie România de mîine.

H. ARAMĂ

Pentru cercurile și cluburile de dezbateri politico-ideologice din școli și casele pionierilor și șoimilor patriei :

Recomandăm articolul din această pagină pentru tema

PREGĂTIREA FORȚEI DE MUNCĂ, DEZVOLTAREA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

PCR
CONGRESUL
al XIII-lea

PIONIERII OMAGIAZĂ PRIN MARELE FORUM AL COMU

LA ŞCOALA SPIRITULUI REVOLUŢIONAR

Pentru pionierii din comuna Pecica a rămas de neuitat, asemenea părinţilor lor, muncitori cooperatori în această comună mare şi frumoasă de pe meleagurile judeţului Arad, vizita de lucru a tovarăşului **Nicolae Ceauşescu,** secretarul general al partidului, care a avut loc aici, în luna septembrie. Pentru roadele muncii pe ogoare, obţinute în acest an istoric al celui de-al XIII-lea Congres al partidului, cele două unităţi agricole din comună — „Ogoru" şi „Steagul roşu" — au obţinut înaltul titlu de „Erou al Muncii Socialiste".

De curînd, ne semnalează pioniera reporter Graţiana Lonceru, în cadrul acţiunilor politico-educative dedicate Congresului al XIII-lea al partidului, sub genericul „Drumul de aur al pîinii", a avut loc, în sala „Forum" din Pecica, o întîlnire cu tovarăşa Doina Vasilescu, Erou al Muncii Socialiste, preşedintă a cooperativei agricole de producţie „Ogoru". Peste două sute de pionieri au participat cu nerăbdare la această interesantă întîlnire, la care a fost invitat şi tovarăşul Constantin Pană, primarul localităţii. Oaspetele de onoare, Erou al Muncii Socialiste, le-a împărtăşit copiilor gînduri şi fapte sugestive, grăitoare, despre frumuseţea muncii în agricultură, despre puterea hărniciei care dă naştere unui izvor viu de bunăstare şi fericire, despre cutezanţa oamenilor noi, cutezanţa comunistă, revoluţionară, care înflăcărează inima, gîndirea, destoinicia în muncă şi duce la rezultate competitive. Tinerii participanţi la această întîlnire au purtat un dialog viu, apropiat, concret despre aceste valenţe deosebite ale efortului în muncă şi au înţeles şi mai mult că ei înşişi trebuie să fie la rîndul lor un exemplu, asemenea părinţilor — harnici gospodari, care şi-au cîştigat un binemeritat renume, în întreaga ţară — să se pregătească de pe băncile şcolii cît mai temeinic pentru muncă, pentru viaţă.

Copiii aflaţi la această întîlnire au împărtăşit bucuria unei clipe solemne, cînd tovarăşa Doina Vasilescu a primit titlul de „pionier de onoare". Cu multă afecţiune, pionierii gazde i-au înmînat apoi buchete de flori.

Întîlnirea s-a încheiat cu un frumos program de versuri şi cîntece patriotice şi pionereşti.

Tinerii cutezători din Pecica înscriu acest dialog în cronica vieţii lor de organizaţie, ca o acţiune ce i-a îndemnat şi mai mult la fapte revelatoare de muncă şi hărnicie pionierească. În cataloage să răsară mereu notele foarte bune; în şcoală, în comună, orişiunde sînt prezenţi şi acţionează ei — să strălucească fapta pionierească.

ÎN DIRECT — DIN AMFITEATRELE HĂRNICIEI PIONIEREŞTI

Reporterii subredacţiilor pionereşti, ca şi alţi numeroşi corespondenţi din ţară, continuă să ne transmită veşti despre participarea in ritm intens a pionierilor, alături de oamenii muncii din agricultură, la stringerea şi depozitarea cît mai grabnică a recoltei.

Astfel, forţele celor 22 510 pionieri **prahoveni** au fost concentrate — încă din primele săptămîni ale acestui rodnic anotimp al culesului — pe ogoare, în grădini şi livezi, ca şi în podgoriile judeţului lor. Aflăm că ei au recoltat pînă acum 2 700 tone de porumb, 2 520 tone cartofi, 750 tone legume, 2 110 tone fructe, 4 900 tone struguri şi 4 200 tone sfeclă. Reporterii subredacţiei prahovene au ţinut să-i evidenţieze în primul rînd pe colegii lor din **Ariceştii-Rahtivani,** care, prin tradiţie, deţin an de an un loc fruntaş în campania de toamnă, atît prin buna organizare a echipelor de lucru cît şi, evident, prin rezultatele frumoase ale muncii şi hărniciei lor. Nota maximă la hărnicie au obţinut-o însă şi pionierii din **Puchenii Mari, Pietroşani, Măgureni, Lipăneşti, Gherghiţa** şi **Măgurele.**

În cronica hărniciei pionierilor **caraş-severineni** se înregistrează un nou şi frumos bilanţ, după cum ne informează corespondenţii noştri din acest judeţ: s-au recoltat înca 250 tone porumb, 310 tone cartofi, 275 tone legume, 220 tone struguri, 280 tone fructe şi 150 tone furaje. Pe acest mare front al recoltei s-au evidenţiat pionierii din **Glimboca, Obreja, Berzovia, Răcăjdia, Naideş, Vărădia, Lăpuşnicul Mare, Sacu, Brebu, Domaşnea, Păltiniş, Bozovici** şi din oraşul **Moldova Nouă.**

Din **judeţul Dolj,** aflăm că ampla participare a pionierilor — în număr de 34 500! — la campania agricolă de toamnă continuă să sporească cu fiecare nouă zi de lucru cantităţile de porumb, legume, fructe care iau drumul marilor silozuri, al întreprinderilor de conserve şi al pieţelor.

Pînă în prezent au fost recoltate 1 850 tone porumb, 320 tone cartofi, 870 tone legume, 650 tone fructe, 450 tone struguri şi 225 tone sfeclă de zahăr. S-au distins prin hărnicia lor exemplară pionierii din localităţile: **Dăbuleni, Poiana Mare, Afumaţi, Urzicuţa, Moţăţei,** precum şi colegii lor din oraşele **Calafat, Segarcea** şi **Băileşti.**

Noi imagini ne-au sosit de la fotoreporterii Casei pionierilor şi şoimilor patriei din **Rm. Sărat, judeţul Buzău.** Sînt instantanee ale hărniciei colegilor lor de la **Şcoala nr. 5** din oraş şi din **Valea Rîmnicului,** care-i sprijină pe ţăranii cooperatori la culesul strugurilor şi depănuşatul porumbului (foto 1 şi 2).

Corespondenta noastră **Ana Daria Haidău,** reporter la „Semaforul" Casei pionierilor şi şoimilor patriei din **Tîrgu-Jiu, judeţul Gorj,** ne informează că împreună cu colegii ei a participat la recoltarea şi sortarea cartofilor — peste 30 tone precizează ea — precum şi la repararea a 4 000 de lădiţe (în cadrul I.L.F. din localitate). „În ele aveau să fie frumos aşezaţi strugurii dulci, aurii şi merele rumene, la culesul cărora am ajutat şi noi, pionierii din Tîrgu-Jiu".

O scrisoare semnată de pionierul **Cornel Mănuţă** ne relatează despre însufleţirea cu care toţi pionierii de la Casa de copii şcolari din **Priboieni, judeţul Argeş,** au ajutat la strînsul strugurilor din podgoriile Topolovenilor. „Zilnic, ne informează el, am cules cîte 6—7 tone de struguri şi trebuie să vă spunem că printre cei mai harnici dintre noi au fost Nicolae Holom, Gheorghe Petre, Ion Herisanu, Marian Drăghici şi mulţi alţii. Dar la fel de vrednici au fost şi colegii noştri care au ajutat la culesul prunelor din livezile bogate ale satului. Printre fruntaşii echipelor care au lucrat aici s-au numărat Daniela Duţă, Adrian Popescu, Nicolae Todoru, Cristian Voicilă, Alexandru Cazan, Gheorghe Matei, Cătălina Horga şi mulţi alţi pionieri inimoşi cu care se mîndreşte colectivul Casei de copii şcolari şi şcoala din Priboieni".

Chiar înainte de închiderea ediţiei ne-a sosit o corespondenţă însoţită de imagini care surprind aspecte din timpul lucrărilor pe care le execută în pepiniera Ocolului silvic din Mediaş pionierii şcolii din **Brateiu, judeţul Sibiu.** Semnatarii scrisorii — detaşamentul clasei a VII-a A şi utecişti clasei a IX-a — ne scriu că, prin tradiţie, adică an de an, ei lucrează aici, dovedindu-se silvicultori foarte pricepuţi (foto 3). „Sîntem totodată bucuroşi — adaugă ei — ca prin munca noastră contribuim la sporirea „aurului verde", la înălţarea viitoarelor tinere păduri ale ţării".

NOI RITMURI PIONIEREŞTI ÎN FESTIVALUL NAŢIONAL „CÎNTAREA ROMÂNIEI"

Prin versul avîntat, cîntecul pionieresc însufleţitor şi dansul tineresc, purtătorii cravatelor roşii cu tricolor îşi exprimă simţămintele lor fierbinţi de dragoste faţă de patrie şi partid. Ei pregătesc şi prezintă spectacole cultural-artistice impresionante, închinate epocii de lumină în care s-au născut, întîmpinînd sărbătoreşte, pe scenele Festivalului Naţional „Cîntarea României", marele forum al comuniştilor — Congresul al XIII-lea al Partidului Comunist Român.

O efervescenţă în activitatea artistică o cunoaşte în continuare ansamblul de cîntece şi dansuri de la Casa pionierilor şi şoimilor patriei din municipiul Constanţa. Realizatori talentaţi ai stagiunii permanente, ei au prezentat recent două spectacole, un concert coral, intitulat **„Partid iubit, părinte drag"** şi un spectacol folcloric **„Românie, plai de aur".** Ansamblul pionieresc con-

---

REZULTATELE EDIŢIEI 1983—1984

A CONCURSULUI

FOTOSEMNAL

„CUTEZĂTORII"

Din multitudinea de imagini realizate de pionierii pasionaţi de arta fotografică (mulţi dintre ei membri ai cercurilor foto de la casele pionierilor şi şoimilor patriei) şi trimise la redacţie pe adresa „Fotosemnalului", o bună parte au fost publicate în paginile revistei pe parcursul celor trei etape ale concursului.

Au fost acordate următoarele premii:

3 premii I — cîte un aparat foto:
— Simona Căciulă, Şcoala nr. 2, Huşi, judeţul Vaslui;
— Mihaela Hălăştăuanu, Emilia Szigmond şi Cristina Bota — subredacţia „Voci tinere", Deva, judeţul Hunedoara;
— Diana Marchiş, Cluj-Napoca.
3 premii II — cîte o minge de baschet:
— Liliana Haras, foto-cineclubul Şcolii nr.5, Galaţi;

FAPTE NIŞTILOR

1

2

3

stănțean se poate mîndri cu o multitudine de formații artistice, toate aflate permanent în activitate. El cuprinde un ansamblu coral, „cel mai vîrstnic" dintre formații, laureat la toate edițiile Festivalului Național „Cîntarea României", o formație de fanfară, de asemenea apreciată, precum și formații mai „tinere". Printre acestea se situează și ansamblul folcloric, format din taraf, grup vocal și soliști de muzică populară, vocali și instrumentiști, formația de dansuri populare care a atins... suta, la numărul de copii dansatori, formația de muzică ușoară instrumentală, grupul folk, echipa teatrului de păpuși, care preconizează spectacolul total — copiii scriind scenariile, confecționînd păpușile, mînuindu-le și interpretînd rolul — formația de coregrafie cu grupele de dans și balet clasic, precum și o orchestră de mandoline, formată din șoimi ai patriei — cea mai proaspătă în ansamblu.

Publicul spectator al tinerilor artiști este format din părinți, muncitori din marile întreprinderi industriale ale municipiului și județului, cooperatori, constructori de pe șantiere. Prin spectacolele cît mai reușite pe care le prezintă în această toamnă, pionierii artiști constănțeni aduc un fierbinte omagiu comuniștilor, Congresului al XIII-lea al partidului — filă de aur în istoria contemporană a patriei.

Asemenea colegilor lor constănțeni, nenumărați pionieri artiști de pe plaiurile patriei prezintă în aceste zile spectacole cultural-artistice dedicate Congresului partidului. Să amintim doar cîteva dintre cele consemnate la închiderea ediției: spectacolul de muzică și poezie **„Creștem cutezători sub flamuri tricolore"**, susținut de pionierii de la Școala din **Bunești-Brașov** pe scena căminului cultural din localitate; recitalul de poezie patriotică **„Mulțumim din inimă partidului"**, prezentat la Școala nr. 16 din municipiul **Brașov; „A fi copil în România de azi"**, recital de poezie patriotică, urmat de vernisajul unei expoziții de desene cu aceeași temă, ale pionierilor de la Școala nr. 2 **Chiraftei-Galați.** Pionierii din localitatea **Laslea-Sibiu** au prezentat de curînd, pe scena căminului cultural din localitate, spectacolul intitulat **„Noi ne-am născut în anii de lumină". „Trăim în țara libertății"** — iată genericul spectacolelor pionierești închinate Congresului al XIII-lea al partidului, prezentate de pionierii din localitățile **Dumbrăveni, Bazna** și **Moșna,** județul **Sibiu.**

ÎN CATALOG, NUMAI NOTE BUNE!

„Și noi, pionierii detașamentului clasei a IV-a A, de la Școala nr. 89 din Capitală, întîmpinăm cel de-al XIII-lea Congres al partidului cu noi succese la învățătură. Cu toții ne străduim să fim cît mai harnici, să învățăm cu mai multă sîrguință și sîntem bucuroși că primele note cu care am inaugurat trimestrul I anunță frumoase rezultate pentru acest an școlar — ne spune Camelia Dascăl, pionier-locțiitor al comandantului de unitate. Iar steagul de detașament fruntaș la munca patriotică, obținut anul trecut, sîntem hotărîți să-l menținem și totodată să cucerim și titlul de detașament fruntaș la învățătură. Sîntem mai mari acum, știm să ne organizăm mai bine munca și, unindu-ne forțele, vom reuși să-i determinăm și pe colegii mai slabi la învățătură să muncească mai mult și mai bine. Ca o primă dovadă — iată că și cele două colege Nicoleta Iftimovici și Mirela Coman au reușit, cu ajutorul nostru, să ia note mai bune, iar colegul Costel Ologea s-a cumințit și el, a devenit atent și mai activ la ore."

„Dorim ca fiecare pionier din detașamentul nostru să se achite conștiincios de principala noastră îndatorire de școlari și pionieri — învățătura. Am luat un start bun în noul an școlar și vrem ca de-a lungul celor trei trimestre catalogul să adune numai note bune. Cheia succesului se află la îndemîna fiecăruia dintre noi, stă în strădania și pasiunea cu care muncim și învățăm zi de zi", conchide inimoasa comandantă a detașamentului clasei a IV-a A, pioniera Nicoleta Măreaca.

Sînt acestea gînduri ale pionierilor clasei a IV-a A de la Școala nr. 89 din Capitală, care exprimă hotărîrea întregului detașament de a întîmpina marele forum al comuniștilor numai cu rezultate bune și foarte bune la învățătură.

Pagini realizate de **MARGARETA MICU și ILEANA PIȚA**

— Mihai Măgureanu — C.P.S.P. Sibiu;
— Richard Țușcă — C.P.S.P. Costești — Argeș.
— 3 premii III — cîte un joc badminton:
— Ionela Vlad și Delia Dragomir, subredacția „Tot înainte", C.P.S.P. Hunedoara;
— Gabriela Drăgan, Școala nr. 10, Oituz, județul Bacău;
— Daniel Leocă, foto-cineclubul Școlii nr. 5, Galați.

Marele premiu (colectiv) — un casetofon; se acordă pionierilor membri ai foto-cineclubului Școlii nr. 5, Galați.

Premii speciale — cîte un aparat de radio portabil:
— Prof. Dan Iordache, Școala Valea Mare, jud. Covasna;
— pionierului Nocențiu Stoica, cercul foto, C.P.S.P. Sibiu.

Mențiuni — cîte un Almanah „Cutezătorii" 1985: Daniela Turcu, Școala Lupșa, Alba; Leontina Nicolae, Școala Plătăreni, Călărași; Alin Gierling, foto-cineclubul Școlii nr. 5, Galați, Emil Ghizdăreanu, C.P.S.P. Giurgiu; Dorina Radu, C.P.S.P. Hunedoara; Cristina Chiriță, Școala nr. 10, Giurgiu; Maria Szöke, Școala Suplac, Mureș; Roxana Popa, Școala nr. 13,

(Continuare în pag. 9)

un zîmbet senin pentru pace

PCR

CONGRESUL
al XIII-lea

GENERAŢIA DE PIONIERI A CONGRESULUI AL XIII-LEA AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

În atmosfera de puternică angajare revoluţionară a întregului popor, care întîmpină prin eroice fapte de muncă marele forum al comuniştilor, mii şi mii de şoimi ai patriei din clasa a II-a trăiesc în aceste zile emoţionantul moment al primirii lor în Organizaţia Pionierilor.

Momentul înălţător al primirii cravatei roşii cu tricolor este, pentru toţi, încărcat de bogate semnificaţii şi va fi păstrat în inimi întreaga viaţă. Ei au devenit pionieri cu puţin timp înainte de a-şi începe lucrările cel de-al XIII-lea Congres al Partidului Comunist Român.

Aparţinînd generaţiei de pionieri a Congresului al XIII-lea, ei păşesc pe luminosul drum al pionieriei hotărîţi să înveţe, să muncească şi să se pregătească astfel încît să dovedească prin fapte că sînt fii demni ai acestui timp eroic pe care-l trăieşte patria socialistă, că îşi vor îndeplini cu cinste îndatoririle pionereşti.

Pretutindeni în ţară — la muzee, la monumente şi locuri istorice, în întreprinderi, la locurile de muncă ale părinţilor, sub steagul tricolor al ţării răsună glasurile emoţionate ale copiilor care se angajează fierbinte să iubească patria şi partidul, să înveţe bine, să fie harnici şi disciplinaţi, să cinstească prin faptele lor frumoase cravata roşie cu tricolor.

VOM CINSTI CRAVATA DE PIONIER PRIN FAPTELE NOASTRE

În sălile Muzeului de istorie a partidului comunist, a mişcării revoluţionare şi democratice din România, unde fiecare exponat vorbeşte de gloriosul drum străbătut de Partidul Comunist Român în lupta revoluţionară, sute de şoimi ai patriei trăiesc în aceste zile momentul de neuitat care marchează urcuşul primei trepte pe calea devenirii lor revoluţionare, comuniste — primirea în Organizaţia Pionierilor.

Aici, în sala celui de-al XII-lea Congres al partidului au devenit pionieri un grup de şoimi ai patriei din clasa a II-a A de la Şcoala nr. 32 din Capitală. Au aşteptat cu mare emoţie aceste clipe sărbătoreşti şi, alături de prietenii lor, pionierii din clasa a VI-a A, s-au pregătit cu sîrguinţă. O dovedesc notele de 9 şi 10 din catalog, hărnicia şi comportarea lor frumoasă.

În careul pionieresc, sub faldurile drapelului tricolor al ţării, Claudia Codreanu, Claudiu Comlodi, Alina Manta, Monica Drăguloiu, Luminiţa Ştefănescu, Aurelian Ionescu, Cristina Bunea, Jenel Anghel, Vasile Marin şi Augustin Daniel Costea rostesc, cu glasurile pline de emoţie, Angajamentul pionierului:

„...Mă angajez să-mi iubesc patria, să învăţ bine, să fiu harnic şi disciplinat, să cinstesc cravata roşie cu tricolor."

Este primul lor angajament faţă de patrie, faţă de partid. Cuvintele rostite acum le vor păstra în inimi întreaga viaţă şi vor cinsti cravata roşie cu tricolor, zi de zi, prin faptele lor cutezătoare.

Ei, ca şi numeroşii şoimi ai patriei de la şcolile nr. 70, 72 şi 64, din Bucureşti, care au devenit pionieri aici, ca şi toţi ceilalţi copii din ţară ce păşesc în Organizaţia Pionierilor în aceste zile, se simt deosebit de mîndri că fac parte din generaţia de pionieri a Congresului al XIII-lea al partidului. Momentul solemn al primirii lor în organizaţie este pentru toţi momentul angajării spre noi şi noi izbînzi în muncă şi învăţătură, în devenirea lor revoluţionară.

În faţa Mausoleului de la Mărăşeşti, zeci şi zeci de copii, sosiţi din mai multe judeţe ale ţării, se aliniază în careul pionieresc pentru ca sub drapelul scump al patriei să rostească solemnul Angajament al pionierului şi să primească cravata roşie cu tricolor.

Mausoleul de la Mărăşeşti, care aminteşte de eroii care şi-au jertfit viaţa pentru apărarea pămîntului scump al patriei, este înconjurat de pionieri şi flori în aceste zile. Printre ei s-au numărat şi cei de la Şcoala nr. 5 din Focşani, care i-au primit în rîndurile lor pe colegii lor mai mici din clasa a II-a A.

Sînt pionier

În fața Patriei privirea mi-o ridic
Senină ca o zi de primăvară;
De azi, sînt pionier, cutezător, voinic,
La gît purtînd cravata-ntîia oară.

Din tricolorul ei simt țara inflorind
Prin hărnicie și lumină,
Iar părintescul nostru românesc pămînt
Rodește cu puterea lui deplină.

Întreaga mea suflare țării o inchin
Crescind să-i fiu nădejde și vis inaripat
Să infloerească-n pace chipul ei senin
Cum din străbuni, eroii l-au visat.

În fața viitorului mă simt urcind in zbor
Partidul ni-i îndemn, lumină și putere;
Știu că muncind, eu cresc pentru popor,
Vlăstar îi sînt, apărător cum datoria-mi cere.

ION CRÎNGULEANU

CONGRESULUI AL XIII-LEA AL P.C.R.— ÎNTÎIUL SALUT DE PIONIER!

Dimineață senină de octombrie, mîngîiată de razele blînde ale soarelui.

Muzeul luptei pentru independența poporului român este gazdă primitoare pentru școlarii din clasa a II-a de la Școala nr. 7 din Giurgiu. În acordurile Imnului de Stat sînt aduse drapelul patriei și drapelul detașamentului clasei a IV-a B. Este momentul emoționant al ceremonialului pionieresc care marchează deschiderea adunării. Sînt clipe solemne, trăite în egală măsură de către copii, dascăli, părinți și invitați.

Momentul cel mai înălțător este acela al rostirii Angajamentului pionierului. Cu mîna strînsă pe drapelul patriei, Cristina Vernescu, Mariana Deacu, Mirela Popescu, Bogdan Sîrbu, Cătălin Stanciu, Eugen Popescu, Marius Porumbiță, Victor Mierlea se angajează fierbinte către patria socialistă, către Partidul Comunist Român sub raza căruia pășesc în aceste zile — cînd întregul popor întîmpină marele forum al comuniștilor — pe calea afirmării lor ca viitori revoluționari.

Odată cu cravata roșie cu tricolor primesc de la colegii lor, pionierii din clasa a IV-a B, garoafe roșii ca și obrajii lor îmbujorați de emoție și mîndrie pionierească. Cum să nu fii emoționat cînd știi că se apropie clipa cînd trebuie să răspunzi la deviză pentru prima dată: „Tot înainte!"

Însuflețiți de deviza revoluționară a Organizației Pionierilor, copiii se angajează să dovedească prin fapte că merită să poarte pe pieptul lor o părticică din steagul roșu de luptă al partidului, din drapelul scump al patriei.

Grupaj realizat de
ECATERINA ROȘCA

CU GÎNDUL LA CUTEZĂTOARELE FAPTE PIONIEREȘTI

În spațiul primitor al Muzeului de istorie al municipiului București, Sala Independenței a devenit dintr-o dată neîncăpătoare. A inundat-o, parcă, purtînd nestemate cu sclipiri de nesfîrșită primăvară, valul de bucurie și emoție revărsat din simțămintele elevilor clasei a II-a F a Școlii nr. 51. Este vădit, micii vizitatori s-au adunat aici cu gîndul limpede că zecele din catalog este, întîi de toate, un semn aparte al iubirii de patrie. Tinerele vlăstare care se înrolează acum într-un nou contingent de cutezători nu vor uita, desigur, niciodată că deosebita cinste de a primi cravata roșie cu tricolor a dobîndit — printr-o semnificativă și mobilizatoare coincidență — amploarea de suflet a unui angajament rostit cu deplină dăruire în pragul Congresului al XIII-lea al partidului. De aceea, primul lor gînd se îndreaptă cu adîncă recunoștință și nețărmurită dragoste către conducătorul nostru iubit, tovarășul **Nicolae Ceaușescu,** pentru minunatele condiții de învățătură, create prin grija sa părintească, pentru mirificul univers al școlii românești.

Ce frumos răsună Angajamentul pionierului rostit cu pură și candidă vibrație, în fața istoriei fără seamăn a poporului nostru viteaz, de către copii fruntași la învățătură: Sorina Chircu, Mina Carmen, Irina Țopa, Isabela Balaci, Carmen Neacșu și alții. Și parcă emoțiile își iau zborul cu toate sub privirea încurajatoare și ocrotitoare a învățătoarei lor, tovarășa Ioana Mihalașcu, de chipul căreia se va lega cu trăinicie, cu venerația întotdeauna cuvenită primului dascăl, amintirea acestei clipe unice din viața lor.

Așadar, de acum, **Tot înainte!** spre temerarele fapte pionierești!

S-a întîmplat să fiu și eu părtaș cu sufletul la această sărbătoare. Fetița mea, Ioana-Crenguța, cu care împart de la o vreme aceeași masă de lucru — ea după-amiaza, eu seara, — a uitat (sînt sigur că... într-adins!) în locul ce, de obicei îl găsesc mereu în aceeași ordine, o filă pe care caligrafiase categoric: Intrînd în rîndurile Organizației Pionierilor, mă angajez să-mi iubesc patria!

Era, într-un anume fel, o invitație de a scrie cîteva rînduri și despre colegele ei, cele mai bune școlărițe, care la acea oră tîrzie, din preziua evenimentului, adormiseră, sînt sigur, obosite de aceeași stăruitoare nerăbdare. Și cu același vis emoționant sub pleoape. Gîndindu-se la flacăra vie a cravatei de pionier ca la o inimă frumos înrămată în culorile țării.

LIVIU VIȘAN